

KONTRA

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ
Το νεοναζιστικό
θρασίμι προσπαθεί να
κρύψει τα εγκλήματά
του

ΣΕΛΙΔΕΣ 12-13

Αλλαγή εργασιακού καθεστώτος στη ΔΕΗ
Υπόθεση όλης της
εργατικής τάξης

ΣΕΛΙΔΑ 16

Κάτω τα ξερά σας από
τις πορείες

ΣΕΛΙΔΑ 11

Οι φοιτητές δε θα
κάτσουν εύκολα στ'
αυγά τους

ΣΕΛΙΔΑ 10

Ο Μητσοτάκης στη Σαγκάη

Πιο γλοιώδης πεθαίνεις

ΣΕΛΙΔΑ 3

Ετοιμαστείτε και για
νέα μέτρα

ΣΕΛΙΔΑ 3

Χιλή: Κυβερνητικοί
ελιγμοί για να
αποφευχθούν τα
χειρότερα

ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

24ος χρόνος - αρ. φύλλου 1027 - 9 Νοέμβρη 2019

www.eksegersi.gr

102 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ

Ο μεγάλος Οκτώβρης του 1917
εξακολουθεί να διδάσκει
το προλεταριάτο

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

**Ο φασισμός δεν μπορεί να πολεμηθεί, παρά μονάχα ως
καπιταλισμός στην πιο ωμή και καταπιεστική του μορφή**

Μπέρτολτ Μπρεχτ

Scripta... Verba...

Σήμερα στην Ελλάδα υπάρχει μια κυβέρνηση αποφασισμένη να διευκολύνει ξένους επενδυτές, να προσελκύσει ξένα κεφάλαια και να δημιουργήσει πλούτο και ευημερία για όλους τους Έλληνες με τρόπο βιώσιμο που σέβεται το περιβάλλον.

Κυριάκος Μητσοτάκης

Δηλαδή οι κινέζοι και λοιποί καπιταλιστές θα έρθουν για να δημιουργήσουν πλούτο και ευημερία για τους εργάτες τους!

Η ΔΕΗ έχει μια μεγάλη ιδιομορφία που δεν έχει καμία άλλη δημόσια επιχείρηση. Δρα σε ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον. Αν δεν της δώσεις την ευελιξία να λειτουργεί σαν μια εταιρία του ιδιωτικού τομέα όπως οι ανταγωνιστές της, την καταδικάζεις να έχει πάντα ανταγωνιστικό μειονέκτημα.

Αδωνις Γεωργιάδης

Και γιατί δεν αφήνουν τη ΔΕΗ ελεύθερη να σαρώσει όπως μπορεί τους ανταγωνιστές της;

Ο Τσίπρας λέει παντού ότι θέλει να δημιουργήσει κόμμα με δημοκρατικές διαδικασίες. Εμείς δείχνουμε να κάνουμε διευθέτηση σε κλειστά δωμάτια. Δεν μπορείτε να καταλάβετε πόσο πιο δυνατή είναι η εικόνα που αυτός βγάζει προς τα έξω;

Παύλος Γερούλανος

Πού το πάει ο Πολ; Πολιτικό «όνομα» προσπαθεί να φτιάξει, για χρήση σε μελλοντικές διαπραγματεύσεις. Βλέπει τον Ραγκούση βουλευτή και... τρελαίνεται.

Όλες αυτές οι αντιδράσεις για το ζήτημα της παρέλασης είναι υπερβολικές, και δη του δημάρχου (σ.σ. Βούρος) επειγώς μη κατανοητή.

Ντόρα Μπακογιάννη

Η διαφορά ανάμεσα σε μια κωλοπετσωμένη αστή πολιτικό και σ' έναν αχυράνθρωπο επιχειρηματικών συμφερόντων.

Το τελευταίο διάστημα έχουν γίνει όσες απεργίες και πορείες δεν έγιναν επί τεσσαράμισι χρόνια που κυβερνούσε ο ΣΥΡΙΖΑ.

Νίκος Ρωμανός

Πάλι καλά που ο διευθυντής του γραφείου Τύπου της ΝΔ δεν μας είπε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ελέγχει τα συνδικάτα!

Κάθε ημέρα που περνάει η δυνατότητα της επανόδου της Αριστερής προοδευτικής δημοκρατικής διακυβέρνησης στη χώρα θα γίνεται όλο και πιο ορατή, σε μία Ευρώπη όπου ο Αριστερός προοδευτικός πόλος και ο Δεξιός συντηρητικός νεοφιλελεύθερος πόλος είναι πλέον πολύ ορατοί και διακριτοί.

Νίκος Βούτσας

Ακόμα δεν έφυγαν από την εξουσία και μόνο την επάνοδο σκέφτονται.

ΡΙΠΕΣ

◆ Αυτό έλειπε, να μην πανηγυρίσει ο Πορδοσάλτες για την κατάργηση της μονιμότητας στη ΔΕΗ ◆ Ο Πολ ο Γερούλανος θέλησε να δείξει ότι δεν έχει προσωπικά πολιτικά κίνητρα ◆ Και παραιτήθηκε από τη διεκδίκηση της προεδρίας της ΚΕΔΑ ◆ Γιατί, υπήρχε περίπτωση να κερδίσει; ◆ Τζάμπα μάγκας ◆ Οι ελάχιστοι δημαρτίες που παρέμειναν στο ΚΙΝΑΛ έβγαλαν ανακοίνωση ◆ Για να πουν ότι «οι αυτοτελείς διαδικασίες στο ΠΑΣΟΚ δεν πρέπει να εξελιχθούν εξ αντικειμένου σε ανταγωνιστικές διαδικασίες με τις θεσμικές λειτουργίες του ΚΙΝΑΛ» ◆ Όλα τα λεφτά εκείνο το «εξ αντικειμένου» ◆ Γελάει ο κόσμος ◆ Αλλά αυτοί νομίζουν ότι τους χειροκροτεί ◆ «Η σκευωρία αποκαλύπτεται και καταρρέει», έσπευσε να δηλώσει ο κατηγορούμενος Ανδρέας Λοβέρδος ◆ Επειδή οι προστατευόμενοι μάρτυρες είχαν

καταθέσει και στις ΗΠΑ, σημαίνει ότι έχουμε σκευωρία; ◆ Δεν πρέπει πρώτα να αποδειχτεί ότι είπαν ψέματα; ◆ Σαν πολύ δε βιάζεται ο κατηγορούμενος; ◆ Με δικονομικά τερτίπια προσπαθεί να «καθαρίσει»; ◆ Επιτέλους, ένα καλό νέο μέσα στη μαυρίλα των καιρών ◆ Η αγαπημένη μας Θεοδώρα ιδρύει κόμμα ◆ ΛΥΣ.ΙΣΟ.ΛΑ ◆ Τι δεν καταλαβαίνετε, ρε άσχετοι; ◆ Νομίζετε ότι είναι ανορθόγραφη; ◆ Τα αρχικά προέρχονται από τα Λυσιστράτη-Ισότητα-Λαμπιτώ ◆ Μόνο μια ποιήτρια σαν τη Θεοδώρα θα μπορούσε να εμπνευστεί τέτοιο τίτλο ◆ Και τέτοια ποσώτωση ◆ 60% γυναίκες, 40% άνδρες ◆ Να σκάσουν οι συριζαίοι που δεν την έβαλαν ούτε υποψήφια ◆ Να σκάσει και ο Λεβέντης που δήλωσε ότι ο αμερικανός και ο γερμανός πρέσβης οργάνωσαν τις αποσκιρτήσεις βουλευτών από το κόμμα του ◆ Υπονοώντας και τη Θεοδώρα

◆ Ο οποίος Λεβέντης δήλωσε ότι παραμένει ισόβιος πρόεδρος ◆ Και θα ξαναβάλει το κόμμα στη Βουλή ◆ Με την «επιστροφή στην κανονικότητα» θα τα χάσουμε όλ' αυτά τα ωραία ◆ Ευτυχώς που υπάρχουν κάτι Κατερίνες και κάτι Δόμνες ◆ Να τελειώνουμε με τα ενδοπασοκικά δήλωσε ο Καμίνης ◆ Οι πασόκοι τον έκαναν βουλευτή και τώρα τους βγάζει γλώσσα ◆ Ασε που έχει βάλει ως στόχο την αρχηγία! ◆ Τουλάχιστον ο Σταύρακας ξαναοίγει εστιατόριο-μπαρ ◆ Αυτό κι αν είναι μαύρο ανέκδοτο ◆ Ο Μελισσανίδης τιμώρησε τον ποδοσφαιριστή Βράνιες για συμπεριφορά που «δεν συνάδει με τις αρχές του συλλόγου»! ◆ Όταν ο «ιδιωτικός στρατός» του άνοιγε κεφάλια στη Νέα Φιλαδέλφεια, ήταν ασορτί με τις αρχές του συλλόγου ◆ Κι όταν έβαζε φωτιά στη «Στρούγκα» ◆ Μαφία με αρχές! ◆ «Εμείς κινούμαστε

θεσμικά, δε θέλουμε να γίνει λίμπα η διαδικασία», δήλωσε η Ολγάρα η Γεροβασιλή ◆ Γνήσια Αρτινιά ◆ Ο Μπασάρ αλ Ασαντ χαρακτήρισε τον Τραμπ ως τον καλύτερο πρόεδρο που είχε ποτέ η Αμερική ◆ Πολλοί μίλησαν για τρολιά ◆ Γιατί, όμως, να είναι τρολιά; ◆ Περισσότερα προβλήματα είχε με τον Ομπάμα παρά με τον Τραμπ ο Ασαντ ◆ 586 λέξεις δελτίο Τύπου της υφυπουργού Δόμνας «σχετικά με το θέμα της στέγασης των ασυνόδευτων παιδιών» ◆ Ούτε μία φορά η λέξη «εθελοντισμός» ◆ Αναφορές μόνο σε «μη κερδοσκοπικές οργανώσεις» και «μη κυβερνητικές οργανώσεις» ◆ Που θα πάρουν τη μπίζνα των ξενωνών ◆ Καταλάβετε τώρα τι σημαίνει εθελοντισμός; ◆ «Ξεκινάμε. Θα έχουμε πολλά να μοιραστούμε» ◆ Εγγραψε η Αγγελουπούλινα στο Twitter ◆ Δεν ξέρω πώς σας φάνηκε, αλλά εμάς μας φάνηκε ως απειλή ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Στην εποχή του Διαδικτύου η δουλειά αρχείου έχει γίνει πολύ εύκολη. Γι' αυτό και ο αρθρογράφος των «Νέων» δε δυσκολεύτηκε καθόλου να σταχυολογήσει δηλώσεις Ραγκούση, με τις οποίες ο πρώην «κηπουρός» του Γιωργάκη και υπουργός του ΠΑΣΟΚ τα έχωνε χοντρά σε πρώην πασόκους οι οποίοι πήγαιναν στον ΣΥΡΙΖΑ. «Μόνιμο παράδειγμα προς αποφυγή». «Μόνιμο παράδειγμα πολιτικής ανηθικότητας που έβαλε το οικονομικό του συμφέρον, το ταπεινό και ευτελές οικονομικό του συμφέρον, πάνω από αρχές και αξίες». «Ευτελισμένοι πολιτικοί». «Απαράδεκτοι και κατάπτυστοι». «Ευτελής και ανήθικη επιλογή». «Ευτελισμένοι πολιτικοί που πήγαν από το ένα κόμμα στο άλλο για να κρατήσουν τη βουλευτική έδρα και τα 7.000 ευρώ της βουλευτικής αποζημίωσης». Τα μάζεψαν, τα έβαλαν μπροστά του και του είπαν «κοιτάξου στον καθρέφτη σου». Κάτι τύποι σαν τον

Ραγκούση, όμως, δεν κοκκινίζουν με κάτι τέτοια. Η ντροπή είναι άγνωστο συναίσθημα γι' αυτούς. Δεν είναι άλλωστε ο μόνος. Γι' αυτό και δε θα 'πρεπε να περιμένει κανείς να τον δει κάπως μαζεμένο στη θητεία του ως συριζαίος. Βρήκε την ευκαιρία και την εκμεταλλεύεται. Όπως έκανε πάντοτε.

Κ Ιερείς από διάφορα δόγματα μαζεύτηκαν στο Οβάλ Γραφείο και προσεχθήθηκαν υπέρ του Τραμπ.

Για να πιάσουν οι προσευχές ακούμπησαν τα χέρια τους πάνω στον πρόεδρο, ο οποίος έκλεισε τα μάτια και... πέταξε στο μεταφυσικό διάστημα. Η εικόνα είναι, φυσικά, γελοία, όμως έτσι κερδίζονται οι εκλογές στις ΗΠΑ. Κι ας λένε ό,τι θέλουν ο Ντε Νίρο και κάποιοι άλλοι φανατικοί Δημοκρατικοί. Μετά την ομαδική προσευχή, ο Τραμπ πήγε και παρακολούθησε έναν αγώνα μεκτών πολεμικών τεχνών (απ' αυτούς που οι αθλητές παλεύουν μέσα σε ρινγκ από συρματοπλέγμα).

Πού θα πήγαινε, στην όπερα; Εκεί δε σταυρώνει ψηφοφόρο.

Κ Ένα αρχαίο αγγείο, που ο πρόεδρος της Κύπρου Γιώργος Βασιλείου είχε δωρίσει στη βρετανίδα πρωθυπουργό Μάργκαρετ Θάτσερ βρέθηκε να πουλιέται σε δημοπρασία. Αν για τους Βρετανούς το θέμα είναι πώς ένα τέτοιο αντικείμενο «έφυγε» από την πρωθυπουργική κατοικία μαζί με την Θάτσερ, αντί να έχει μουσειακή θέση, για τους Κύπριους και τους Έλληνες το θέμα (θα έπρεπε να) είναι με ποιο δικαίωμα ένας πρόεδρος μπορεί να δωρίζει αρχαία ευ-

ρήματα, η θέση των οποίων βρίσκεται στο μουσείο. Και μάλιστα να δωρίζει αρχαία στην πρωθυπουργό μιας χώρας που με τη μεν Κύπρο συνδέεται με τη σκληρή αποικιοκρατία (και κάτι απαγχονισμούς αγωνιστών), με τη δε Ελλάδα συνδέεται με την πρωτοφανή ληστεία των γλυπτών του Παρθενώνα (και όχι μόνο). Για τους νεότερους, να ενημερώσουμε ότι ο Βασιλείου θεωρούνταν... αριστερός και διεκδίκησε την προεδρία ως ανεξάρτητος, με τη στήριξη του ΑΚΕΛ. Εδώσε δε το αρχαίο αγγείο στη Θάτσερ σε ένδειξη ευγνωμοσύνης!

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η έκθεση της Σαγκάης είναι ένα βήμα για να ανοίξει η αγορά της Κίνας στον υπόλοιπο κόσμο. Η Κίνα κάλεσε την Ελλάδα να είναι τιμώμενη χώρα σε αυτή την έκθεση για να μπορέσετε και εσείς να προωθήσετε τα δικά σας προϊόντα. Η Κίνα χαίρεται για την Ελλάδα που επωφελείται από αυτή την ευκαιρία. Είναι μια κατάσταση από την οποία κερδίζουν και οι δύο χώρες.

Σι Τζινπίνγκ

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

9/11: Ημέρα κατά φασισμού και αντισημιτισμού **9/11/1974: Θάνατος απεργού πείνας Χόλγκερ Μάινς (RAF)** 10/11: Ημέρα επιστήμης, ημέρα οινoturισμού, Ινδονησία: Ημέρα ηρώων-νεολαίας, Ινδία: Ημέρα γκουρού Nanak (Σιχ) 10/11/1967: Βόμβες (ΔΕΑ) σε δρόμους Καλλιθέας 10/11/1975: Βόμβα καταστρέφει τμήμα αποθήκης ΡΧ Συγγρού (ΕΛΑ) **10/11/1996: Ο αστυνομός Δημήτρης Τρίμης σκοτώνει τον ακινητοποιημένο στο έδαφος τσιγγάνο μικροπωλητή Τάσο Μουράτη (Λιβαδειά)** 11/11: Ημέρα ιδιωτικής ασφάλισης, Ροδεσία, Αγκόλα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1965, 1975), Μαλδίβες: Ημέρα δημοκρατίας (1968), ΗΠΑ: Ημέρα βετεράνων **11/11/1887: Εκτέλεση δι' απαγχονισμού «πρωταίτιων» Πρωτομαγιάς Σικάγου (August**

Spies, Albert Parsons, Adolph Fischer, George Engel) παρά την παγκόσμια κατακραυγή 11/11/2003: Απόπειρα κατά Citibank Ζωγράφου («Χρήστος Κασσίμης») 12/11: Ημέρα κατά πνευμονίας, Αυστρία: Ημέρα δημοκρατίας (1918), Βερμούδες: Ημέρα μνήμης 12/11/1873: Διάλυση φοιτητικής διαδήλωσης (Προπύλαια) από ιππικό με χρήση (πρώτη φορά) πυροσβεστικών αντλιών 12/11/1968: Εξι καταδικές μελών ΔΑ (Θεσσαλονίκη) 12/11/1979: 25ετής κάθειρξη στον ακροδεξιό βομβιστή Ν. Παναγόπουλο 12/11/1980: Βόμβες σε Σ/Μ «Δήμητρα» και «Μαρινόπουλος» και ισόγειο Πύργου Αθηνών (ΕΛΑ) 13/11: Γρενάδα, Νέα Ζηλανδία: Ημέρα μνήμης 13/11/1976: Απόπειρα εμπρησμού οχημάτων «Coca Cola», εμπρησμός δύο αυτοκινήτων βορειοαμερικανών, βόμβα στο ΡΧ βάσης Ελληνικού, βόμβα

καταστρέφει περίφραξη κτιρίου ασφάλειας Καισαριανής (ΕΛΑ) **13/11/1977: «Αυτοκτονία» Ινγκριντ Σούμπερτ (RAF)** 13/11/2000: Βόμβες σε εργαστήριο γλυπτικής και δύο υποκαταστήματα τραπεζών (Επαναστατικοί Πυρήνες) 14/11: Ημέρα κατά διαβήτη 14/11/1977: Βόμβα στο δικαστικό μέγαρο Αμβούργου (RAF) 14/11/1977: Χουντικοί τραμπούκοι τραυματίζουν κόσμο (Πύργος Ηλείας) 14/11/1979: Βόμβα στο αυτοκίνητο προέδρου ΣΕΒ (ΕΛΑ) 15/11: Βραζιλία: Ημέρα δημοκρατίας (1889), Βέλγιο: Ημέρα βασιλιά 15/11/1977: Δεκαοκτώ βόμβες για έκδοση δικηγόρου Κρουασάν (Γαλλία) 15/11/1979: Βόμβα στο αυτοκίνητο απόστρατου αξιωματικού-μέλους «Αερολιμένος Αθηνών» 15/11/1983: Εκτέλεση πλοίαρχου Τζορτζ Τσάντες και οδηγού Νίκου Βελούτσου (17N).

Καλύτερα να το βουλώσετε

«Δεν ξεχνάμε το τέρας του φασισμού και τις αιτίες που το εξέθρεψαν, ούτε τους νεκρούς που άφησε πίσω της η νεοναζιστική συμμορία», αναφέρει σε ανακοίνωσή του ο ΣΥΡΙΖΑ, τη μέρα της απολογίας του φίρερ των νεοναζιστών Μιχαολιάκου.

Κι εμείς δεν ξεχνάμε το «χάιδεμα» της Χρυσής Αυγής καθ' όλη την τετραετία που κυβερνήσατε. Τον Βούτση που αρνούνταν να επιβάλει τις προβλεπόμενες από τον Κανονισμό της Βουλής κυρώσεις, κάθε φορά που οι χρυσαυγίτες έκαναν εμετικά σόου μέσα στη Βουλή. Τον Βούτση που, αρνήθηκε να απολύσει τους επιστημονικούς συνεργάτες νεοναζιστών βουλευτών (και να τους ζητήσει πίσω τους μισθούς, ως αχρεωστήτως καταβληθέντες), μολοντί αυτοί είχαν καταθέσει με τον πιο επίσημο τρόπο στη δίκη της ΧΑ ότι δεν ασχολούνταν με το κοινοβουλευτικό έργο, αλλά με άλλη δουλειά της ΧΑ, άσχετη από την κοινοβουλευτική. Έτσι, ο προϋπολογισμός της Βουλής, δηλαδή ο ελληνικός λαός, πλήρωνε όλα αυτά τα χρόνια τη φύλαξη των γραφείων της νεοναζιστικής συμμορίας, τη διαχείριση της ιστοσελίδας τους κτλ.

Και μόνο αυτά τα απολύτως νόμιμα (και επιβεβλημένα από τον Κανονισμό της Βουλής) μέτρα να είχαν πάρει, θα είχαν δυσκολέψει πάρα πολύ την προπαγάνδα των χρυσαυγιτών. Δεν το έκαναν, με την υστερόβουλη σκέψη ότι η ΧΑ κόβει ψήφους από τη ΝΔ. Δεν είναι, άλλωστε, οι πρώτοι διδάξαντες σ' αυτό. Χρόνια οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ μπούκωναν με χρήμα διάφορους χουντικούς, ώστε να μπορούν να κατεβαίνουν στις εκλογές και να κόβουν ακροδεξιές ψήφους από τη ΝΔ.

Καλά θα κάνουν να το βουλώσουν, λοιπόν, αντί να προκαλούν τη νοημοσύνη μας με τον κάλπικο αντιφασισμό τους.

Μ' ένα ποτό ξεχνιέσαι

Σε κυριλέ μπαρ στου Ψυρρή έβγαλε ο Τσίπρας τους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Πώς προέκυψε στα ξαφνικά (αλλά όχι στα ξεκούδουνα) η μπαρότσαρκα; Η σύναξη κρατήθηκε μακριά από δημοσιογράφους και φωτογράφους (κλήθηκε μόνο ο προσωπικός φωτογράφος του Τσίπρα, ο οποίος έβγαλε φωτογραφίες σαν κι αυτές που βγάζουν οι «σελέμπριτις» στα «ιβέντς» που συμμετέχουν, στις οποίες όλοι και όλες είναι μέσα στην καλή χαρά).

Εννοείται πως η μπαρότσαρκα δεν έγινε για να δοθούν οδηγίες για την αντιμετώπιση του Προσφυγικού, όπως ειπώθηκε. Πρώτον οι συριζαίοι βουλευτές δε χρειάζονται οδηγίες για το Προσφυγικό (ο καθένας και η καθεμία τους ξέρει τι θα κάνει στην περιοχή του) και δεύτερον αυτά τα θέματα δε συζητούνται στα μπαρ. Κατά τη δική μας κρίση, η σύναξη με ποτό και ξηροκάρπια ήταν ένα «μασάζ» του Τσίπρα προς τους βουλευτές ενόψει συνεδρίου. Φαίνεται πως το i-syriζa δεν πάει καθόλου καλά (αλλιώς θα μας ανακοίνωναν με θριαμβευτικό τρόπο τα νούμερα) και οι βουλευτές καλούνται να βάλουν πλάτη, ο καθένας και η καθεμία στην περιφέρειά του/της. Γιατί έτσι και φτάσουν στο συνέδριο και δεν έχουν γραφεί ούτε οι νυν συριζαίοι (καλά, για το στόχο των 180.000 μελών δεν το συζητάμε), θα γίνουν ρεζίλι.

ΥΓ. Δούρου και Τσακαλώτος την ίδια ώρα τα έπιναν σε άλλο μπαρ και φρόντισαν να το δημοσιοποιήσουν. Δεν ανήκουν, βέβαια, στην ίδια φράξια, όμως η κίνησή τους δεν ήταν τυχαία.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ				
ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 2019				
	2018	2019	2020	2021
Ελλάδα				
Αύξηση του ΑΕΠ (% σε ετήσια βάση)	1,9	1,8	2,3	2,0
Πληθωρισμός (% σε ετήσια βάση)	0,8	0,5	0,6	0,9
Ανεργία (%)	19,3	17,3	15,4	14,0
Ισοζύγιο κρατικού προϋπολογισμού (% του ΑΕΠ)	1,0	1,3	1,0	1,1
Ακαθάριστο δημόσιο χρέος (% του ΑΕΠ)	181,2	175,2	169,3	163,1
Ισοζύγιο τρεκουσών συναλλαγών (% του ΑΕΠ)	-1,1	-0,8	-1,1	-0,9

ΓΔ Οικονομικές και χρηματοδοτικές υποθέσεις

Ετοιμαστείτε και για νέα μέτρα

Η κυβερνητική προπαγάνδα, με ένα ιλιγγιώδες μπαράζ ψευδολογίας, κεντρικό μότο του οποίου (που το επαναλάμβαναν όλα τα παπαγαλάκια) ήταν ότι «η ΕΕ δίνει ψήφο στην ελληνική οικονομία», προσπάθησε να κρύψει από τον ελληνικό λαό το μοναδικό συμπέρασμα που βγαίνει από τη δημοσίευση των λεγόμενων φθινοπωρινών προβλέψεων της Κομισιόν. Οτι ο ελληνικός καπιταλισμός, προτού καν προλάβει να μπει σε μια τροχιά ασθενικής ανάπτυξης, δεν μπορεί να διατηρήσει ούτε τα χαμηλά ποσοστά της. Αρχισε ήδη να λαχανιάζει και το λαχάνιασμα προβλέπεται πιο βαρύ τα επόμενα χρόνια.

Ο πίνακας είναι της Κομισιόν και οι προβλέψεις για την εξέλιξη του ΑΕΠ είναι σαφέστερες. Το 2018 έκλεισε με αύξηση 1,9%. Το 2019, θα κλείσει με μείωση στο 1,8%. Το 2020 προβλέπεται αύξηση 2,3%. Και το 2021 πάλι μείωση στο 2%. Αν πάρουμε το μέσο όρο της τετραετίας, έχουμε ετήσια αύξηση του ΑΕΠ κατά 2%. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Οτι ο ελληνικός καπιταλισμός μπορεί (θεωρητικά) να πιάσει τα προ κρίσης επίπεδα το 2030-2031. Υπό την προϋπόθεση ότι θα συνεχίσει μέχρι τότε να έχει μέσο ετήσιο ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ 2%. Πράγμα αδύνατο, φυσικά, όπως μπορεί να διαβεβαιώσει ακόμα και ένας πρωτοετής οικονομικής σχολής.

Το βασικότερο που προσπάθησε να κρύψει η κυβερνητική προπαγάνδα είναι πως οι φθινοπωρινές προβλέψεις της Κομισιόν διαψεύδουν πλήρως τις προβλέψεις της κυβέρνησης, οι οποίες έχουν αποτυπωθεί στο προσχέδιο του Κρατικού Προϋπολογισμού 2020. Η κυβέρνηση προβλέπει αύξηση του ΑΕΠ 2% το 2019 και 2,8% το 2020.

Αυτή η διάψευση δεν έχει θεωρητικό χαρακτήρα, αλλά άμεσες πρακτικές συνέπειες στη δημοσιονομική πολιτική. Όλα τα σενάρια ανατρέπονται, διότι έχουν γίνει με υποθέσεις για υψηλότερη ανάπτυξη (επομένως και υψηλότερα φορολογικά έσοδα). Κατά συνέπεια, όχι μόνο δε θα μπορέσουν να υλοποιηθούν όλα όσα υποσχέθηκε η κυβέρνηση Μητσοτάκη, αλλά θα απαιτηθούν πρόσθετα δημοσιονομικά μέτρα προκειμένου να βγει το «πρωτογενές πλεόνασμα» του 3,5% του ΑΕΠ, που είναι συμφωνημένο μέχρι και το 2022. Κάτι ξέρει το ΔΝΤ που υποστηρίζει (θα το πει και με την έκθεσή του σε λίγο καιρό) την επιστροφή στα πιο σκληρά μνημονιακά μέτρα που ανεστάλησαν: πετσόκομμα της «προσωπικής διαφοράς» στις προ νόμου Κατρούγκαλου συντάξεις και καταργηση του αφορολόγητου για μισθωτούς και συνταξιούχους.

ΥΓ. Ετοιμαστείτε, επίσης, και για εκλογές, μάλλον μέσα στο 2020, για να έχει λυμένα τα χέρια του ο Κούλης.

Ο Μητσοτάκης στη Σαγκάη

Πιο γλοιώδης πεθαίνεις

Η επίσκεψη του Κούλη στη Σαγκάη, για να συμμετάσχει σε μια διεθνή έκθεση που οργανώνουν οι κινέζοι καπιταλιστές, του έδωσε την ευκαιρία να κάνει μια γλοιώδη εμφάνιση, με στιλ εξευγενισμένου κράχτη του γιουσουρούμ. «Η Ελλάδα είναι open for business». «Η Bank of China που ανοίγει υποκατάστημα στην Αθήνα είναι η τέταρτη μεγαλύτερη τράπεζα στον κόσμο. Ένα μικρό μέρος του ισολογισμού της να διαθέσει στην Ελλάδα είναι πολύ σημαντικό». «Εάν είσαι Κινέζος και έρθεις στην Ευρώπη, πρέπει να έρθεις στην Ελλάδα». «Μπορούμε να έχουμε κινεζικές κινηματογραφικές εταιρίες να γυρίζουν και να παράγουν ταινίες και σειρές στην Ελλάδα, αυτό θα βοηθήσει το ευρύτερο κινεζικό κοινό να κατανοήσει τι σημαίνει Ελλάδα». «Πολλά από αυτά τα πλοία (σ.σ. ελληνών εφοπλιστών) κατασκευάστηκαν σε κινεζικά ναυπηγεία. Πιο συγκεκριμένα, περισσότερα από 1.000 τα τελευταία 15 χρόνια, τα οποία αντιστοιχούν αθροιστικά σε μια επένδυση που υπερβαίνει τα 50 δις. δολάρια. Εάν αυτά τα πλοία μπορούσαν να αξιοποιήσουν υψηλής ποιότητας εξοπλισμό, όπως συστήματα περιβαλλοντικής

προστασίας, φωτισμό, ηλεκτρικά συστήματα ή συστήματα πλοήγησης που έχουν κατασκευαστεί στην Ελλάδα, αυτό θα βελτιώνει περαιτέρω τη συνέργειά μας με αμοιβαία επωφελή τρόπο».

Αυτά και άλλα τέτοια γλοιώδη είπε σε ομιλίες, δηλώσεις και συνεντεύξεις, στοχεύοντας σε τίποτα φιλοεπενδύσεις από την Κίνα. Γιατί οι μεγάλες επενδύσεις έχουν φραγμό από τις ιμπεριαλιστικές χώρες της ΕΕ. Όπως χαρακτηριστικά είπε ο Μακρόν, που ήταν επίσης καλεσμένος στη Σαγκάη, «πρέπει να διορθώσουμε τα λάθη του παρελθόντος, όταν η Κίνα έκανε μαζικές επενδύσεις στην ΕΕ, όπως στην Ελλάδα που είχε μεγάλες οικονομικές δυσκολίες. Εχουμε οδηγήσει χώρες σε πολύ σκληρές και γρήγορες μεταρρυθμίσεις και σε αναγκαστικές ιδιωτικοποιήσεις χωρίς να υπάρχει ευρωπαϊός αγοραστής. Πρέπει να παραδεχτούμε ότι βγάλαμε πολλές χώρες σε κατάσταση να έχουν μόνο αγοραστές μη ευρωπαίους, δηλαδή κινέζους αγοραστές». Αυτό το ξέρει καλά ο Κούλης, γι' αυτό επέμενε στα φιλολόγια, όπως κάποια αύξηση των κινέζων τουριστών. Λογική ψωροκόσταινας...

Πράσινη κωμωδία

Όλα τα λεφτά ήταν το πανό, φόντο στο βήμα που θα μιλούσε η Φώφη: «Το ΠΑΣΟΚ πρωταγωνιστής μέσα στο Κίνημα Αλλαγής». Τους το έγραψε για να το εμπεδώσουν. Η κωμωδία συνεχίστηκε με τη Φώφη να εξηγεί ότι «το ΠΑΣΟΚ δεν έφυγε ποτέ. Είναι ο κινητήριο μοχλός, ο πρωταγωνιστής μέσα στο Κίνημα Αλλαγής» και πως «το ζητούμενο σήμερα είναι ο τρόπος προσαρμογής του καταστατικού και της λειτουργίας του ΠΑΣΟΚ στην απόφαση, για την λειτουργική ενοποίηση του Κινήματος Αλλαγής». Και γιατί το ΠΑΣΟΚ κάνει συνέδριο χωρίς να εκλέγει συνέδρους; «Η απάντηση είναι σαφής», είπε η Φώφη, απορώντας που οι διαφωνούντες δεν την αντιλαμβάνονται. «Το ΠΑΣΟΚ δεν έχει οργανώσεις βάσης, επομένως δεν μπορεί να εκλέξει τώρα συνέδρους. Και δεν υπάρχει λόγος να δημιουργήσουμε νέες. Θα ήταν σε ευθεία αντίθεση με τις μέχρι σήμερα αποφάσεις μας. Οργανώσεις έχει το Κίνημα Αλλαγής στο οποίο μετέχουν τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ κατά συντριπτική πλειοψηφία. Δεν κάνουμε βήματα πίσω, βήματα που μπορεί να μας οδηγήσουν στο γκερέμο. Σύεδροι θα είναι οι εκλεγμένοι σύεδροι του συνεδρίου του 2015, που παραμένουν ΠΑΣΟΚ. Και οι εκλεγμένοι σύεδροι, μέλη ΠΑΣΟΚ, του συνεδρίου του Κινήματος Αλλαγής του 2019 και φυσικά τα μέλη της ΚΟΕΣ. Δηλαδή, συνέδριο με εκλεγμένους αντιπροσώπους και ανοιχτές πόρτες»!

Κι οποιανού δεν του αρέσει να πάει να πνιγεί. «Κάποιοι που μέχρι χτες μιλούσαν για διάλυση του ΠΑΣΟΚ, σήμερα κάνουν σημαία την ΠΑΣΟΚολαγνεία. Πόσες θέσεις θα αλλάξουν ακόμα προκειμένου να πετύχουν τους στόχους τους; Είναι προσωπικοί; Είναι πολιτικοί; Ποιους εκφράζουν στην παράταξη; Ταυτίζονται με την πλειοψηφία της λαϊκής μας βάσης; Ερωτώ. Προφανώς όχι». Πώς να μην τα πάρει στο κρανίο η Φώφη; «Επιτρέψτε μου λοιπόν να νιώθω τεράστια οργή για αυτούς που προσπαθούν να εκμεταλλευτούν το συναίσθημα των αγώνων ανθρώπων του ΠΑΣΟΚ. Ένα συναίσθημα που μας ενώνει όλους εμάς, που είμαστε σήμερα εδώ. Και που μείναμε. Μείναμε εδώ και δώσαμε, δίνουμε και θα δίνουμε τη μάχη».

Αφού τους τα 'χωσε, χωρίς κανείς να καθήσει να την ακούσει (ο Ανδρουλάκης και οι δικοί του απουσίασαν επιδεικτικά από τη συνεδρίαση της ΚΟΕΣ - Κεντρική Οργανωτική Επιτροπή Συνεδρίου), η Φώφη έβγαλε όλη τη μεγαλοψυχία της: «Την ενότητα και την κοινή μας πορεία, έχω πράγματι εγώ την πρώτη ευθύνη να την διασφαλίσω. Το πράττω και θα συνεχίσω. Αταλάντευτα. Απλώνω πρώτη το χέρι και ζητώ να προχωρήσουμε όλοι μαζί. Με τις διαφορές μας, με τις διαφωνίες μας. Αλλά όλοι μαζί και συνεταγμένοι. Γιατί πιστεύω βαθιά στην Δημοκρατική Προοδευτική Παράταξη. Γιατί πιστεύω βαθιά στο ΠΑΣΟΚ. Στο ΠΑΣΟΚ που πίστεψε ο ελληνικός λαός και αγωνίστηκε για μια ελπίδα που δεν διαψεύστηκε ποτέ».

ΠΑΣΟΚ τέρμα, λοιπόν. Υπάρχει μόνο το όνομα, ένα πουκάμισο αδειανό. Οργανώσεις έχει μόνο το ΚΙΝΑΛ, δηλαδή η Φώφη. Τι θα κάνουν οι ανδρουλακικοί; Σ' αυτή τη φάση δεν έχουν μεγάλα περιθώρια ελιγμών. Δεν μπορούν να φύγουν, γιατί δεν έχουν πού να πάνε, ενώ θα τους ακολουθεί η καταγγελία των «διασαστών του Κινήματος» και δεν είναι καθόλου σίγουροι ότι θα τους ακολουθήσει το σύνολο αυτών που τους στηρίζει. Αν ήταν να πάνε στον ΣΥΡΙΖΑ, θα το είχαν κάνει ροηγούμενως, υπό καλύτερες συνθήκες. Επομένως, η μόνη λύση γι' αυτούς είναι να παραμείνουν στο κόμμα της Φώφης και να περιμένουν την ευκαιρία για να το πάρουν, με τον Ανδρουλάκη να μοστράρεται ως ο εκπρόσωπος της γενιάς των σαραντάρηδων, που μπορεί να ανανεώσει το ΠΑΣΟΚ και το ΚΙΝΑΛ, να του δώσει πνοή και προοπτική κτλ. κτλ.

Το ερώτημα για όλους τους είναι αν μετά από κάποιο χρονικό διάστημα θα υπάρχει κόμμα -έστω του 8%- για να διεκδικήσουν. Τη Φώφη και την παρέα της αυτό δεν τους απασχολεί και τόσο. «Τι είχαμε, τι χάσαμε» είναι το μότο τους. Ο Ανδρουλάκης, όμως; Γιατί να είναι ο Ανδρουλάκης κάτι το διαφορετικό; Τόσα χρόνια έχει στην αστική πολιτική και δεν κατόρθωσε να κάνει κάτι το αξιοσημείωτο. Πάντοτε κινούνταν στη σκιά κάποιου βαρόνου. Αρχικά του Σκανδαλίδη, τώρα του Βενιζέλου! Η ηλικία, ως γνωστόν, μπορεί να αποτελέσει καλό αμπαλάζ στη σόου μπίζ της αστικής πολιτικής, αλλά κανένας δεν αγοράζει μόνο αμπαλάζ. Πρέπει να υπάρχει και κάτι από μέσα. Και ο Ανδρουλάκης, μολοντί δεν έχει το χάλι της Φώφης, δεν είναι και κάτι το εξαιρετικό.

ΥΓ1. Αφού «καθάρισε» (;) με τους εσωκομματικούς της αντιπάλους, η Φώφη κανόνισε μια συνάντηση με τον Στουρνάρα, η οποία εξελίχθηκε σε... αρμένικη βίζιτα μιάμισης ώρας, στη διάρκεια της οποίας έγινε συζήτηση «εφ' όλης της ύλης για την οικονομία», λέει (εσείς αν θέλετε το πιστεύετε). Βγήκαν οι σχετικές φωτογραφίες και η Φώφη ανακοίνωσε ότι θα καταθέσει τροπολογία για την προστασία της πρώτης κατοικίας «για τους πιο ευάλωτους δανειολήπτες», αλλά και Επερώτηση του ΚΙΝΑΛ για τις χρεώσεις των τραπεζών στις συναλλαγές. Στο σπίτι όλα καλά;

ΥΓ2. Εντύπωση προκαλεί η πλήρης απουσία των παλαιών βαρόνων του ΠΑΣΟΚ από τα τεκταινόμενα. Βαριούνται αφόρητα, φαίνεται, καθώς έχουν καταλάβει ότι το μαγαζί δεν έχει χαίρι.

Τρέχουν να προλάβουν

Στα Σκόπια (4-5 Νοέμβρη) και στα Τίρανα (2-3 Δεκέμβρη) πραγματοποιούνται τα δύο πρώτα επίσημα ταξίδια εκτός ΕΕ του προέδρου του Ευρωκοινοβουλίου Νταβίντ Σασόλι. Οσο συνεχίζεται το παρασκηνακό γαλλογερμανικό παζάρι, για να βρεθεί συμφωνία που θα επιτρέψει να ενεργοποιηθεί το σχέδιο έναρξης ενταξιακών διαπραγματεύσεων με τη Βόρεια Μακεδονία και την Αλβανία, οι μηχανισμοί της ΕΕ προσπαθούν να καθησυχάσουν την «κοινή γνώμη» στις δύο χώρες, ώστε να μην υπάρξει ενίσχυση πολιτικών δυνάμεων που αντιπολιτεύονται τις δύο κυβερνήσεις. Αυτό ισχύει περισσότερο για τη Βόρεια Μακεδονία, καθώς το άνοιγμα ενταξιακών διαπραγματεύσεων έχει συνδεθεί με τη Συμφωνία των Πρεσπών και ο Ζάεφ αναγκάστηκε να προκηρύξει εκλογές για τον Απρίλη.

Ο Σασόλι, βέβαια, δεν έχει καμιά εξουσία. Στέλνεται απλά ως προπαγανδιστής της «ευρωπαϊκής ιδέας». Είναι χαρακτηριστική η δήλωση που έκανε: «Η επίσκεψη στη Βόρεια Μακεδονία και αμέσως μετά στην Αλβανία είναι ύψιστης σημασίας για εμένα αυτή τη στιγμή. Ξέρουμε ότι ο πληθυσμός και των δύο χωρών έχει απογοητευτεί βαθύτατα από την αποτυχία του Συμβουλίου να φτάσει σε συμφωνία για την έναρξη των ενταξιακών συνομιλιών λόγω του βέτο που άσκησαν συγκεκριμένα κράτη μέλη. Καταλαβαίνουμε αυτή την απογοήτευση και συμπάσχουμε. Η Αλβανία και η Βόρεια Μακεδονία έχουν δείξει αποτελέσματα όσον αφορά τις μεταρρυθμίσεις που τους ζητήσαμε και τώρα δικαιούνται να ανταμειφθούν για τις αξιοσημείωτες προσπάθειές τους. Ακόμα σημαντικότερο είναι να απευθύνω κάλεσμα στους πολίτες και στη νέα γενιά: μην εγκαταλείπετε την ελπίδα, παρακαλώ μείνετε σε ευρωπαϊκή πορεία. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο βρίσκεται στο πλευρό σας».

Στριμώνουν τον Τραμπ

Δεν του έφτανε η διαδικασία καθαίρεσης που έχουν ξεκινήσει οι Δημοκρατικοί στο Κογκρέσο, ο Τραμπ έχει ν' αντιμετωπίσει και την Πολιτεία της Νέας Υόρκης που τον ανάγκασε να... ξεσπιτωθεί απαιτώντας να πληρώσει φόρους. «Στα τσακίδια» ήταν το σχόλιο του κυβερνήτη της Νέας Υόρκης, όταν ο Τραμπ ανακοίνωσε ότι μετακομίζει στη Φλόριντα. Ελάχιστες μέρες μετά από την ανταλλαγή... φιλοφρονήσεων με τον κυβερνήτη, το Εφετείο της Νέας Υόρκης αποφάσισε πως ο Τραμπ πρέπει να συμμορφωθεί και να υποβάλει στην αρμόδια επιτροπή του Κογκρέσου τις φορολογικές δηλώσεις του των τελευταίων οκτώ ετών, κάτι που ο πρόεδρος -μεγιστάνας του real estate αρνείται πεισματικά να κάνει. Μάλλον επειδή περίμενε αυτή την απόφαση έγινε δημότης Φλόριντα, εγκαταλείποντας τη Νέα Υόρκη.

Στο μεταξύ, ο αξιωματούχος του Λευκού Οίκου που είχε καταγγείλει το περιεχόμενο της τηλεφωνικής συνομιλίας του Τραμπ με τον ουκρανό πρόεδρο Ζελένσκι, γεγονός που έδωσε την ευκαιρία στην πρόεδρο της Βουλής Νάνσι Πελόζι να κινήσει τη διαδικασία καθαίρεσης του αμερικανού προέδρου, προσφέρεται να επικοινωνήσει απευθείας με τους ρεπουμπλικανούς βουλευτές στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής. Προκειμένου, φυσικά, να τους πείσει για την αλήθεια της καταγγελίας του. Ο Τραμπ βρήκε την ευκαιρία να ζητήσει για μια ακόμα φορά την αποκάλυψη της ταυτότητας του προστατευόμενου μάρτυρα, όμως ο δικηγόρος του τελευταίου απάντησε αρνητικά, επικαλούμενος κινδύνους για την ασφάλεια του ίδιου και της οικογένειάς του.

ΕΕ: Πιο δυσοίωνες οι οικονομικές προβλέψεις

Προς τα κάτω αναθεώρησε και πάλι τις προβλέψεις της για την ανάπτυξη στην ΕΕ η Κομισιόν. Οι λεγόμενες φθινοπωρινές οικονομικές προβλέψεις κάνουν λόγο για αύξηση του ΑΕΠ στην Ευρωζώνη (σε παρένθεση η πρόβλεψη που είχε γίνει τον Ιούλη στις θερινές οικονομικές προβλέψεις) κατά 1,1% (1,2%) το 2019 και κατά 1,2% (1,4%) το 2020 και το 2021. Για το σύνολο της ΕΕ των «28» οι προβλέψεις κάνουν λόγο για ανάπτυξη 1,4% (1,6%) το 2019, το 2020 και το 2021.

Για το 2020 και το 2021 δεν το συζητάμε καν (για την ακρίβεια των προβλέψεων). Όταν δεν μπορούν να κάνουν πρόβλεψη σε ορίζοντα ενός τριμήνου, πώς να πιστέψει κανείς τις προβλέψεις τους σε ορίζοντα διετίας; Κρατάμε, λοιπόν, μόνο την προς τα κάτω αναθεώρηση της πρόβλεψής τους για το 2019, η οποία στα τέλη του χρόνου μπορεί να αποδειχτεί ακόμα πιο χαμηλή.

Ακόμα, όμως, και αν μείνει στο 1,1%, το ποσοστό αυτό δείχνει κρισιμική πορεία για τις μεγαλύτερες ευρωπαϊκές οικονομίες, οι οποίες ανήκουν στην Ευρωζώνη. Μπορεί ο προπαγανδιστικός μηχανισμός της Κομισιόν να τονίζει σκόπιμα ότι «η ευρωπαϊκή οικονομία διανύει πλέον το έβδομο έτος μιας αδιάλειπτης αναπτυξιακής πορείας και η μεγέθυνση της οικονομίας προβλέπεται να συνεχιστεί το 2020 και το 2021» (!), όμως η ύφεση δεν είναι καθόλου μακριά. Οποιοι μπορεί να διαβάσει ανάμεσα στις γραμμές διαπιστώνει ότι το λένε και οι ίδιοι, γράφοντας ότι «το εξωτερικό περιβάλλον έχει καταστεί πολύ λιγότερο υποστηρικτικό και η αβεβαιότητα αυξάνεται».

Ιράκ

Ονειρο απατηλό η πολιτική σταθερότητα

χώρας), που είχαν μπλοκάρει οι διαδηλωτές επί τρεις μέρες.

Οι διαδηλωτές συνεχίζουν να αψηφούν τις απειλές και τις εκκλήσεις του πρωθυπουργού Αντέλ Αμπντούλ Μαχντί να σταματήσουν, γιατί -όπως λέει- ικανοποιήθηκαν τα αιτήματά τους και η συνέχιση των διαδηλώσεων κάνει κακό στην... οικονομία! Όμως οι διαδηλωτές ζητούν την παραίτησή του, μολοντί έχει μόλις ένα

χρόνο στην εξουσία, και την πτώση της κυβέρνησης που κατηγορείται για διαφθορά και έλλειψη ευαισθησίας στα προβλήματα των Ιρακινών που δεν είναι και λίγα.

Με το χαρακτήρα που έχουν πάρει πλέον οι διαδηλώσεις, με τους πάνω από 250 νεκρούς από τις αρχές Οκτώβρη και τη ραγδαία εξάπλωσή τους, η κυβέρνηση Μαχντί φαίνεται καταδικασμένη να πέσει. Ηδη,

διαδηλωτές σε πολλές πόλεις έχουν μπλοκάρει δρόμους, γραφεία και σχολεία, βάζοντας ταμπέλες που γράφουν «κλειστό κατόπιν λαϊκής εντολής». Το πώς θα εξελιχθεί η κατάσταση κανείς δεν μπορεί να το προδιαγράψει, αλλά η πολυπόθητη «πολιτική σταθερότητα» στη χώρα θα παραμείνει για καιρό όνειρο απατηλό.

Από τη μεριά τους οι ιμπεριαλιστές (Αμερικάνοι και Βρετανοί) εμφανίζονται ως υποστηρικτές των «δίκαιων αιτημάτων των διαδηλωτών», μόνο και μόνο για να σταματήσει η ιρακινή επιρροή στο Ιράκ (αφού τμήμα των διαδηλωτών κατηγορούν το Ιράν για τη διαφθορά της σημερινής ιρακινής κυβέρνησης) και όχι φυσικά για το δίκιο του ιρακινού λαού. Αλλωστε, ήταν οι πρώτοι που το καταπάτησαν όταν εισέβαλαν στη χώρα και τη μετέτρεψαν σε σωρό από συντρίμια.

ΗΠΑ-Κίνα

Σκοτσέζικο ντους με φόντο τον εμπορικό πόλεμο

Μπορεί στη συνάντηση που είχαν στις 11 Οκτώβρη στο Λευκό Οίκο ο Τραμπ με τον κινέζο αντιπρόεδρο Λιου Χι να παίχτηκε για μία ακόμα φορά το θέατρο «φιλίας», όμως δέκα μέρες μετά οι ΗΠΑ ανακοίνωσαν την επιβολή νέων δασμών σε κινέζικα προϊόντα (παπούτσια, πάνες και τρόφιμα) αξίας 112 δισ. δολαρίων!

Αυτό κι αν ήταν ευτράπελο! Στη συνάντηση της 11ης Οκτώβρη ο Τραμπ θριαμβολογούσε για τη συμφωνία -που υποτίθεται ότι είναι στα σκαριά- για εξαπλασιασμό των αμερικάνικων εξαγωγών αγροτικών προϊόντων στην Κίνα (από τα 8 στα 50 δισ.!) και καλούσε τους αμερικάνους αγρότες να αγοράσουν γη και μηχανήματα για να είναι έτοιμοι να ανταποκριθούν στη μεγαλύτερη παραγγελία που τους έχει γίνει στην ιστορία της αγροτικής οικονομίας (αυτά δήλωσε ο Τραμπ αυτολεξεί)! Ανακοίνωσε μάλιστα την αναβολή της αύ-

ξης των δασμών από το 25% στο 30%, που θα λάμβανε χώρα από την 1η Οκτώβρη, όχι όμως και αυτών που σχεδιάζονται να επιβληθούν από τις 15 Δεκέμβρη (που είναι της τάξης του 15% σε προϊόντα αξίας 300 δισ. δολαρίων). Κι ενώ όλα έδειχναν ότι εξομαλύνεται η κατάσταση, οι ΗΠΑ επέβαλαν τους πρόσθετους δασμούς που αναφέραμε παραπάνω.

Σε απάντηση το Πεκίνο επέβαλε δασμούς σε αμερικάνικα προϊόντα αξίας 75 δισ. δολαρίων, συμπεριλαμβανομένου -για πρώτη φορά- του αργού πετρελαίου (στο οποίο επιβλήθηκε ένα μικρό ποσοστό δασμών, της τάξης του 5%). Σύμφωνα με καθηγητή του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνια, οι νέοι αμερικάνικοι δασμοί θα κοστίσουν γύρω στα 800 δολάρια το χρόνο στο πορτοφόλι του μέσου αμερικάνικου νοικοκυριού.

Μπορεί ο Τραμπ να υποστη-

ρίζει ότι στον πόλεμο αυτό πληρώνει μόνο η Κίνα, όμως πάνω από 200 καπιταλιστές παραγωγής παπουτσιών (συμπεριλαμβανομένων της Nike και της Converse) υποστηρίζουν ότι οι νέοι δασμοί, που προστίθενται στους υφιστάμενους, οδηγούν στην αύξηση ακόμα και κατά 67% της τιμής ορισμένων παπουτσιών, αυξάνοντας το κόστος που θα κληθούν να πληρώσουν οι καταναλωτές κατά τέσσερα δισ. δολάρια το χρόνο. Αυτός ο πόλεμος θα κοστίζει και στις δύο οικονομίες. Οικονομικοί αναλυτές εκτιμούν μείωση του αμερικάνικου ΑΕΠ κατά 1% και του κινέζικου κατά 5% εξαιτίας αυτού του πολέμου.

Σε μια εποχή που οι αγορές είναι περιορισμένες, λόγω της περιορισμένης καταναλωτικής δυνατότητας των πλατιών λαϊκών μαζών παγκόσμια, η οποία περιορίζεται ακόμα περισσότερο λόγω της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης που σήμερα παίρνει τη μορφή της αναιμικής ανάκαμψης, ο ανταγωνισμός μεταξύ των ισχυρών ιμπεριαλιστικών κρατών του πλανήτη γίνεται όλο και πιο σκληρός. Τα χαμόγελα στις συναντήσεις είναι μόνο για να ρίχνουν στάχτη στα μάτια του κόσμου, ώστε να πιστέψει το παραμύθι της «παγκόσμιας συνεργασίας για την ανάπτυξη», που στην πράξη αποδεικνύεται παγκόσμια σφαγή για τα υπερκέρδη των ισχυρότερων!

Χιλή Κυβερνητικοί ελιγμοί για να αποφευχθούν τα χειρότερα

Υστερα από μια ολιγοήμερη παύση, λόγω εθνικής αργίας, οι διαδηλώσεις στην Χιλή επαναλήφθηκαν, καθιστώντας άκαρπες τις προσπάθειες του Πινιέρα να στείλει το λαό σπίτι του με κάποιους ελιγμούς, όπως ο κυβερνητικός ανασχηματισμός της προηγούμενης βδομάδας και το κάλεσμα στη σοσιαλδημοκρατική αντιπολίτευση για διάλογο με σκοπό την εκτόνωση της εξέγερσης. Φυσικά, η αντιπολίτευση αρνήθηκε να μπει σε διάλογο με τον Πινιέρα, βοηθώντας τον να βγει από το αδιέξοδο. Οχι γιατί νοιάζεται για το λαό και συμμερίζεται τα αιτήματα της εξέγερσης (εξάλλου αυτή κυβερνούσε την προηγούμενη τετραετία), αλλά για να μην μπει και αυτή στο στόχαστρο των διαδηλωτών και να παραμείνει ως εναλλακτική λύση της αστικής εξουσίας.

Είναι τέτοια η δυναμική της εξέγερσης που έχει προκαλέσει τρόμο στην αστική τάξη και την κυβέρνησή της, αναγκάζοντάς την μέσω στελεχών της να κάνει τον ένα ελιγμό μετά τον άλλον, χωρίς προς το παρόν να μπορεί να βγει από το αδιέξοδο. Ο νέος υπουργός Εσωτερικών, Γκονσάλο Μπλουμέλ, δήλωσε την Πέμπτη 31 Οκτώβρη πως η κυβέρνηση, υπό το βάρος των διαδηλώσεων, σκοπεύει να προχωρήσει σε αναθεώρηση του νομοσχεδίου για τη φορολογική μεταρρύθμιση, παρά το γεγονός ότι έχει ήδη κατατεθεί προς ψήφιση στη Βουλή. Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο κατατέ-

θηκε στη Βουλή από την προηγούμενη κυβέρνηση, των σοσιαλδημοκρατών της Μισέλ Μπατσελέτ, παρέχοντας δεκάδες φορολογικές ελαφρύνσεις στα ψηλά εισοδήματα.

Ο νέος υπουργός δήλωσε ακόμα ότι η κυβέρνηση είναι διατεθειμένη να μπει σε διάλογο για αναθεώρηση του Συντάγματος που αποτελεί ένα από τα κεντρικότερα αιτήματα των διαδηλώσεων. Δυο μέρες νωρίτερα, ο ίδιος ο Πινιέρα δήλωσε ότι είναι διατεθειμένος να συζητήσει ακόμα και «δομικές μεταρρυθμίσεις» του νεοφιλελεύθερου μοντέλου διαχείρισης της καπιταλιστικής οικονομίας της χώ-

ρας, με στόχο να κατευνάσει τη λαϊκή οργή. Φυσικά, δε σκοπεύει να παραιτηθεί, όπως δήλωσε στο BBC, παρά το γεγονός ότι πλέον η παραίτησή του αποτελεί το κεντρικότερο αίτημα των διαδηλωτών. Πρόσφατες δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι η δημοτικότητα του έχει πέσει κάτω από το 15%, ενώ το αίτημα για συνταγματική αναθεώρηση στηρίζει πάνω από το 80% των ερωτηθέντων.

Την τακτική ελιγμών του Πινιέρα συνεχίζει να συνοδεύει η πιο βάρβαρη κρατική καταστολή. Τουλάχιστον 23 διαδηλωτές έχουν σκοτωθεί από την αστυνομία και το στρατό, ενώ οι τραυματίες έχουν

ξεπεράσει τους 1.600 και οι συλληφθέντες τους 4.000, σύμφωνα με το Εθνικό Ινστιτούτο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Οι πραιτοριανοί της κυβέρνησης έχουν αφηνιάσει, βγάζοντας τα πιο χαμερπή ένστικτά τους απέναντι στους διαδηλωτές. Οι εισαγγελείς ερευνούν περισσότερες από 800 καταγγελίες για βασανιστήρια, βιασμούς και ξυλοδαρμούς ανδρών και γυναικών από την αστυνομία κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων, ενώ εκατοντάδες διαδηλωτές έχουν υποστεί μερική ή ολική τύφλωση από τις πλαστικές σφαίρες που εκτοξεύουν τα χιλιανά ΜΑΤ στοχεύοντας κατευθείαν τα κεφάλια τους. Η αποθράσυνσή τους έφτασε σε τέτοιο βαθμό που εισέβαλαν σε σχολεία πυροβολώντας με σκάγια εναντίον των μαθητών, τραυματίζοντας δύο. Ενα 8χρονο κορίτσι κατήγγειλε ότι δέχτηκε σεξουαλική επίθεση από αστυνομικούς. Η δολοφονική βία των μπάτσων δεν έμεινε ατιμώρητη από τους διαδηλωτές που έστειλαν στο νοσοκομείο περισσότερους από 800 μπάτσους.

Είναι σίγουρο πως ο Πινιέρα οδεύει αργά η γρήγορα προς την πολιτική συνταξιοδότησή του, ενώ για άλλη μια φορά γίνεται προφανές ότι τα όποια κυβερνητικά μέτρα προς όφελος του λαού θα έρθουν γιατί οι διαδηλωτές έσπασαν μαζικά την αστική νομιμότητα βάζοντας φωτιά στους δρόμους του Σαντιάγο και άλλων μεγάλων πόλεων της χώρας.

Ισπανία: Κανένα πρόβλημα δε θα λύσουν οι κάλπες

Αύριο οι Ισπανοί θα προσέλθουν για μια ακόμα φορά στις κάλπες. Με βάση τις δημοσκοπήσεις, κανένα κόμμα δε θα έχει και πάλι αυτοδυναμία, καθώς αυτές δείχνουν τους σοσιαλδημοκράτες και τους Podemos με μικρή πτώση, τους κεντρικούς Ciudadanos με σημαντική πτώση, τη Δεξιά και τη φασιστική Ακροδεξιά με μικρή άνοδο. Αν οι δημοσκοπήσεις επαληθευτούν, η μόνη σχετική βιώσιμη λύση θα είναι και πάλι μια κυβέρνηση των σοσιαλδημοκρατών του PSOE με τους Unidas Podemos (συνμαχία των Podemos με το ψευτοκομμουνιστικό κόμμα). Οπότε το ερώτημα είναι αν κάποιος από τους Σάντσεθ-Ιγκλέσιας θα κάνει πίσω από τη βασική απαίτησή του (ο Ιγκλέσιας ζητούσε υπουργεία, ο Σάντσεθ έδινε μόνο κρατικά πόστα εκτός κυβέρνησης), ώστε να σχηματιστεί κυβέρνηση.

Ακόμα, όμως, κι αν σχηματιστεί κυβέρνηση, τα βασικά προβλήματα της Ισπανίας δεν πρόκειται να λυθούν. Αυτή τη στιγμή ως βασικότερο απ' αυτά τα προβλήματα εμφανίζεται το Καταλανικό, με τις συγκρούσεις στη Βαρκελώνη και άλλες καταλανικές πόλεις να συνεχίζονται. Η αγωνία του Σάντσεθ είναι έκδηλη, όπως φάνηκε και από το μακροσκελέστατο άρθρο που έγραψε για το Project Syndicate, στο οποίο υπερασπίστηκε τα ιερά και τα όσια του καστιγιάνικου εθνικισμού με μπόλικη σοσιαλδημοκρατική σάλτσα.

Απεργιακό κίνημα στις ΗΠΑ

Γολιάθ εν υπνώσει

Η λήξη στις 25 Οκτώβρη της μεγαλύτερης σε διάρκεια -τα τελευταία πενήντα χρόνια- απεργίας στην αμερικανική αυτοκινητοβιομηχανία σίγουρα δεν ήταν «ένδοξη». Μετά από 40 μέρες απεργίας, οι 49.000 απεργοί της General Motors επικύρωσαν τελικά τη συμφωνία του συνδικάτου UAW με τους καπιταλιστές, για μία νέα τετραετή συλλογική σύμβαση εργασίας. Ομως και μόνο το ποσοστό της επικύρωσης (57% υπέρ έναντι 43% κατά) δείχνει ότι ένα μεγάλο ποσοστό εργατών δεν έμεινε ικανοποιημένο από την κατάληξη της απεργίας. Γιατί μπορεί οι καπιταλιστές να δέχτηκαν να δώσουν κάποιες πενιχρές αυξήσεις (της τάξης του 3% το χρόνο) και μπόνους με τη λήξη της σύμβασης 11.000 δολαρίων στους μόνιμους και 4.500 στους προσωρινούς εργάτες, να μην κλείσουν το εργοστάσιο στο Ντιτρόιτ, να υποσχεθούν ότι θα ανοίξει ο δρόμος για τη μετατροπή των προσωρινών εργατών σε πλήρους απασχόλησης και να δεσμευτούν να μη μειωθούν

οι δαπάνες υγειονομικής περίθαλψης, όμως το συνδικάτο έκανε μεγάλες υποχωρήσεις.

Όπως καταγγέλλει ένας από τους απεργούς στον βρετανικό «Γκάρντιαν», η συμφωνία δεν εξασφαλίζει την πλήρη απασχόληση σε πολλούς προσωπικούς εργάτες και η υποσχέση για εργασιακή ασφάλεια παραμένει ασαφής. Ενώ η General Motors θα επενδύσει 3 δισ. δολάρια στο εργοστάσιο του Ντιτρόιτ, που σκόπευε να κλείσει στα τέλη του χρόνου, δεν υπάρχει αναφορά στο πόσοι εργάτες θα μείνουν για να δουλέψουν σε αυτό! Αντίθετα,

το συνδικάτο συμφώνησε στο κλείσιμο τριών εργοστασίων. Αν πάρουμε υπόψη την κατά γενική ομολογία τεράστια απήχηση της απεργίας στον κόσμο, που την υποστήριξε σχεδόν καθολικά, η κατάληξή της είναι απογοητευτική. Κι αυτό εξαιτίας της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας που δε θέλησε να οξύνει τη σύγκρουση αλλά να παζαρέψει μέσα στα πλαίσια ανοχής των καπιταλιστών.

Ωστόσο, το απεργιακό κίνημα στις ΗΠΑ βρίσκεται σε άνοδο. Αυτό δεν το λέμε εμείς αλλά ο «Γκάρντιαν»

που αναφέρει ότι 485.000 εργάτες συμμετείχαν πέρσι σε απεργίες και στάσεις εργασίας, αριθμός που αποτελεί ρεκόρ από το 1986. Το ίδιο συνεχίζεται και αυτόν το χρόνο. Φυσικά, σε μία χώρα με εργατικό δυναμικό πάνω από 160 εκατομμύρια εργαζόμενους, οι 485.000 δεν αντιπροσωπεύουν ούτε μισό τοις εκατό! Ομως, αυτό το μισό τοις εκατό δημιουργεί καταστάσεις που δεν τις θέλουν ούτε οι καπιταλιστές ούτε οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές.

Μια άλλη απεργία που τάραιξε τα ήρεμα νερά της κοινωνικής άπνοιας στις ΗΠΑ

ήταν αυτή των δασκάλων στο Σικάγο, την τρίτη μεγαλύτερη περιφέρεια της χώρας, με 300.000 μαθητές. Η απεργία κράτησε 11 μέρες και έληξε όπως κι αυτή της General Motors με ανάμικτα αισθήματα για τους απεργούς, ορισμένοι από τους οποίους ήθελαν τη συνέχισή της παρά το γεγονός ότι η Δήμαρχος του Σικάγο δέχτηκε αυξήσεις της τάξης του 16% μέσα στην ερχόμενη πενταετία και μείωση του αριθμού των μαθητών, που σε ορισμένες περιπτώσεις φτάνει ακόμα και τα 40 παιδιά ανά τάξη! Βλέπετε, στα σχολεία αυτά φοιτούν οι φτωχότεροι, με το

76% να χαρακτηρίζονται ως μη προνομιούχοι οικονομικά, ενώ το 47% είναι ισπανόφωνοι, το 37% αфро-αμερικάνοι και μόλις το 10% λευκοί! Η απεργία των δασκάλων στο Σικάγο ήταν σίγουρα εμπνευσμένη από τις πετυχημένες απεργίες των δασκάλων στο Κολοράντο, το Λος Άντζελες και τη Δυτική Βιρτζίνια, που είχαν ξεσπάσει στις αρχές του χρόνου.

Το απεργιακό κίνημα στις ΗΠΑ σίγουρα δεν είναι ισχυρό. Ωστόσο, όσοι ευελπιστούν στην αέναη ταξική ειρήνη βλέπουν τις προσδοκίες τους να διαψεύδονται, και τα απεργιακά σκιρτήματα που περιγράψαμε το αποδεικνύουν. Όσο υπάρχει καπιταλιστική εκμετάλλευση, θα υπάρχει και ταξική πάλη, ανεξάρτητα αν σήμερα αυτή τιθασειύεται από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία που μπορεί ακόμα να την καναλιζάρει αποφεύγοντας σκληρές ταξικές συγκρούσεις. Κανείς δεν μπορεί να προδιαγράψει το μέλλον σε μία εποχή γενικής αστάθειας και γενικευμένης κρίσης ενός συστήματος που σαπίζει.

στο ψαχνό

Ο καπιταλισμός (εξακολουθεί να) γεννά το φασισμό

Η παρουσία του φίρερ του εγχώριου νεοναζιστικού μορφώματος στο δικαστήριο που εκδικάζει κάποια από τα εγκλήματα της συμμορίας του ήταν όπως την περιμέναμε όσοι έχουμε παρακολουθήσει -λίγο ή περισσότερο συστηματικά- την προσωπική του διαδρομή. Μόνο το καλαμπόκι έλειπε...

Λεπτομέρειες για την απολογία του Μιχαολιάκου μπορείτε να διαβάσετε στο αναλυτικό ρεπορτάζ στις σελίδες 12-13. Το θρασίμι, όπως σωστά χαρακτηρίζεται από το ρεπορτάζ της εφημερίδας μας, προσπάθησε να δώσει ένα σόου κοινοβουλευτικής νομιμοφροσύνης. Προκειμένου να γλιτώσει το τομάρι του, δε δίστασε (και δεν είναι η πρώτη φορά που το κάνει) να αδειάσει (εμμέσως να «δώσει») ακόμα και γκεσέμια του νεοναζισμού. Οι «συναγωνιστάι του» είναι αναλώσιμο είδος για τον φιρερίσκο. Φτάνει να σωθεί αυτός.

Αδικά πάσχισε. Το μόνο που κατάφερε ήταν να γίνει καταγέλαστος. Να αποδειχτεί η αθλιότητά του. Ετσι, βαδίζει προς μια καταδίκη που θα είναι ταυτόχρονα και ο απόλυτος εξευτελισμός του.

Η νεοναζιστική συμμορία της ΧΑ τελειώνει. Χρειάζεται, βέβαια, επαγρύπνηση και άσκηση αντιφασιστικής πίεσης, γιατί από τα αστικά δικαστήρια έχουμε δει πολλές «εκπλήξεις», όταν αισθάνονται ότι βρίσκονται σε «κοινωνικό κενό».

Το τέλος της ΧΑ ως νεοναζιστικού μορφώματος που κάποια στιγμή κατάφερε να είναι το τρίτο κοινοβουλευτικό κόμμα δε σημαίνει, όμως, και το τέλος του φασισμού, ως πολιτικού και κοινωνικού φαινομένου. Η ίδια η πορεία της ΧΑ, από μια περιθωριακή συμμορία που οργάνωνε σποραδικές επιθέσεις ενάντια σε μετανάστες και αριστερούς, μέχρι τα κοινοβουλευτικά έδρανα, είναι διδακτική.

Από τη μια η βαθιά πολιτική κρίση και η απονομιμοποίηση των παραδοσιακών αστικών κομμάτων και από την άλλη το «πουσάρισμα» από τα αστικά μίντια, επέτρεψαν σ' αυτή τη συμμορία να γιγαντωθεί ως μηχανισμός και να κατακτήσει σημαντικά μεγαλύτερη κοινοβουλευτική δύναμη.

Το φαινόμενο, λοιπόν, θα επαναληφθεί. Με άλλη μορφή, με άλλο όνομα, ίδιο όμως στην ουσία του. Γιατί το φασισμό τον γεννά ο καπιταλισμός της κρίσης. Είναι μια από τις απαντήσεις του όταν οι παραδοσιακές αστικές δυνάμεις αντιμετωπίζουν κρίση κοινωνικής νομιμοποίησης και δημιουργείται εκ των πραγμάτων κενό αντιπροσώπευσης.

Ακόμα και όταν δεν υπάρχει επαναστατικά-πολιτικά οργανωμένο εργατικό κίνημα, ο φασισμός είναι μια από τις επιλογές του καπιταλιστικού συστήματος ως απάντηση στην κρίση του. Το βλέπουμε αυτό σε ολόκληρο τον καπιταλιστικό κόσμο και ιδιαίτερα στην Ευρώπη.

Κι επειδή σήμερα είναι η 102η επέτειος της μεγάλης Οκτωβριανής Σοσιαλιστικής Επανάστασης, καλό είναι -πέραν όλων των άλλων- να θυμηθούμε ότι η Σοβιετική Ενωση ήταν η μοναδική χώρα στον κόσμο που δεν αναπτύχθηκε το φασιστικό φαινόμενο. Γιατί εκεί δεν υπήρχε εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, δεν υπήρχε καπιταλισμός, δεν υπήρχε αστικό σύστημα εξουσίας, δηλαδή δικτατορία της αστικής τάξης.

Να θυμόμαστε πάντοτε, λοιπόν, τα λόγια του Μπρεχτ: «Αυτοί που είναι αντίπαλοι του φασισμού χωρίς να 'ναι αντίπαλοι του καπιταλισμού, αυτοί που παραπονιούνται για τη βαρβαρότητα που αιτία τάχα έχει τη βαρβαρότητα την ίδια, μοιάζουν μ' ανθρώπους που θέλουν το μερτικό τους απ' τ' αρνί χωρίς όμως να σφαχτεί το αρνί. Θέλουν να φάνε το κρέας, να μη δουν όμως τα αίματα».

ΔΕ ΣΩΖΕΤΑΙ. Ο καθηγητής του ΕΜΠ Γ. Μπάφας δώρισε στον Περισσό δύο πίνακες, έναν που απεικονίζει τον Λένιν (1922) και έναν με το κλασικό πορτραίτο του Στάλιν με στρατιωτική στολή (1946). Οι πίνακες ανήκαν στην ιδιωτική του συλλογή και τους απέκτησε όταν σπούδαζε στη ΛΔ Γερμανίας. Σύμφωνα με το 902.gr, «ο Δ. Κουτσούμπας τον ευχαρίστησε θερμά σημειώνοντας ότι το ΚΚΕ θα αξιοποιήσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο την προσφορά του». Το θέμα δεν προβλήθηκε ιδιαίτερα από τα Μέσα του Περισσού. Μερικές φωτογραφίες και λιτή ειδησεογραφία. Παρά ταύτα, δε γλίτωσαν κάποια επικριτικά ή ειρωνικά σχόλια από τους πιο λυσσασμένους αντισταλινικούς του αστικού Τύπου. Για τον Περισσό, όμως, σημασία έχει η σπέκουλα. Ικανή για να «ψαρέψει» ανάμεσα στον κόσμο της Αριστεράς, αλλά χωρίς να ξεπερνάει το μέτρο που επιβάλλει η αστική πολιτική. Τηρουμένων των αναλογιών, κάνουν ό,τι κάνουν και ο Πούτιν. Όταν είδε ότι δεν μπορεί να σβήσει τους Λένιν και Στάλιν από την ιστορική μνήμη, αποφάσισε να τους ενσωματώσει ως νεκρά σύμβολα στη σύγχρονη ρωσική Ιστορία. Ο λενινισμός και ο σταλινισμός δεν είναι πίνακες κρεμασμένοι στους τοίχους μουσείων και γραφείων. Είναι ζώσα θεωρία, πρόγραμμα, στρατηγική και τακτική, με τα οποία ο Περισσός δεν έχει καμιά σχέση. Οσους πίνακες και να κρεμάσει, δε σώζεται με τίποτα.

ΥΓ. Οι πίνακες είναι «του πλέον αναγνωρισμένου σοβιετικού ζωγράφου Βολκόφ», διαβάσαμε στο 902.gr. Ονομα και πατρώνυμο δεν έχει αυτός ο Βολκόφ. Από τη φωτογραφία της υπογραφής βλέπουμε πως πρόκειται για κάποιον Βολκόφ Α.Σ. Όσο κι αν ψάξαμε, δε βρήκαμε τίποτα για τον συγκεκριμένο ζωγράφο. Διάσημοι Βολκόφ υπήρξαν τρεις. Ο γενάρχης Αλεξάντρ Νικολάεβιτς Βολκόφ (1866-1957), Ρώσος που εργάστηκε στην Τασκένδη, και οι γιοι του Βαλέρι Αλεξάντροβιτς Βολκόφ (1928-) και Αλεξάντρ Αλεξάντροβιτς Βολκόφ (1937-). Ούτε η υπογραφή ταυριάζει ούτε το στυλ με κανέναν από τους τρεις γνωστούς Βολκόφ. Προς τι η λαθροχειρία; Για να γίνει πιο πιστευτή η σπέκουλα;

KONTRES

Την ανάγκη φιλοτιμία

«Έχω την ακλόνητη πεποίθηση ότι η υπόθεση της Novartis απασχολεί ελάχιστους συμπολίτες μας, ολοένα και λιγότερους, ενώ αντίθετα η αγωνία τους να βρουν δουλειά τα παιδιά τους, να επιστρέψουν από το εξωτερικό και να αυξηθεί ο μισθός τους, είναι πραγματικές αγωνίες, τις οποίες η Κυβέρνηση και εγώ προσωπικά ως Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων οφείλουμε να εργαστούμε σκληρά για να ικανοποιήσουμε». Σπεσιαλίστας στις κωλοτούμπες ο Μπουμπούκος, πήρε προφανώς κάποιο αυστηρό μήνυμα από τον Μητσοτάκη, μετά τις γνωστές δηλώσεις του περί χρηματισμού των Τσίπρα και Πολάκη από τη Novartis και αποσύρθηκε από το προσκήνιο της συγκεκριμένης υπόθεσης, βρίσκοντας και το... επιχείρημα: «τον κόσμο δεν τον απασχολεί η Novartis, αλλά τα προβλήματά του».

Πόσο θα κρατήσει η απόσυρση; Με τον Μπουμπούκο δεν μπορείς ποτέ να είσαι σίγουρος. Εκτός αν ο Μητσοτάκης του τα 'σουρε πολύ χοντρά και φοβάται μη βρεθεί εκτός κυβερνητικού νυμφώνος στον πρώτο ανασχηματισμό.

Κανονική μαφία

Τέσσερις μπάτσοι υπηρετούσαν ως μπράβοι του «επιχειρηματία» που εκτελέστηκε στο Χαϊδάρι στο πλαίσιο του πολέμου των συμμοριών της μαφίας που μαίνεται εδώ και καιρό. Οι δύο από τους μπάτσους είχαν βάρδια την ώρα της εκτέλεσης και όταν είδαν το χτύπημα έβγαλαν κουμπούρια και πυροβόλησαν τους δράστες (οι οποίοι τελικά αποδείχτηκαν πιο ικανοί, καθώς και τη «δουλειά» τους έκα-

ναν και έφυγαν χωρίς γρατζουνιά από τα όπλα των μπάτσων-μπράβων.

Επιβεβαιώθηκε έτσι για μια ακόμα φορά ότι μαφιόζικα κυκλώματα και μαπαταρία είναι συγκοινωνούντα δοχεία. Σε όλα τα επίπεδα της μαφιόζικης δράσης: πορνεία και σωματεμπορία, παράνομες λέςχες, διακίνηση ναρκωτικών. Γράφτηκαν κάποια δημοσιεύματα, ελεγχόμενα από την ίδια την ηγεσία των μπάτσων, παίχτηκε και πάλι η προπαγάνδα των «λίγων επιόρκων» και των «πολλών υπεύθυνων αστυνομικών», πάνω στο τριήμερο τα δημοσιεύματα κόπηκαν και θα τα ξαναδούμε την επόμενη φορά που θα αποκαλυφθεί κάτι και δε θα μπορούν να το κρύψουν.

«Μαύροι» Διόσκουροι

«Ο Κ. Μπογδάνος είναι στα τιμημένα εδάφη της Βορείου Ηπείρου, εκεί που γράφθηκε το ελληνικό Επος. Εκεί που ζούνε τα αδέλφια μας. Καλό οδοιπορικό Κωνσταντίνε», τιτίβισε ο Θ. Πλεύρης. «Είσαι παλικάρι και από τους λίγους κυρίους στην πολιτική», αντιτίβισε ο Μπογδάνος.

Να τη χαίρονται τη «μαύρη» συνιστώσα τους ο Μητσοτάκης, ο Δένδιας και οι υπόλοιποι «σοβαροί» (λέμε τώρα) της ΝΔ.

Στενός κορσές

Διαμαρτύρονται οι εργαζόμενοι του ΚΕΘΕΑ για το πρώτο στην ιστορία του Κέντρου διορισμένο διοικητικό συμβούλιο που ανα-

Για εσωτερική κατανάλωση

Ο Ερντογάν έχει την πρόσκληση του Τραμπ να επισκεφτεί την Ουάσινγκτον στις 11 Νοέμβρη, αλλά ο Ερντογάν το σκέφτεται, λέει, επειδή οι ψηφοφορίες στο Κογκρέσο για τη γενοκτονία των Αρμενίων έβαλαν «ένα ερωτηματικό». «Η επίσκεψη του προέδρου επανεξετάζεται», δήλωσε στο Ρόιτερς ανώτατος τούρκος αξιωματούχος, διευκρινίζοντας ότι η τελική απόφαση δεν έχει ληφθεί ακόμα.

Ο πρόεδρος του CHP, της κεμαλικής αντιπολίτευσης, όμως, έχει βρει άλλο λόγο για να μην πάει ο Ερντογάν στην Ουάσινγκτον. Ο Κεμάλ Κιλιντσάρογλου κάλεσε τον πρόεδρο να ακυρώσει την επίσκεψη στις ΗΠΑ, επειδή ο Τραμπ του έστειλε τη γνωστή επιστολή στην οποία του έλεγε «να μην είναι σκληρό αντράκι» και «να μην είναι βλάκας».

Ψιλοτσουρουφλίστηκε ο Ερντογάν και την περασμένη Παρασκευή δήλωσε πως αν θα πάει στην Ουάσινγκτον, θα το κάνει για να επιστρέψει στον Τραμπ εκείνη την επιστολή. Φαίνεται πως τη μάζεψαν από τα... σκουπίδια, όπου την είχε πετάξει ο Ερντογάν μόλις την έλαβε (αυτό είχαν δηλώσει οι άνθρωποί του).

Εμάς «κάτι» μας λέει ότι ο Ερντογάν θα πάει στην Ουάσινγκτον (τόσες προσπάθειες έκανε για να εξασφαλίσει την πρόσκληση από τον Τραμπ). Τα υπόλοιπα είναι για κατανάλωση στο εσωτερικό της Τουρκίας. Βάρδα μόνο να μην τον κάνουν καμιά στήλην ερώτηση σχετικά με την επιστολή κι αναγκαστεί κι αυτός, όπως ο Τσίπρας, να αρχίσει να γλύφει πατόκορφα τον Τραμπ. Τα συνηθίζει κάτι τέτοια ο Τραμπ.

κοίνωσε ο Κικίλιας στις 30 του Οκτώβρη. «Η επιλογή των έμπισθων Προέδρου και Αντιπροέδρου έγινε με κύριο κριτήριο τα κομματικά τους διαπιστευτήρια», ενώ «έντονο κομματικό άρωμα [υπάρχει] και στις επιλογές κάποιων μελών», λένε οι εργαζόμενοι. Μα γι' αυτό κατήγγησε το αυτοδιοίκητο ο Κικίλιας. Η ΝΔ δεν είχε προσβάσεις στο συγκεκριμένο χώρο (απεξάρτηση). Ο μόνος τρόπος ήταν να διορίσει ΔΣ στο ΚΕΘΕΑ, ώστε η νέα διοίκηση να φροντίζει να τοποθετηθεί «δικά μας παιδιά» στις διάφορες δομές, στήνοντας έτσι μια καλή «γαλαζία» βάση στο χώρο. Τα υπόλοιπα που ανακοίνωσε ο Κικίλιας, ότι «προστατεύεται ο σκοπός και η αποστολή του ΚΕΘΕΑ και εξασφαλίζεται ο δημόσιος χαρακτήρας του», ότι «επιχειρείται η εμπέδωση του επιστημονικού λόγου και του κλίματος αμοιβαίου διαλόγου μεταξύ των φορέων, χωρίς καμία παρέμβαση στο παραγόμενο επιστημονικό έργο του ΚΕΘΕΑ» κτλ. είναι τροφή για αφελείς.

Περί όνου σκιάς

Εξανέστη η Νοτοπούλου, τομεάρχισσα Τουρισμού του ΣΥΡΙΖΑ (ομολογούμε ότι μας διέφευγε ο εν λόγω τίτλος). Η συμφωνία για την αεροπορική σύνδεση Σαγκάης-Αθήνας είχε κλειστεί από τον περασμένο Γενάρη από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. «Η τότε Υπουργός Τουρισμού Ελενα Κουντουρά συναντήθηκε στη Σαγκάη τον Ιανουάριο του 2019, σχεδόν ένα χρόνο πριν δηλαδή, με τον πρόεδρο της Juneao Air, οπότε και πραγματοποιήθηκαν οι διαπραγματεύσεις, έγιναν οι επίσημες ανακοινώσεις, και οριστικοποιήθηκε η συνεργασία και η συμφωνία για την έναρξη της πτήσης. Η κυβέρνηση της ΝΔ ήρθε απλά και την υπέγραψε». Το καλύτερο το κράτησε για το τέλος: «Και είναι θλιβερό που δεν παραδέχεται ότι το κράτος έχει συνέχεια, που αποσιωπά το επιτυχημένο έργο της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, και το παρουσιάζει για μία ακόμη φορά ως δικό της».

Δεν έχουμε να πούμε τίποτα, σηκώνουμε τα χέρια ψηλά...

Σόι πάει το βασίλειο

Εκεί στα Γιαννitsά, που μερικές δεκάδες ντόπιοι έκαναν φραγμό για να εμποδίσουν την εγκατάσταση 150 προσφύγων σε ξενοδοχείο, είχε δράσει το περιβόητο «Εθελοντικό Τάγμα Πούλου» ή «Roulos Verband» (από το όνομα του διοικητή του Γεώργιου Πούλου). Εξοπλισμένοι από τους ναζί κατακτητές και φορώντας γερμανικές στολές επιδιδόνταν σε σφαγές, βιασμούς γυναικών και λεηλασίες, με έδρα την κωμόπολη Κρύα Βρύση. Πάνω από χίλια ήταν τα θύματά τους μέσα σε λίγους μόνο μήνες. Όταν οι ναζί άρχισαν να αποχωρούν από την Ελλάδα, το «Roulos Verband» τους ακολούθησε συντεταγμένα και πολέμησε μαζί τους στη Γιουγκοσλαβία και την Αυστρία. Ε, δεν μπορεί αυτοί οι ναζί εγκληματίες να μην άφησαν (όχι κατ' ανάγκη φυσικούς) απογόνους.

Καβάτζα;

«22% αύξηση των ελληνικών εξαγωγών στη Βραζιλία από τότε που ανέλαβε ο φιλέλληνας Μπολσονάρου», πανηγυρίζει η ιστοσελίδα του νεοναζιστικού μορφώματος του Λαγού (<https://ethnikisinidisi.gr/2019/11/03/afxisi-exagogon-stn-vrazilia/>). Γράφει το δημοσίευμα: «Δεν θέλουν να καταλάβουν οι ξενόδουλοι πολιτικοί και δημοσιογράφοι ότι κάθε γνήσιος πατριώτης όπως ο Βραζιλιάνος πρόεδρος είναι φυσικό ν' αγαπάει την Ελλάδα, γιατί καταλαβαίνει ότι είναι η μήτρα του πατριωτισμού και των μεγάλων παγκόσμιων αξιών και ιδανικών. Ο Μπολσονάρου εμπνέεται από την αιωνία Ελλάδα και τη βοηθάει όσο μπορεί, την ίδια ώρα που οι διεθνιστές την πολεμούν λυσσαλέα. Viva il presidente Bolsonaro!».

Πρόκειται απλά για αλληλεγγύη μεταξύ φασιστών ή προετοιμάζεται το έδαφος για το καβάτζωμα του Λαγού στη Βραζιλία, λίγο πριν ανακοινωθεί η καταδικαστική απόφαση του δικαστηρίου, που θα του δείχνει το δρόμο της φυλακής; Η Βραζιλία έχει από παλιά παράδοση στο κρύψιμο ναζί εγκληματιών. Γύρω στους 1.500 με 2.000 υπολογίστηκαν οι χιτλερικοί που κατέφυγαν εκεί μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο.

Και μπαρουφοσυνέδριο

Διαβουλευτικό (!) συνέδριο του ΜέΡΑ25 στις 24-25 Μάη στην Αθήνα ανακοίνωσε ο Μπαρουφάκης σε συνέντευξη Τύπου που έδωσε στη Θεσσαλονίκη πλαισιωμένος από μέλη της Οργανωτικής Επιτροπής Συνεδρίου και Κινηματικής Εξόρμησης (ΟΕΣΚΕ). Ανακοίνωσε, επίσης, ότι από τις 22 Απρίλη μέχρι τις 11 Μάη θα γίνουν συνέδρια σε κάθε περιφέρεια της χώρας και κάλεσε τους πολίτες να συμμετάσχουν σ' αυτά, προκειμένου να διαμορφωθούν με διαδικασίες ανοιχτής δημοκρατίας οι προτάσεις που θα κατατεθούν τον Μάη. Κλασικά κόλλα που εφάρμοσε πρώτο το Ποτάμι, για ν' ακολουθήσει ο ΣΥΡΙΖΑ με τα περιβόητα Αναπτυξιακά Συνέδρια, τα οποία είχαν υποτίθεται προγραμματικό χαρακτήρα. Τα μπαρουφοσυνέδρια είναι πιο κοντά σ' αυτά του Ποταμιού (one man show και διακοσμητικές ομιλίες απ' όσους τσιμπήσουν και πάρουν μέρος). Η πιάτσα έχει αδειάσει (δεξιά και αριστερά του μπαρουφοκόμματος), οπότε η «ψαριά» μπορεί να αποδειχτεί καλή για τη δημιουργία ενός μηχανισμού.

Ολο και πιο βαθιά στο βούρκο

Πόσο αξιόπιστο πρόσωπο είναι η εισαγγελέας Διαφθοράς Ε. Τουλουπάκη; Αρκεί μια απλή σύγκριση. Την περασμένη Δευτέρα έστειλε εξώδικο στην «Καθημερινή» απαιτώντας να της κατονομάσει η Μάνδρου την πηγή που της έδωσε το εμπιστευτικό έγγραφο που αποκάλυψε την Κυριακή. Εγγραφει: «Ποιος σας εγγείρισε παρανόμως το αναφερόμενο ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟ έγγραφο κατά παράβαση της μυστικότητας της προδικασίας; **Μήπως ο Αντί-Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, κ. Σοφουλάκης;** Τη σφραγίδα του οποίου αφήσατε σκοπίμως σε εμφανές σημείο, ώστε να ντύσετε με μανδύα αξιοπιστίας το περιεχόμενο του άρθρου σας, δίνοντας παράλληλα στοιχεία για την **πηγή της διαρροής, ήτοι την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου;** Αλλωστε, η ίδια αναφέρεστε σε άλλο σημείο του άρθρου σας σε **“δικαστικές πηγές με γνώση των θεμάτων”**!!! **Μήπως κάποιοι γραμματέας της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου;** Ή εσείς η ίδια παραβιάσατε τον νόμο και το απόρρητο του εγγράφου υπεξαιρώντας το, όταν οι κάτοχοι του εγγράφου δεν κοιτούσαν;» (οι εμφάσεις δικές μας).

Την Τρίτη εξαναγκάστηκε να κάνει την εξήγηση... διορθωτική δήλωση: «Προς αποφυγή σκόπιμων παρερμηνειών διευκρινίζω ότι με κανέναν τρόπο η εξώδική μου δήλωση δεν συνιστά μομφή σε βάρος του Αρείου Πάγου, τους λειτουργούς του οποίου σέβομαι και τιμώ και για τους οποίους είμαι απολύτως βέβαιη ότι ουδεμία σχέση έχουν με τη διαρροή του εμπιστευτικού εγγράφου που είδε το φως της δημοσιότητας!»

Προφανώς, έπεσε άγριο «χέσιμο» από την εισαγγελία του Αρείου Πάγου και η... θαρραλέα Τουλουπάκη έκανε γαργάρα όσα έγραφε πριν από μια μέρα. Σβήνονται με μια δήλωση όσα έγραψε για τη διαρροή; Όχι βέβαια. Παραμένουν στο αέριο. Και «κουμπώνουν» με την απλή λογική και την κοινή πείρα, όπως λένε οι δικαστικοί. Είναι προφανές ότι κάποιοι από τον Αρειο Πάγο σέρβρισε στη Μάνδρου το έγγραφο Τουλουπάκη. Ποιος; Ούτε η Μάνδρου θα τον αποκαλύψει ούτε η «Καθημερινή». Ποιος δεν καταλαβαίνει ότι πρόκειται για στέλεχος ή στελέχη της «νέας κατάστασης». Ή, αν θέλετε, του αντίπαλου στρατόπεδου απ' αυτό στο οποίο ανήκει η Τουλουπάκη.

Ηταν τέτοια η ταραχή της Τουλουπάκη από την αποκάλυψη του εμπιστευτικού εγγράφου της, που δεν πρόσεξε ούτε τα στοιχειώδη, με αποτέλεσμα να υποδείξει ως πιθανούς δράστες της διαρροής στελέχη του Αρείου Πάγου, **χωρίς να διαθέτει καμιά απόδειξη** γι' αυτό! Η Τουλουπάκη, όμως, δεν είναι δημοσιογράφος, για να κάνει συλλογισμούς και καταγγελίες. Είναι ανώτερη δικαστικός. Η κραυγαλέα αυτή... απροσεξία της αποκαλύπτει ταραχή (για να μην πούμε πανικό).

Πάμε παρακάτω. Στο έγγραφό της προς τον Αρειο Πάγο η Τουλουπάκη γράφει ότι στο έγγραφο των Αμερικανών «περιγράφονται μεταξύ άλλων (με κωδικές ονομασίες που δεν επιτρέπεται να αποκαλύψω) δύο μάρτυρες των αμερικανικών αρχών. Σύμφωνα με το ίδιο έγγραφο οι συγκεκριμένοι μάρτυρες μεταξύ άλλων “είχαν πρόσβαση και γνώση σε αποδεικτικό υλικό αναφορικά με δωροδοκίες που έλαβαν χώρα από πλευράς Νοβάρτις, σε αξιωματούχους στην Ελλάδα”». Και συνεχίζει: «Αξιοποιώντας τα συγκεκριμένα στοιχεία καταφέραμε να ταυτοποιήσουμε τουλάχιστον τον ένα εκ των δύο προσώπων, τον οποίο εν συνεχεία καταστήσαμε προστατευόμενο μάρτυρα στην ενώπιόν μας διαδικασία και ακολούθως μάρτυρα δημοσίου συμφέροντος με την κωδική ονομασία “Μάξιμος Σαράφης”». Τα πράγματα είναι πεντακάθαρα. Η Τουλουπά-

κη γράφει ότι οι Αμερικανοί τους έδωσαν τα στοιχεία δύο ατόμων που κατέθεσαν εκεί με κωδικές ονομασίες (τις οποίες, μάλιστα, αρνείται να παραθέσει ακόμα και σε εμπιστευτικό έγγραφο προς τους προϊσταμένους της!), όμως αυτή κατάφερε να ταυτοποιήσει με σιγουριά τον ένα από τους δύο, τον έκανε προστατευόμενο μάρτυρα για να της δώσει κατάθεση και μετά τον έκανε μάρτυρα δημοσίου συμφέροντος με το ψευδώνυμο «Μάξιμος Σαράφης». Για τη δεύτερη μάρτυρα («Αικατερίνη Κελέση») τα λέει ποιο μπερδεμένα, γι' αυτό την αφήνουμε κατά μέρος.

Στο εξώδικο που έστειλε σε «Καθημερινή» και Μάνδρου, η ίδια Τουλουπάκη, γράφει ότι «ουδόλως προκύπτει από το αναφερόμενο έγγραφό μου, το υποστηριζόμενο ότι οι “προστατευόμενοι μάρτυρες, με τις κωδικές ονομασίες “Μάξιμος Σαράφης” και “Αικατερίνη Κελέση” είναι τα ίδια πρόσωπα με τους μάρτυρες που εξετάστηκαν στις ΗΠΑ”». Ισχυρίζεται ότι «η υπηρεσία μας δεν γνωρίζει με βεβαιότητα την ταυτότητα των μαρτύρων που εξετάζονται στις ΗΠΑ (...) πολλώ δε μάλλον, δεν γνωρίζει αν οι προστατευόμενοι στις ΗΠΑ μάρτυρες προσδοκούν από την ευδοκίμηση της έρευνας των αμερικανικών αρχών χρηματικό ή άλλο όφελος» και πως «σε κάθε περίπτωση τα ανωτέρω, ουδόλως αναιρούν το περιεχόμενο του με αριθμ. πρωτ. 3700/8-10-2019 εγγράφου μου, στο οποίο αναφέρεται ότι η Υπηρεσία μας ταυτοποίησε τον ένα εκ των δύο μαρτύρων»!

Επειδή απευθυνόμαστε σε νοήμονες αναγνώστες, δε θα κάνουμε κανένα σχόλιο. Αρκεί η σύγκριση ανάμεσα στα όσα η Τουλουπάκη έγραψε στο εμπιστευτικό έγγραφο προς τον Αρειο Πάγο και στα όσα έγραψε (για το ίδιο ζήτημα) στο εξώδικο προς την «Καθημερινή».

Προς τι αυτά τα διαδοχικά... φλικ-φλακ της Τουλουπάκη; Γιατί απλούστατα, μόλις διέρρευσε το έγγραφό της, οι πολιτικοί αντίπαλοί της σκαρφάλωσαν στα κάγκελα και άρχισαν να φωνάζουν ότι όλη η διαδικασία είναι άκυρη. Πρώτος και καλύτερος ο Λοβέρδος, ο μόνος που έχει καταστεί κατηγορούμενος (απομένουν υπό διερεύνηση Γεωργιάδης και Αβραμόπουλος). Κατηγορούμενος είναι, βέβαια, ο άνθρωπος και έχει κάθε δικαίωμα να επικαλείται τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για να υπερασπιστεί τον εαυτό του. **Πολιτικά** μιλώντας, όμως, ρωτάμε: Καλά, ρε Λοβέρδο, με δικονομικά τερτίπια προσπαθείς να υπερασπιστείς την πολιτική και ηθική σου καθαρότητα; Σημασία έχει αν η Τουλουπάκη έκανε δικονομικά σάλτα ή αν οι μάρτυρες λένε αλήθεια; Κι εν πάση περιπτώσει, αν η διαδικασία είναι άκυρη, πώς μπορεί να καλέσετε τους συγκεκριμένους μάρτυρες να καταθέσουν στην Προανακριτική της Βουλής; Ή έχουν ακυρωθεί ως μάρτυρες ή ακόμα υφίστανται ως τέτοιοι, δε γίνεται να χρησιμοποιούνται αλά καρτ.

Η Τουλουπάκη και ο συνήγορός της (αλήθεια, γιατί μια ανώτερη δικαστικός προσέλαβε δικηγόρο για την υπεράσπισή της!), ξέροντας καλά ότι ο Λοβέρδος και οι υπόλοιποι έχουν δίκιο από δικονομική άποψη, επεξεργάστηκαν μια γραμμή με δυο ζώνες άμυνας. Η πρώτη ζώνη άμυνας λέει ότι δήθεν δεν ξέρουν αν οι δύο μάρτυρές τους είναι οι ίδιοι που κατέθεσαν και στις ΗΠΑ και πως δεν ξέρουν, επίσης, αν προσδοκούσαν σε οικονομικό όφελος από τη μαρτυρία τους. Η δεύτερη ζώνη άμυνας λέει πως, ακόμα και αν οι μάρτυρες είναι ίδιοι μ' αυτούς που κατέθεσαν στις ΗΠΑ και όντως προσδοκούσαν οικονομικό όφελος, «οι καταθέσεις και το περιεχόμενο τους παραμένουν έγκυρα, αλλά θα αρθεί το

καθεστώς ανωνυμίας και προστασίας των μαρτύρων».

Δεν ξέρουμε αν και κατά πόσο στέκει δικονομικά αυτός ο τελευταίος ισχυρισμός και δεν μας ενδιαφέρει κιόλας. Εκείνο που σημειώνουμε είναι η κατάντια, μια ανώτερη εισαγγελέας, με κρίσιμο πόστο (κοτζάμ εισαγγελέας Διαφθοράς) να αντιδικεί με μια δημοσιογράφο επί δικονομικών ζητημάτων! Και να προσπαθεί, μέσω αυτής της αντιδικίας, να ισχυριστεί ότι έκανε σωστά τη δουλειά της. Αλήθεια, για ποιο λόγο ανησυχεί η Τουλουπάκη και υπερασπίζεται τον εαυτό της με εξώδικα; Είναι αδιάφορο αν ο προστατευόμενος μάρτυρας καταθέτει «βάζει άλλων, ενδεχομένως χρηματικών κινήτρων», γράφει η Τουλουπάκη, επικαλούμενη ένα έγγραφο του ΟΟΣΑ! Και σημειώνει ότι αρκεί αυτός ο μάρτυρας «να είναι πεπεισμένος ότι οι πληροφορίες που παρέχει καταδεικνύουν επιλήψιμη συμπεριφορά» (εκείνων που χρηματίστηκαν). Και καταλήγει, ως κατηγορούμενος που απολογείται: «Από το έγγραφο αυτό (σ.σ. του ΟΟΣΑ!) δεν καταλείπεται πλέον καμία αμφιβολία για τη χρηστή δικονομική μεταχείριση και τις ενέργειες μου, αναφορικά με τους προστατευόμενους μάρτυρες».

Για να μην κοροϊδευόμαστε. Η ιστορία με τους μάρτυρες που προσδοκούν να πάρουν παραδάκι από τις αμερικάνικες υπηρεσίες, τους περιβόητους whistleblowers, δεν είναι καινούργια. Όλοι το ξέρουν και το έχουμε γράψει κι εμείς σε ανύποπτο χρόνο (βλ. άρθρο μας στις 17.1.2017: <http://www.eksegersi.gr/issue/900/Οικονομία/27706.ena-diarkes-skandalos-se-suskeuasias-skandalologias>). Η Τουλουπάκη αποκάλυψε απλώς ότι χρησιμοποίησε κάποιους whistleblowers για να φτιάξει τη δικογραφία που ενέπλεξε τα δέκα πολιτικά πρόσωπα-αντιπάλους του ΣΥΡΙΖΑ. Τα υπόλοιπα ας τα βρει με τους διώκτες της (ή αντιπάλους της). Ετσι που βυθίζουν όλοι μαζί στο βούρκο, να δούμε πώς θα καταφέρουν να ξεκολλήσουν.

ΥΓ1. Σύμφωνα με τι Μάνδρου, στο έγγραφό της προς τον ΑΠ η Τουλουπάκη αναφέρεται σε απόρρητο έγγραφο των Αμερικανών, που περιλαμβάνει πληροφορίες **με την αυστηρή προϋπόθεση να μη χρησιμοποιηθούν πούθενά, ούτε σε ποινική υπόθεση ούτε από την κυβέρνηση!** Είναι δυνατόν μια εισαγγελέας να παρέλαβε έγγραφο με τέτοιους όρους; Στο εξώδικό της γράφει: «στη Βουλή διαβιβάστηκαν εκείνα τα έγγραφα των οποίων ήταν δυνατόν να γίνει χρήση, ενώ τα απολύτως απόρρητα φυλάσσονται στην υπηρεσία μας και είναι δυνατή μόνο η επισκόπησή τους, γεγονός το οποίο αναφέρω στο σχετικό έγγραφό μου προς τους κ.κ. Αντισταγγελέες του Αρείου Πάγου». Δηλαδή, η Τουλουπάκη κρατάει απόρρητο έναντι της Βουλής!

ΥΓ2. Με το σόου της Προανακριτικής δεν αξίζει τον κόπο ν' ασχοληθούμε. Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, ο πρόεδρος της επιτροπής έχει διακόψει τη συνεδρίαση, επειδή δεν έφευγαν Πολάκης και Τζανακόπουλος. Δεν ξέρουμε πόσο θα τραβήξει το σόου. Οι πληροφορίες από τον ΣΥΡΙΖΑ έλεγαν ότι θα γίνει άπαξ και μετά το δίδυμο δε θα ξαναπάει. Στο μεταξύ, ο Παπαγγελόπουλος έστειλε τον Τσοβόλα να ζητήσει την εξαίρεση τριών βουλευτών (Κυρανάκη, Πλεύρη, Κεγκέρογλου), επικαλούμενος δηλώσεις τους που δείχνουν προκατάληψη κατά του Παπαγγελόπουλου (το είχαμε προβάψει την προηγούμενη βδομάδα). «Θα τους ταράξω στη νομιμότητα», δήλωσε ο «Μίμης». Σε κάθε περίπτωση, ακόμα κι αν φύγει το δίδυμο των συριζαίων, δεν μπορεί να προχωρήσουν αν δεν εξετάσουν πρώτα το αίτημα εξαίρεσης.

Το αφιέρωμα στις διπλανές στήλες δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά τον Νοέμβρη του 2017, στην επέτειο των 100 χρόνων από την Οκτωβριανή Σοσιαλιστική Επανάσταση. Αναδημοσιεύτηκε πέρσι, στην επέτειο των 101 χρόνων. Το αναδημοσιεύουμε και φέτος, στα 102 χρόνια του μεγάλου Οκτώβρη, γιατί θεωρούμε ότι συμπυκνώνει τα βασικότερα στοιχεία που πρέπει να λάβουμε υπόψη μας, πέρα από την αναπόφευκτη συγκινησιακή φόρτιση που προκαλεί αυτό το σπουδαίο (το σπουδαιότερο μέχρι στιγμής στην ανθρώπινη Ιστορία) γεγονός σε ανθρώπους που οραματίζονται το βασίλειο της ελευθερίας, τον κομμουνισμό.

Ποιο είναι το βασικότερο δίδαγμα της Οκτωβριανής Επανάστασης, υπό το φως της Ιστορίας των Επανάστασεων; Οτι το εξεγερμένο προλεταριάτο, ο εξεγερμένος λαός, χρειάζεται τη φυσική του ηγεσία για να φτάσει την επανάσταση μέχρι το τέλος.

Στη δράση του Κόμματος των Μπολσεβίκων, πριν και κατά τη διάρκεια της ρωσικής επανάστασης (από τον Φλεβάρη μέχρι τον Οκτώβρη του 1917), αλλά και μετά τη νίκη της επανάστασης, στις συνθήκες του ιμπεριαλιστικού πολέμου, του εμφύλιου πολέμου και της ξένης επέμβασης, μπορούμε να δούμε την επιτομή της διαλεκτικής σχέσης του εξεγερμένου προλεταριάτου με την επαναστατική του πρωτοπορία.

Επιχειρούμε, λοιπόν, μια συνοπτική καταγραφή της εξέλιξης της Ρωσικής Επανάστασης και του κρίσιμου-αποφασιστικού ρόλου που διαδραμάτισε το μπολσεβίκικο κόμμα την ίδια περίοδο. Προλογικά, θα σημειώσουμε ότι το μπολσεβίκικο κόμμα δεν είχε μόνο τον θεωρητικό και προγραμματικό εξοπλισμό για να εκτιμά σωστά τη συγκυρία και να προαναγγιζεί την πολιτική του αναλόγως με τις δυνατότητες που αυτή η συγκυρία ξανοίγει, αλλά είχε και εκείνο το στελεχειακό δυναμικό, από «πάνω» μέχρι «κάτω», που του επέτρεπε να βρίσκεται σε συνεχή επικοινωνία και ανατροφοδότηση με τις πλατιές μάζες των εργατών, κερδίζοντας την εμπιστοσύνη τους, αναγνωριζόμενο απ' αυτός ως η φυσική τους ηγεσία.

Ήταν το Στρατιωτικό Επαναστατικό Κέντρο της ΚΕ του μπολσεβίκικου κόμματος (Στάλιν, Σερντλόφ, Τζερζίνσκι, Μπουμπνόφ και Ουρίτσκι) που έδωσε την εντολή να κινηθούν οι ένοπλοι επαναστάτες (εργάτες και στρατιώτες) και να καταλάβουν την εξουσία στο όνομα του σοβιέτ, τη νύχτα της 24ης προς την 25η Οκτώβρη του 1917 (με το παλιό ημερολόγιο). Η εντολή αυτή δεν ήταν μια επαναστατική λογοκοπία, αλλά η έναρξη της υλοποίησης ενός αναλυτικά επεξεργασμένου σχεδίου.

Οι μάζες των ένοπλων εργατών και των στρατιωτών κινήθηκαν αποφασιστικά με βάση αυτή την εντολή και κατάλαβαν την εξουσία, ακριβώς επειδή αναγνώριζαν στους μπολσεβίκους τη φυσική τους ηγεσία.

Πού βρισκόμαστε σήμερα, 102 χρόνια μετά από τον Οκτώβρη του 1917; Το πρώτο εργατικό κράτος στον κόσμο έπαψε να υπάρχει και κατ' όνομα. Κατ' ουσία είχε πάψει να υπάρχει από τα μέσα της δεκαετίας του '50, όταν έγιναν οι μεγάλες ανατροπές στο κόμμα, το κράτος, την οικονομία, με αποτέλεσμα να ολοκληρωθεί βαθμιαία και με ταχύτατους ρυθμούς η παλινδρόσωση του καπιταλισμού.

Η αναθεωρητική πανούκλα χτύπησε το κομμουνιστικό και εργατικό κίνημα παγκόσμια, μετατρέποντάς το σ' ένα ρεφορμιστικό συμπλήρωμα του καπιταλισμού και του αστικού συστήματος εξουσίας. Η παταγώδης κατάρρευση του παλινωρότουμενου καπιταλισμού στα τέλη της δεκαετίας του '80 με αρχές της δεκαετίας του '90 ολοκλήρωσε το σκηνικό διάλυσης. Βύθισε εκατομμύρια πρωτοπόρων εργατών σε όλο τον κόσμο σε απογοήτευση και ιδεολογικοπολιτική σύγχυση.

Και απ' αυτή την άποψη έχει να μας διδάξει πολλά η Οκτωβριανή Επανάσταση. Οι μπολσεβίκοι, από τη μια, και οι επαναστατικές μειοψηφίες στα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα της Ευρώπης, από την άλλη, κατάφεραν να βγουν έξω από το βάλτο της σοσιαλδημοκρατικής προδοσίας και να οικοδομήσουν, χάρη και στη νίκη του Οκτώβρη, την Κομμουνιστική Διεθνή. Αυτός πρέπει να είναι και ο δικός μας δρόμος.

102 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ Ο μεγάλος Οκτώβρης του 1917 εξακολουθεί να διδάσκει το προλεταριάτο

Η αδιάλλακτη πάλη με τον οπορτουνισμό

Το μπολσεβίκικο κόμμα ανδρώθηκε και ατσάλωθηκε στην αδιάλλακτη πάλη με τα οπορτουνιστικά ρεύματα που κυριαρχούσαν στο εργατικό και λαϊκό κίνημα της Ρωσίας. Χωρίς αυτόν τον συνεπή, διαχρονικό αγώνα οι μπολσεβίκοι δε θα είχαν εξασφαλίσει τη στήριξη των συντριπτικής πλειοψηφίας της εργατικής τάξης στην ανατροπή της αστικής κυριαρχίας, στην κρίσιμη καμπή της Ιστορίας τον Οκτώβρη του 1917.

Οι μπολσεβίκοι, από την πρώτη στιγμή της ανεξάρτητης πολιτικής τους παρουσίας, συγκρότησαν ένα προλεταριακό κόμμα με ενιαία θέληση και επαναστατικό πρόγραμμα. Σε αντίθεση με την ευρωπαϊκή σοσιαλ-δημοκρατία και ειδικά τη γερμανική, που είχε εξελιχθεί στην ηγέτιδα δύναμη της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας και της Δεύτερης Διεθνούς, οι μπολσεβίκοι δε δίστασαν να έρθουν πολύ γρήγορα σε προγραμματική και οργανωτική ρήξη με την οπορτουνιστική πτέρυγα της ρωσικής σοσιαλδημοκρατίας, τους μενσεβίκους, που απεμπολούσαν τις βασικές αρχές του μαρξισμού, ευθυγραμμιζόμενοι πίσω από την αστική τάξη της Ρωσίας.

Οι μενσεβίκοι στένευαν το πεδίο δράσης των σοσιαλδημοκρατών στους οικονομικούς αγώνες του προλεταριάτου, επιφυλάσσοντας για τη σοσιαλδημοκρατία μονάχα ένα ρόλο διακοσμητικής αντιπλούτευσης στο πολιτικό σύστημα. Η τακτική τους ήταν εφάμιλλη της οπορτουνιστικής πολιτικής του Μπερνστάιν στη Γερμανία, ο οποίος δήλωνε αφοριστικά: «το κίνημα είναι το παν, ο τελικός στόχος τίποτα». Για τους μπολσεβίκους, η επαναστατική πολιτική πάλη της σοσιαλδημοκρατίας συμπεριελάμβανε την καθημερινή συστηματική ζύμωση και δράση για την αποκάλυψη όλων των εκμεταλλευτικών σχέσεων ανάμεσα στον τσαρισμό, το θεμελιό του, την αριστοκρατία, την ανερχόμενη αστική τάξη και τα εκμεταλλευόμενα μισθωτά στρώματα της αγροτιάς και της εργατικής τάξης. Μόνο με αυτόν τον τρόπο θα μπορούσε η εργατική τάξη να αποκτήσει κομμουνιστική συνείδηση, να απευθυνθεί με αξιώσεις στα υπόλοιπα εργαζόμενα κοινωνικά στρώματα και να τα παρακινήσει να συμμαχήσουν μαζί της για την επαναστατική ανατροπή των κοινωνικών σχέσεων παραγωγής.

Η θεωρητική και προγραμματική προετοιμασία της καθοριστικής σημασίας πολιτικής σύγκρουσης μπολσεβίκισμού-μενσεβίκισμού για το επαναστατικό κίνημα της Ρωσίας προετοιμάστηκε αναλυτικά στο γνωστό έργο του Λένιν «Για να κάνουμε!»^[1] και αποτέλεσε το βασικό εργαλείο ξεκαθαρίσματος της επαναστατικής τακτικής για την πρώτη γενιά του κόμματος.

Περίοδος του τσαρισμού

Εξ αρχής, οι μπολσεβίκοι με επικεφαλής τον Λένιν πάλεψαν για την πολιτική ανεξαρτησία και αυτοτέλεια της εργατικής τάξης στο επαναστατικό κίνημα που αγκάλιαζε τη μεγάλη μάζα των εργαζόμενου λαού, τους αγρότες, καθώς και για την εξασφάλιση της ηγεμονίας του προλεταριάτου σε αυτό.

Στην περίοδο του τσαρισμού, από το μακρινό 1905 έως τον Φλεβάρη του 1917, τόσο οι οπορτουνιστές μενσεβίκοι όσο και οι επαναστατές μπολσεβίκοι χαρακτηρίζαν την επικείμενη επανάσταση για την ανατροπή του τσαρισμού και της κυριαρχίας της φεουδαρχίας και των επιβιώσεων του μεσαιωνισμού στην ύπαιθρο ως αστική επανάσταση. Σε αντίθεση με τους μενσεβίκους, οι μπολσεβίκοι υποστήριζαν ότι η μόνη τάξη που μπορεί να ηγηθεί της αστικής επανάστασης και να την πραγματοποιήσει αποφασιστικά μέχρι τέλους, σπάζοντας τα θεμέλια της φεουδαρχίας και του τσαρισμού, είναι η εργατική τάξη. Οτι το προλεταριάτο πρέπει να προετοιμάζει τους όρους της μαζικής εξέγερσής και δεν μπορεί, δεν πρέπει να περιμένει τις κινήσεις της αστικής τάξης.

Βασιζόμενοι στην πείρα της αστικοδημοκρατικής επανάστασης του 1848 στην Ευρώπη, που συνόψιζαν θεωρητικά οι Μαρξ-Ενγκελς, οι μπολσεβίκοι ισχυριζόνταν ορθότατα ότι η αστική τάξη της Ρωσίας είναι συμπληρωτική και συμβιβαστική με τη φεουδαρχία. Η αστική τάξη δεν μπορούσε να παίζει πια τον επαναστατικό ρόλο που διαδραμάτισε η αστική τάξη της Γαλλίας το 1789-1793, σαράνοντας με επαναστατικό τρόπο τα φεουδαρχικά δεσμά στη γαλλική ύπαιθρο.

Αντίθετα, οι μενσεβίκοι υποστήριζαν ότι επικεφαλής της αστικής επανάστασης μπορεί να είναι μόνον η αστική τάξη. Ο Λένιν υποστήριζε ότι οι σύγχρονοι γιανγκβίνοι είναι το επαναστατικό κόμμα του προλεταριάτου και ότι οι μενσεβίκοι με τη στάση τους είναι άξιοι απόγονοι των γιρονδίων^[2]. Οι μενσεβίκοι βάπτιζαν την πολιτική ουράς στην αστική τάξη, πολιτική της «άκρας επαναστατικής αντιπλούτευσης», και με ευφυολογήματα προσπαθούσαν να την παρουσιάζουν ως επαναστατική. Στην πράξη, η οπορτουνιστική πολιτική των μενσεβίκων οδηγούσε την εργατική τάξη σε πολιτική ουράς του κόμματος των καντέτ, του κόμματος της φιλελεύθερης αστικής τάξης, που επεδίωκε ανώδυνες μεταρρυθμίσεις στην τσαρική Ρωσία, συγκεντρώνοντας βαθμιαία τη στήριξη των πολυδύσμων στρωμάτων της εξθλιωμένης αγροτιάς της ύπαιθρου, που μέσα στη γενικευμένη πολιτική καθυστέρηση ελκυόταν από τα ψύχουλα των ψεύτικων διακηρύξεων για βελτίωση της ζωής τους.

Την ίδια περίοδο, οι μπολσεβίκοι αναμετρήθηκαν προγραμματικά και θεωρητικά με τους εσέρους (ή σοσιαλεπαναστάτες), το μικροαστικό κόμ-

μα των αγροτών, που αρνούνταν πεισματικά -στο φως της ανάπτυξης του καπιταλισμού στη Ρωσία στις αρχές του εικοστού αιώνα, της δημιουργίας της μεγάλης βιομηχανίας στα μητροπολιτικά κέντρα της Μόσχας και της Πετρούπολης- τον πρωτοπόρο ρόλο της νεοσχηματιζόμενης εργατικής τάξης για κάθε επαναστατική αλλαγή.

Στην τακτική τους, οι μπολσεβίκοι έστρεφαν τα βέλη τους κατά κύριο λόγο στα μεγάλα κόμματα που προσπαθούσαν να συμβιβάζουν, να συμφιλιώσουν τη μεγάλη πλειοψηφία του εργαζόμενου λαού με το υπάρχον καθεστώς. Την περίοδο που προηγήθηκε της επανάστασης του Φλεβάρη, οι καντέτ ήταν ο βασικός στόχος των μπολσεβίκων, παρότι η κυβέρνηση ήταν τσαρική. Οι μπολσεβίκοι κατακεραυνώνων κάθε προσπάθεια της φιλελεύθερης αστικής τάξης να εξαπατήσει τους αγρότες, ρίχνοντας στάχτη στα μάτια τους για κάθε συμβιβασμό με τον τσαρισμό. Η έντονη πολεμική τους χαρακτηριζόταν από τους καιροσκόπους αντιπάλους των μπολσεβίκων ως προδοσία του κοινού μετώπου ενάντια στον τσαρισμό.

Μετά τον Φλεβάρη του 1917

Προς το τέλος του του πρώτου παγκόσμιου πολέμου, η διόγκωση της πείνας, της εξθλίωσης, ο θάνατος εκατοντάδων χιλιάδων στρατιωτών στο μέτωπο, οδήγησαν την αγροτιά μαζικά σε ξεσηκωμό. Η δυναστεία του Τσάρου κατέρρευσε και η αστική τάξη πήρε την εξουσία τον Φλεβάρη του 1917. Με την προδοτική πλειοψηφία των εσέρων και των μενσεβίκων, πίσω από τις πλάτες των εργατών, το κόμμα των καντέτ σχημάτισε την πρώτη προσωρινή κυβέρνηση, παρέχοντας υπουργικό θώκο στον εσέρο Κερένσκι. Παράλληλα, η αποδιοργάνωση του τσαρικού στρατού, η αποδιοργάνωση της κρατικής μηχανής, οδήγησε στο σχηματισμό των σοβιέτ, των συμβουλίων των ένοπλων εργατών και ένοπλων στρατιωτών-αγροτών.

Η αστική επανάσταση είχε ήδη συντελεστεί. Η συγκρότηση των σοβιέτ, της πλατιάς οργάνωσης πρώτα απ' όλα των εργατών, πλδι στην αστική κυβέρνηση των καντέτ, συνιστούσε μια μεταβατική δυαδική εξουσία. Πλσι στην εξουσία της αστικής τάξης, που έλεγχε την παλιά κρατική διοίκηση, ξεπρόβαλλε η εξουσία της εργατικής τάξης, με το δικό της μηχανισμό που διέφερε ουσιαστικά τόσο από την παλιά τσαρική διοίκηση όσο και από την κρατική μηχανή κάθε σύγχρονου αστικού κράτους, αφού δεν ήταν αποσπασμένη γραφειοκρατία από την πλατιά μάζα του λαού, αλλά ήταν σάρκα από τη σάρκα του.

Με τις θέσεις του Απρίλη, ο Λένιν ξεκαθάριζε ότι στις συνθήκες της διάλυσης του πρώτου παγκόσμιου πολέμου και της ριζικής αλλαγής των κοινωνικών συσχετισμών, λόγω του πρωτοφανούς μαζικού ξεσηκωμού της αγροτιάς, η εξέλιξη της επανάστασης σε σοσιαλιστική ήταν αναπόφευκτη και αναγκαία συνθήκη για την ανακούφιση του λαού από το φάσμα της πείνας και της εξθλίωσης. Τα άμεσα επαναστατικά μέτρα ρύθμισης και ελέγχου της παραγωγής, προκειμένου να σωθεί από την πείνα η εργατική τάξη των πόλεων και τα πληθειακά στρώματα της ύπαιθρου, μπορούσαν να είναι μόνο σοσιαλιστικά^[3]. Σε αυτή την κατεύθυνση τα σοβιέτ έπρεπε να αποτελέσουν τη μοναδική κρατική εξουσία, μεταβιβάζοντας έτσι πλήρως την εξουσία στην εργατική τάξη, για να προχωρήσει την επανάσταση, λύνοντας ταυτόχρονα τα αστικοδημοκρατικά ζητήματα που η συμβιβαστική αστική τάξη απεμπολούσε προς όφελος των συμφάδων της φεουδαρχών στην ύπαιθρο. Αυτά δεν ήταν άλλα από τον τερματισμό του πολέμου και τη διανομή της γης στους αγρότες, απαλλοτρίωνόντας την από τους αριστοκράτες. **Το σύνθημα των μπολσεβίκων έπεσε σαν βόμβα μεγαντών στην πολιτική ζωή της επαναστατημένης Ρωσίας και δεν ήταν άλλο από το: όλη η εξουσία στα σοβιέτ!**

Η ένταση της οικονομικής κρίσης, λόγω της συνέχισης του πολέμου, οδήγησε την αστική τάξη που είχε την εξουσία και διμήνυε τον πόλεμο, σε τακτική αναδίπλωση. Οι φανεροί εκπρόσωποι των συμφερόντων της αστικής τάξης, οι καντέτ, δεν μπορούσαν πλέον να διακυβερνήσουν τη Ρωσία. Είχαν διαφεύγει τις ελπίδες της πλατιάς μάζας της αγροτιάς που ποσούσε την ειρήνη. Στη νέα κυβέρνηση συμμετείχαν μαζικά εκπρόσωποι των μικροαστικών κομμάτων των εσέρων και των μενσεβίκων, με πρωθυπουργό τον Κερένσκι. Στα σοβιέτ, την πλειοψηφία την είχαν εκείνη τη στιγμή οι εσέροι και οι μενσεβίκοι. Οι μπολσεβίκοι που έρχαντο στην σύνθημα: «όλη η εξουσία στα σοβιέτ» ήταν ακόμα μειοψηφία.

Οι μενσεβίκοι, παρότι παρουσιάζαν στα λόγια τα σοβιέτ ως «τη μαχητικότερη και σημαντικότερη οργάνωση της εργατικής τάξης», στην πράξη αρνούνταν πεισματικά την αναβάθμιση των σοβιέτ σε όργανο μοναδικής εξουσίας της Ρωσίας. Εντασσόμενοι στην αστική κυβέρνηση, οι μενσεβίκοι παρουσιάζαν στο νέο κυβερνητικό σχήμα ως «επαναστατική δημοκρατία», συκοφαντώντας την ταξική ουσία της νέας μορφής διακυβέρνησης: ότι η εξουσία της αστικής τάξης παρέμενε αλώβητη και στην ουσία ο πόλεμος διευθυνόταν ακόμη από την αστική τάξη. Οι μενσεβίκοι παρουσίαζαν τη συνέχεια του ίδιου άδικου πολέμου, ως επαναστατικό πόλεμο. Ταυτόχρονα, η νέα κυβέρνηση έστελνε το στρατό να τασκίσει τους αγρότες που εξεγείρονταν ενάντια στο ζυγό της φεουδαρχίας στην ύπαιθρο και απαλλοτρίωναν τη γη των μεγάλων γαιοκτημόνων.

Προς τον Οκτώβρη του 1917

Την περίοδο από τον Φλεβάρη ως τον Οκτώβρη, οι μπολσεβίκοι έστρεφαν τα βέλη τους κατά κύριο λόγο ενάντια στα κόμματα της λεγόμενης «μικροαστικής δημοκρατίας», τα κόμματα της κοινωνικής δημογωνίας των εσέρων και των μενσεβίκων. Τα κόμματα αυτά επιχειρήσαν με χίλιους δυο τρόπους να φτιασιδώσουν την αποκορύστική εξουσία της αστικής τάξης. Με συμμαχους τους «κεντριστές» της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας και πρωτοστάτη τον αποστάτη Καρλ Κάουτσκι, οι μενσεβίκοι επέμεναν πια στη θεωρία ότι οι συνθήκες τόσο στην Ευρώπη, αλλά και στη Ρωσία δεν ήταν ώριμες για σοσιαλιστική επανάσταση^[4]. Οτι η συντριπτική πλειοψηφία του λαού ήθελε τη δημοκρατία και ότι ο πόλεμος πια ήταν αμυντικός και δίκαιος. Οτι η σοσιαλιστική επανάσταση θα είναι μονάχα ένα «μλανιαστικό» προαέσκημα των μπολσεβίκων και ότι η δικτατορία του προλεταριάτου δεν μπορεί να εδραιωθεί σε μια χώρα.

Οι μπολσεβίκοι αναμετρήθηκαν αδιάλλακτα με τους μενσεβίκους και τους εσέρους, αποδεικνύοντας στην πράξη στις πλατιές μάζες των εργαζομένων, την εξέλιξη των γεγονότων και με την πείρα της ίδιας της ζωής, ότι η νέα μικροαστική δημοκρατία δεν ήταν τίποτε άλλο παρά η συνέχεια της δικτατορίας της αστικής τάξης, που όπως σε όλο το σύγχρονο δυτικό κόσμο, έτσι και στη μετα-τσαρική Ρωσία κρύβει το πραγματικό της πρόσωπο, αυτό της δικτατορίας της αστικής τάξης.

Οι μπολσεβίκοι έδειξαν με συνέπεια ότι οι μενσεβίκοι διαστρεβλώνουν τη βασική μαρξιστική αλήθεια, ότι το κράτος δεν είναι ένα διαταξικό όργανο που συμφιλιώνει τις τάξεις, άλλα ένα όργανο καταστολής της εκμεταλλεύτριας άρχουσας τάξης πάνω στις υπόλοιπες τάξεις της κοινωνίας. Οτι τα σοβιέτ δεν έχουν κανένα λόγο να κρύβουν την πραγματικότητα: ότι θα αποτελέσουν όργανα καταστολής της ένοπλης εργατικής τάξης απέναντι στην αστική τάξη και σε όλες τις αντιδραστικές δυνάμεις που εγχέρουνται τη σοσιαλιστική επανάσταση και την εδραίωση της δικτατορίας του προλεταριάτου. Απέναντι στο ύπουλο σύνθημα των μενσεβίκων «ειρήνη χωρίς προσαρτήσεις και επανορθώσεις», που ουσιαστικά σήμαινε συνέχιση του άδικου ληστρικού πολέμου μέχρι τη νίκη της μας ή της άλλης συμμαχίας των ιμπεριαλιστικών χωρών, μόνο το σύνθημα «ειρήνη πάση θυσία» θα μπορούσε να σταματήσει τον άδικο πόλεμο και να εδραιώσει την εξουσία της εργατικής τάξης στη Ρωσία.

Τον Ιούλη του 1917, ο αναβρασμός του αυθόρμητου κινήματος κορυφώθηκε στην Πετρούπολη. Πλατιάς εργατικές μάζες άρχισαν να απομακρύνονται από τους μενσεβίκους και να στρατεύονται με τη στρατηγική και την τακτική των μπολσεβίκων. Όμως, ακόμα η πλειοψηφία της αγροτιάς στριέζε τη «μικροαστική δημοκρατία». Ενδεχόμενη εξέγερση στην Πετρούπολη θα οδηγούσε σε ένοπλη αναμέτρηση με τους αγρότες και σε βέβαιη ήττα και τσάκισμα του επαναστατικού κινήματος, το οποίο αντί να εξαπλωνόταν προς την ύπαιθρο θα διαλυόταν στη μητρόπολη. Οι μπολσεβίκοι κατάφεραν να ηγηθούν του επαναστατικού αναβρασμού και να συγκρατήσουν τον οργισμένο εργατόκοσμο σε ειρηνική πορεία στη Πετρούπολη, η οποία δέχτηκε την άγρια καταστολή της κυβέρνησης. Οι ηγέτες των μενσεβίκων και των εσέρων άδραξαν την ευκαιρία για να θέσουν τους μπολσεβίκους εκτός νόμου. Στο μαύρο οπλοστάσιο της προπαγάνδας τους παρουσιάζαν τους μπολσεβίκους ως πράκτορες των

Γερμανών που επεδίωκαν πάση θυσία την προδοσία της πατρίδας και τη νίκη του γερμανικού στρατού. Όμως η δικαίωση των μπολσεβίκων δεν άργησε. Η αστική τάξη, θορυβημένη από τον επαναστατικό αναβρασμό των μαζών, που δεν κατασίγαζε αλλά κορυφωνόταν, τόσο στην πόλη όσο και στην ύπαιθρο, αποφάσισε τη διάλυση της κυβέρνησης Κερένσκι. Τέλη Αυγούστου, ο αξιωματικός του στρατού Κορνίλοφ επιχείρησε να κάνει πραξικόπημα προκειμένου να εγκαταστήσει ένα απολυταρχικό δικτατορικό καθεστώς. Οι εσέροι και οι μενσεβίκοι, αδύναμοι πολιτικά να κινητοποιήσουν τις μάζες ενάντια στους πραξικοπηματίες, επανέφεραν τους «προδότες» μπολσεβίκους στη νομιμότητα και οι μπολσεβίκοι, με το κύρος τους στο στράτευμα, σταμάτησαν την προέλαση των κορνολοφικών. Πλέον, η διαφοροποίηση μέσα στην αγροτιά άρχισε να αντανακλάται στο κόμμα των εσέρων, που άρχισε να διασπάται βαθμιαία σε κυβερνητικούς και αντιπολιτευόμενους.

Τον Οκτώβρη του 1917, οι μπολσεβίκοι είχαν πλέον την πλειοψηφία στα σοβιέτ των εργατών της Πετρούπολης και της Μόσχας. Στα σοβιέτ των αγροτών η συντριπτική πλειοψηφία ήταν εναντίον της κυβερνώσας «μικροαστικής δημοκρατίας». Η ώρα της εφόδου προς τον ουρανό είχε σημάνει.

Η εργατο-αγροτική συμμαχία θεμέλιο της δικτατορίας του προλεταριάτου

Παραμονές των επαναστατικών γεγονότων του 1905, οι μπολσεβίκοι είχαν επεξεργαστεί και εκπονήσει το πρόγραμμα για τη συμμαχία της εργατικής τάξης με την αγροτιά. Σε αντίθεση με τα υπόλοιπα κόμματα της Δεύτερης Διεθνούς, που συμπεριφέρονταν δουλόφρονα απέναντι στην αστική τάξη της χώρας τους, δίνοντας προτεραιότητα στον κοινοβουλευτικό αγώνα έναντι της επαναστατικής ταξικής πάλης, και παρέπεμπαν την πάλη για την κατάκτηση της εργατικής εξουσίας στο μακρινό μέλλον, οι μπολσεβίκοι πίστευαν πραγματικά ότι το προλεταριάτο της Ρωσίας θα έπαρνε στο μέλλον την εξουσία και φρόντιζαν να διαφωτίσουν τους όρους και τις συνθήκες για την πραγματοποίηση αυτής της εξουσίας.

Προκαταρκτικός όρος για τη νίκη της επανάστασης σε κάθε χώρα που η αγροτιά συνιστά ένα μη αμελητέο κοινωνικό στρώμα της είναι η εξασφάλιση της στρατηγικής συμμαχίας της με το προλεταριάτο και η απομάκρυνση της από την ηγεμονία της αστικής τάξης. Όμως, η αγροτιά δεν είναι μια ενιαία τάξη, παρότι ο σημαντικότερο τμήμα της, ειδικά στην Ευρώπη και τη Ρωσία των αρχών του εικοστού αιώνα, αποτελούνταν στη συντριπτική του πλειοψηφία από μη εκμεταλλευτικά μισθωτά στρώματα.

Στο στρατηγικό σχέδιο των μπολσεβίκων για το τσάκισμα του τσαρισμού και της φεουδαρχίας, το προλεταριάτο της Ρωσίας θα εξασφάλιζε τη συμμαχία όλης της εργατικής, συμπεριλαμβανομένων των πλούσιων χωρικών (κούλακ). Στην εξέλιξη της επανάστασης σε σοσιαλιστική, το προλεταριάτο θα εξασφάλιζε τη συμμαχία με το στρώμα των φτωχών αγροτών, που διέθεταν μικρή έως ελάχιστη ιδιόκτητη γη, τσακίζοντας την εξουσία των κούλακων στην ύπαιθρο, που εκμεταλλεύονταν εργατικά χέρια, εξασφαλίζοντας την ουδέτερη στάση των μεσαίων αγροτών, που είχαν μεγαλύτερη γαιοκτησία στην ύπαιθρο, που εκμεταλλεύονταν την περίοδο των καλών σοδειών εκμεταλλεύονταν ενίοτε και εργατικά χέρια, είτε προλετάριων - εργατών γης είτε φτωχών αγροτών.

Στα πρώτα διατάγματα της μπολσεβίκικης κυβέρνησης συγκαταλέγεται και το διάταγμα για τη γη. Η γη των αριστοκρατών απαλλοτριωνόταν άμεσα, χωρίς εξαγορά, εθνικοποιούνταν και διαμοιραζόταν εξίσου για χρήση στους φτωχούς αγρότες. Το μέτρο αυτό, αν και στην ουσία ήταν αστικό, αφού τεμάχιζε τη φεουδαρχική ιδιοκτησία στη γη τη μοίραζε σε ελεύθερους αγρότες εμπεριυμενο-παραγωγούς, διέφερε από κάθε αντίστοιχη αστική φιλελεύθερη μεταρρύθμιση στην ευρωπαϊκή ήπειρο, που βασιζόταν στην εξαγορά της γης των φεουδαρχών από τους ελεύθερους αγρότες και στη μετατροπή του βραχνά της καταβολής του φεουδαρχικού γεώμουρου σε δυσβάσταχτα χρέη στις τράπεζες. Η αστική τάξη, από τα μέσα του 19ου αιώνα, είχε χάσει τον επαναστατικό της χαρακτήρα και δρούσε συμβιβαστικά και συμβιβαστικά προς τη φεουδαρχία.

Στην πρώτη συντακτική συνέλευση, που πραγματοποιήθηκε μετά την Οκτωβριανή Επανάσταση, οι μπολσεβίκοι, ως εκπρόσωποι της σοβιετικής εξουσίας, έθεσαν επιτακτικά στους εκπροσώπους της «μικροαστικής δημοκρατίας» την ψήφισν των διαταγμάτων για τη γη και για τον τερματισμό του πολέμου. Όμως, τόσο οι εκπρόσωποι των μενσεβίκων όσο και των δεξιών εσέρων αρνήθηκαν να τα ψηφίσουν. Η σοβιετική εξουσία είχε κάθε λόγο, λοιπόν, να διαλύσει τη συντακτική συνέλευση, ως ένα αντιδραστικό όργανο που ολοφάνερα πια αντιστρατεύονταν τα βασικά αιτήματα της επανάστασης, τα βασικά αιτήματα των ίδιων των αγροτών που υποτίθεται ότι οι εσέροι υπερασπιζόνταν από τα γενοφασκία τους.

Αν η σοσιαλιστική επανάσταση οδήγησε την εργατική τάξη στην εξουσία τον Οκτώβρη του 1917, στην ύπαιθρο κουμάντο έκαναν ακόμα οι

κούλακοι. Αρχικά καλυμμένα και στη συνέχεια με ανοιχτή υποδαύλιση και στήριξη επαναστατικών κινήματων, οι κούλακοι παρακρατούσαν στις αποθήκες τους σιτηρά, προκειμένου να ανεβάσουν τις τιμές και να ενισχύουν την κερδοσκοπία, δρώντας σαν κοινοί μαυραγορίτες. Οι μπολσεβίκοι άρχισαν να εξαπλώνουν την προλεταριακή επανάσταση στην ύπαιθρο το 1918, συγκροτώντας τις επιτροπές φτωχολογίας που έκαναν επίταξη των απορροσμάτων των κούλακων. Την ίδια στιγμή, έβαλαν φρένο στην κερδοσκοπία, επιβάλλοντας το κρατικό μονοπώλιο στα σιτηρά. Τα μέτρα αυτά οδήγησαν σε παραπέρα διαφοροποίηση τους «αριστερούς εσέρους». Ένα τμήμα τους τάχθηκε με τους μπολσεβίκους και οι υπόλοιποι τάχθηκαν ανοιχτά με την επανανάσταση και στο πλευρό των κούλακων. Οι μπολσεβίκοι άρχισαν να αποκτούν πλέον τεράστια απήχηση στις φτωχές αγροτικές μάζες.

Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος

Στο Συνέδριο της Δεύτερης Διεθνούς στη Βασιλεία το 1912, τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα διακήρυτταν ομόφωνα ότι ο επικείμενος πόλεμος είναι ιμπεριαλιστικός και άδικος και ότι «βρισκόμαστε στις παραμονές της προλεταριακής επανάστασης»^[5]. Οι μπολσεβίκοι ήταν το μόνο κόμμα που έμεινε πιστό στη διακήρυξη της Βασιλείας.

Όταν η φρενιέτιδα της «υπεράσπισης της πατρίδας» άρχισε να κατακλύζει τα μυαλά των λαών της ευρωπαϊκής ηπείρου και της Ρωσίας, μέσω της γιγαντιαίας προπαγάνδας της αστικής τάξης, η συντριπτική πλειοψηφία των βασικών σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων, ειδικά αυτών της Γαλλίας και της Γερμανίας, τάχθηκε αναφανδόν με τη συμμετοχή στον πόλεμο «υπέρ βωμών και εσώων», ενάντια στις «εθνικές αδικίες». Εφτασαν στο σημείο να ψηφίσουν τις πολεμικές πιστώσεις στο κοινοβούλιο, όπου διέθεταν σημαντικές κοινοβουλευτικές ομάδες. Στην Ρωσία, ο Πλεχάνοφ, που ήταν επαναστάτης το 1903, αλλά γρήγορα μεταπήδησε στην πλευρά των οπορτουνιστών μενσεβίκων, μετατράπηκε ολοφάνερα σε κοινό σωβινιστή, στριζίζοντας ανοιχτά το σύνθημα της «υπεράσπισης της πατρίδας». Το ίδιο έκανε και ο αναρχικός πρίγκιπας Κροπότκιν.

Οι μπολσεβίκοι, αντίθετος, εγγράφουν αναλυτικά ότι ο πόλεμος αυτός αφορά τα συμφέροντα της ληστρικής ιμπεριαλιστικής τάξης. Οτι ο πόλεμος είναι η συνέχεια της πολιτικής με άλλα μέσα και ότι στο σφαγείο που προετοιμάζει η ληστρική ιμπεριαλιστική τάξη κάθε χώρα για τους προλεταριούς όλης της Ευρώπης και της Ρωσίας δεν υπάρχει τίποτα δίκαιο. Οτι απ' αυτή τη σκοπιά ο πόλεμος είναι άδικος για την εργατική τάξη και τα πλατιά λαϊκά στρώματα. Οτι το σύνθημα της «υπεράσπισης της πατρίδας» σε αυτή τη συγκυρία, όταν ο πόλεμος διευνύεται από την αστική τάξη, την άρχουσα τάξη μια χώρας, μετατρέπεται σε σύνθημα υποταγής της εργατικής τάξης στα συμφέροντα της αστικής τάξης. Οτι το ένοπλο προλεταριάτο θα πρέπει να προετοιμάζεται να σηκώσει τα όπλα αντίστροφα και ότι η περίοδος των επαναστάσεων έχει αρχίσει.

Στη διάρκεια του πολέμου, όταν πλέον αυτός είχε μετατρέψει τις ευρωπαϊκές χώρες σε ένα ατέλειωτο σφαγείο, οι μενσεβίκοι μαζί με άλλες φράξες της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας, που άρχισαν να διαφοροποιούνται από την κυρίαρχη σοσιαλδημοκρατία, συγκρότησαν τη δεξιά πτέρυγα της Διεθνούς του Τσίμερλμπαν, καταδικάζοντας την συνέχιση του πολέμου. Στην αριστερή πτέρυγα ήταν οι μπολσεβίκοι μαζί με μικρές ομάδες, τους επαναστάτες γύρω από τον Καρλ Λίπκνεχτς, που καταδίκασαν τον πόλεμο ως ληστρικό και καλούσαν τους προλετάριους να επαναστατήσουν.

Όταν οι μενσεβίκοι συμμετείχαν μαζί με τους εσέρους στην αστική κυβέρνηση, βάπτιζαν τον πόλεμο αμυντικό και δίκαιο, γιατί υποτίθεται ότι αυτός διευθυνόταν πλέον από μια κυβέρνηση επαναστατική. Την ίδια στιγμή, οι μενσεβίκοι αρνούνταν πεισματικά να δημοσιεύσουν όλες τις μυστικές συμφωνίες της άρχουσας τάξης της Ρωσίας με τις άλλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Όταν οι μπολσεβίκοι πήραν την εξουσία, αφού δημοσίευσαν τις μυστικές συμφωνίες της αστικής τάξης της Ρωσίας με τις αστικές τάξεις των Αγγλογάλλων, ήρθαν να διαπραγματεύσεις με τους γερμανούς ιμπεριαλιστές για να σταματήσει τον πόλεμο. Η νεαρή εργατική εξουσία ήταν ακόμα αδύναμη για να επιβάλει στο γερμανικό ιμπεριαλισμό μια συμφωνία ειρήνης με επωφελείς όρους. Στη συνθήκη του Μπρεστ-Λιτόφσκ το 1918, η εργατική εξουσία παραδίδε τμήμα της Ουκρανίας στους Γερμανούς, προκειμένου να σταματήσει την προέλαση των στρατευμάτων τους στη Ρωσία. Τρία χρόνια μετά, ο Κόκκινος Στρατός απελευθέρωνε τα προσαρτημένα εδάφη της Ουκρανίας και προέλανε προς την Πολωνία, ενισχύοντας το ξέσπασμα της προλεταριακής επανάστασης στη Δυτική Ευρώπη.

Παραπομπές

[1] Τι να κάνουμε, Λένιν, Απαντα, Τόμος 6, Εκδόση πέμπτη.

[2] Δυο τακτικές της Σοσιαλδημοκρατίας στη Δημοκρατική Επανάσταση, σελ. 67, Εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή, Αθήνα 1986.

[3] Από τον Φλεβάρη στον Οκτώβρη του 1917, Λένιν, Εκδόσεις Κοροντζή.

[4] Η προλεταριακή επανάσταση και ο αποστάτης Κάουτσκι, Λένιν, Εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή, Αθήνα 1977.

[5] Οι αληθινόν διεθνιστές Κάουτσκι, Αξελρόντ, Μαρτόφ, Λένιν, Απαντα, Τόμος 27, Εκδόση πέμπτη.

Κάρτα εισόδου στα Πανεπιστήμια;

«ΤΑ ΝΕΑ» επικαλούνται «πληροφορίες», σύμφωνα με τις οποίες «κυβερνητικά στελέχη δηλώνουν ανοικτά πως τάσσονται υπέρ της κάρτας εισόδου στα ΑΕΙ, με την προϋπόθεση να υπάρχει σχετική πρωτοβουλία από τις ίδιες τις διοικήσεις των πανεπιστημίων».

Η «είδηση», που περιγράφεται εδώ με τρόπο γενικό και αόριστο («πληροφορίες», ανώνυμα κυβερνητικά στελέχη) και μοιάζει περισσότερο με προσπάθεια σφυγομέτρησης αντιδράσεων, με τη συνδρομή και των Μέσων Μαζικής Εξαπάτησης, δεν είναι καινούργια.

Εντάσσεται στη συνολικότερη πολιτική επιβολής του «νόμου και της τάξης», που ακολουθεί η κυβέρνηση και που στα Πανεπιστήμια εκφράστηκε, προς το παρόν, με την κατάργηση του ασύλου, ενώ σχεδιάζεται και η επαναφορά του ν+2, ώστε να επιβληθεί μια αποστειρωμένη, συνθλιπτική καθημερινότητα με φοιτητές-στρατιωτάκια.

Η κατασταλτική πολιτική στους πανεπιστημιακούς χώρους είχε ανάγκη από ένα αφήγημα, τη γνωστή προπαγάνδα περί «βίας και ανομίας».

Η Κεραμέως μας είχε προϊδεάσει για τους τρόπους με τους οποίους σχεδιάζει το υπουργείο να αντιμετωπίσει τα φαινόμενα «βίας και ανομίας». Η κατάργηση του ασύλου είναι το κύριο μέσο, πλην, όμως, θα συνοδεύεται και από μια άλλη «δέσμη πρωτοβουλιών για την αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος».

«Υπάρχουν -είπε- περαιτέρω ενέργειες που θα μπορούσαν να ενισχύσουν την προσπάθεια αυτή, όπως ο συστηματικός φωτισμός πανεπιστημιακών χώρων, η εφαρμογή ηλεκτρονικού συστήματος εισόδου σε επιμέρους χώρους κ.ο.κ.

Όλα αυτά είναι ζητήματα που θα συζητήσουμε πάντως με τους εμπλεκόμενους φορείς».

Η εμφάνιση ενός ζωντανού και μαχητικού φοιτητικού κινήματος, το τελευταίο διάστημα, που προχωρεί σε καταλήψεις και μαζικές, μαχητικές πορείες, ανησυχεί την κυβέρνηση, το υπουργείο και όλο τον αστικό εσμό, εξ ου και η επαναφορά σχεδιασμών, όπως η επιβολή κάρτας εισόδου.

Συμμέτοχο σε αυτούς τους σχεδιασμούς, το υπουργείο, επιδιώκει να κάνει το πανεπιστημιακό κατεστημένο. Θεωρεί ότι το κλίμα είναι ώριμο, λόγω και της πλειοψηφικής πλέον στροφής του πανεπιστημιακού κατεστημένου προς ένα Πανεπιστήμιο, του οποίου η λειτουργία θα προσομοιάζει με ΑΕ και των χλιαρών αντιδράσεων στην κατάργηση του ασύλου.

«Λαγός», προς το παρόν, υπήρξε μόνο -με δημόσια τουλάχιστον τοποθέτηση- ο νέος πρύτανης του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Νίκος Παπαϊωάννου. Ο πρύτανης, σε συνέντευξη που παραχώρησε παλαιότερα στη δημοτική τηλεόραση της Θεσσαλονίκης TV100, εξέφρασε την πρόθεσή του να εφαρμόσει τη διαδικασία της ταυτοποίησης (με ταυτότητα ή κάρτα επισκέπτη) για την είσοδο στο ΑΠΘ.

Ελπίζοντας να αλλάξει το νομοθετικό πλαίσιο, τάχθηκε ουσιαστικά υπέρ της κατάργησης του ασύλου και δήλωσε έτοιμος να αναλάβει δράση κατά της «πααραβατικότητας».

Τώρα, όμως, με την ανάσα του αναζωπυρωμένου φοιτητικού κινήματος στο σβέρκο του, που μπορεί να γίνει πιο απειλητικό στο μέλλον, έγινε πιο προσεκτικός στις εκφράσεις του και έχασε μέρος από την προηγούμενη «αποφασιστικότητα» του: «Με τη σωστή φύλαξη των εισόδων των πανεπιστημιακών χώρων μπορούμε να περιφρουρήσουμε την είσοδο παραβατικών στοιχείων. Η κάρτα εισόδου είναι αλήθεια ότι προϋποθέτει την πλήρη φύλαξη του πανεπιστημιακού κάμπους γύρω γύρω, κάτι που δεν είναι τόσο στην κουλτούρα μας ως χώρας και χρειάζεται διαδικασίες που το πανεπιστήμιο σήμερα δεν είναι έτοιμο να εφαρμόσει» δήλωσε στα ΝΕΑ.

Η σχετική φιλολογία από τον αστικό Τύπο, περί εφαρμογής κατασταλτικών μέτρων (κάρτα εισόδου, σεκούρι στα Πανεπιστήμια, κ.λπ.), εν είδει τρομοκρατίας, καθώς και η αναδίπλωση του πρύτανη του ΑΠΘ δείχνουν ότι ο αγώνας των φοιτητών μετρά ήδη αποτελέσματα. Μπορεί να μοιάζουν πενιχρά τώρα, όμως, στο χέρι του φοιτητικού κινήματος είναι να ξεμπερδεύει με τους αντιδραστικούς σχεδιασμούς κυβέρνησης και υπουργείου Παιδείας.

Οι φοιτητές δε θα κάτσουν εύκολα στ' αυγά τους

Με λιγότερη ένταση συνεχίστηκαν και αυτήν την εβδομάδα οι κινητοποιήσεις των φοιτητών. Κατάληψη αποφάσισε περιορισμένος αριθμός σχολών (π.χ. Πολυτεχνείο Κρήτης), ενώ νέο συλλαλητήριο και πορεία πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 7 Νοέμβρη.

Οι περισσότερες σχολές και Τμήματα αποφάσισαν να πραγματοποιήσουν συνελεύσεις στις αρχές της επόμενης εβδομάδας.

Παρολαυτά, όποιος βιάζεται να βγάλει το συμπέρασμα ότι οι φοιτητές θα κάτσουν στ' αυγά τους και θα αφήσουν ανενόχλητη την κυβέρνηση ν' αλωνίζει είναι βαθιά γελασμένος.

Είναι χαρακτηριστικό ότι μέχρι τώρα πάνω από 70 σχολές μήνηκαν στις κινητοποιήσεις με καταλήψεις και συμμετοχή στις πορείες, γεγονός που δείχνει ότι σημαντικό κομμάτι των φοιτητών έχει κατανοήσει το μέγεθος των πληγμάτων που θα δεχθούν τα Πανεπιστήμια και οι ίδιοι οι φοιτητές με τα νέα μέτρα της Κεραμέως, η οποία διατυμπανίζει σε όλους τους τόνους ότι θα τα φέρει με συνολικό νομοσχέδιο προς ψήφιση στη Βουλή το επόμενο διάστημα, ενώ τώρα εξαντλεί το χρόνο σε έναν προσχεδιασμένο «διάλογο» με τα κόμματα.

Θέλοντας να αποσπάσει όσο μεγαλύτερη «συναίνεση» στους

σχεδιασμούς της, η κυβέρνηση ταυτόχρονα σφυγομετρά αντιδράσεις. Εκείνο που τη φοβίζει πραγματικά είναι το μαζικό, μαχητικό φοιτητικό κίνημα, που έχει δείξει τα δόντια του εδώ και τρεις βδομάδες περίπου.

Είναι λογικό να υπάρχει κάποια ανάσχεση του κινήματος, αφού από τη μια μεριά δεν γίνονται προς το παρόν κινήσεις από το υπουργείο Παιδείας και από την άλλη η βαθιά κατανόηση των αντιδραστικών μέτρων δεν είναι ακόμη κτήμα της πλατιάς μάζας των φοιτητών.

Ετσι βρίσκουν ευκαιρία να εμφανίζονται στις συνελεύσεις τα λεγόμενα «φυτά», που χειρίζονται μια άνευρη απολιτική δήθεν γλώσσα και ζητούν «ανοιχτές σχολές». Ουσιαστικά πρόκειται για καθαρή πολιτική τοποθέτηση που ανοίγει το δρόμο στην κυβέρνηση και το υπουργείο να

προωθήσουν τα αντιδραστικά τους σχέδια, γι' αυτό και αυτές τις αντιλήψεις τις αγκαλιάζουν με μεγάλη ανακούφιση η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ και η ΠΑΣΠ.

Οπως σημειώνουν οι φοιτητές που συμμετέχουν στο κίνημα, η αδράνεια ποτέ δεν αποτέλεσε μέσο πίεσης, αντίθετα αποτελεί νεύμα συναίνεσης στις αλλαγές που έρχονται.

Αντίθετα, οι καταλήψεις είναι μέσο πάλης ισχυρό, μέσω του οποίου τα προβλήματα του δημόσιου Πανεπιστημίου, τα αντιδραστικά σχέδια που εξυφαίνονται από την κυβέρνηση σε βάρος του και τα αιτήματα του φοιτητικού κινήματος, μετατρέπονται σε προβληματισμό ευρύτερα της εργαζόμενης κοινωνίας, τα παιδιά της οποίας σπουδάζουν και έχουν όνειρα για μόρφωση και δουλειά.

Η υποβάθμιση των πανεπιστη-

μιακών σπουδών και των πτυχίων, η πρόσφατη ισοτίμηση των πτυχίων των κολλεγίων με αυτά του δημόσιου Πανεπιστημίου, οι άθλιες εργασιακές συνθήκες που επικρατούν στην αγορά, η υψηλή ανεργία (συμπεριλαμβανομένης αυτής των πτυχιούχων), οι επικείμενες διαγραφές φοιτητών άπαξ και εφαρμοστεί το ν+2, η επιβολή της αξιολόγησης, η επαναφορά των κακόφημων Συμβουλίων ιδρύματος, η κατάργηση του ασύλου, κ.ά. αποτελούν το πλούσιο εύφλεκτο υλικό που κινητοποιεί τους φοιτητές.

Στις μέρες που πλησιάζουν (17 του Νοέμβρη), η κατάργηση του ασύλου γίνεται πυροδότης και εμπνευστής για νέους αγώνες. Γιατί το πανεπιστημιακό άσυλο είναι κομμάτι της ιστορικής μνήμης, είναι δεμένο με την εξέγερση του Πολυτεχνείου.

Η κατάργησή του, εκτός του ότι θα επιτρέπει στις δυνάμεις καταστολής να μπουκάρουν ανενόχλητες στα Πανεπιστήμια, θα σηματοδοτήσει γενικότερα την κατάπιξη κάθε συλλογικής διαδικασίας, κάθε απόπειρα πολιτικής και συνδικαλιστικής διεκδίκησης, είτε αφορά το φοιτητικό κίνημα, είτε τους εργαζόμενους στο Πανεπιστήμιο, είτε το λαϊκό κίνημα και τις οργανώσεις του, που βρίσκουν φιλόξενο καταφύγιο εντός των πανεπιστημιακών χώρων.

Γιούλα Γκεσούλη

Στα σχολεία της ύπνωσης μόνο τα όνειρά μας κρατάνε ξύπνιους

Στα σχολεία της ύπνωσης μόνο τα όνειρά μας κρατάνε ξύπνιους. Με τη θλιβερή αυτή διαπίστωση, που συγχρόνως φανερώνει και μη παραίτηση από το όνειρο για ένα άλλο σχολείο που θα χωράει όλους τους μαθητές, που θα μορφώνει και δε θα εξοντώνει, κλείνουν την επιστολή τους προς την υπουργό Παιδείας, τη διοικητική και εκπαιδευτική ιεραρχία, οι μαθητές του 1ου Γενικού Λυκείου Αργοστολίου «Μαρίνος Κοργιαλένιος».

Περιγράφουν τη μίζερη, καταθλιπτική και ασφυκτική καθημερινότητα. Τις ατέλειωτες ώρες μελέτης μέσα στο άγχος, την παπαγαλία, την ακριβοπληρωμένη διαδρομή σπίτι-σχολείο-φροντιστήριο, τα οικονομικά βάρη που υφίστανται οι οικογένειες προκειμένου να στηρίζουν τα παιδιά τους. Δε θέλουν να είναι «πειραματόζωα» της πολιτικής της εκάστοτε ηγεσίας του υπουργείου Παιδείας, που με ψευτομέτρα αλλάζει κάποιες πλευρές αυτής της καθημερινότητας και όχι την

ουσία.

Και μάλιστα επί τα χείρω, αφού μετά το Λύκειο Γαβρόγλου που μετέτρεψε το σχολείο σε εξεταστικό κέντρο με διπλές εξετάσεις και φροντιστηριοποίησης τη Γ' Λυκείου, έρχεται τώρα η κυβέρνηση της ΝΔ που σχεδιάζει τις προαγωγικές εξετάσεις για όλες τις τάξεις του Λυκείου με τράπεζα θεμάτων, την επιβολή της βάσης του 10 και επιπλέον βάσης εισαγωγής από τα ίδια τα Πανεπιστήμια, την επιλογή του αριθμού εισακτέων από τα πανεπιστημιακά ιδρύματα, με στόχο να περιοριστεί δραστικά η πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Οι μαθητές τονίζουν ότι αυτοί είναι οι βασικοί λόγοι που τους κινητοποιούν και αποφασίζουν καταλήψεις και διαδηλώσεις.

Με τις ίδιες αγωνίες κινητοποιούνται οι μαθητές και στην Κρήτη, όπου τα κενά σε εκπαιδευτικό προσωπικό είναι μεγάλα, παρότι βρισκόμαστε ήδη στον τρίτο μήνα της νέας σχολικής χρονιάς. Πορείες έγιναν με

σχετικά αιτήματα στο Ηράκλειο και στα Χανιά. Την ίδια στιγμή εκατοντάδες είναι τα κενά -και μάλιστα σε βασικές ειδικότητες- σε Αττική, Δωδεκάνησα, Κυκλάδες, κ.λπ.

Μπορεί να είναι σύννητες οι μαθητές να βγαίνουν στο δρόμο κάθε φορά τέτοια εποχή και λίγο πριν την επέτειο της εξέγερσης

του Πολυτεχνείου. Φέτος, όμως, υπάρχει όλο εκείνο το εύφλεκτο υλικό, πλην των συνηθισμένων αιτημάτων, που μπορεί να πυροδοτήσει δυσάρεστες για την κυβέρνηση και το αστικό σύστημα καταστάσεις, καθώς τα μέτρα που διατυμπανίζει η κυβέρνηση ότι θα φέρει με επόμενο νομοσχέδιο είναι πολύ σκληρά.

Παρακατιανός

Πολύ θα ήθελε ο Μπουμπούκος να τον έχει πάρει ο Κούλης μαζί του στη Σαγκά (αυτοπροβάλλεται, άλλωστε, ως ο υπουργός που έχει οριστεί να κανονίζει τα των ελληνοκινεζικών σχέσεων!), όμως δεν του έκανε τη χάρη. Επνιξε,

όμως, τον πόνο του και με βαριά καρδιά πήγε στο Ζάππειο για να εγκαταστήσει την έκθεση «Σχεδιασμός της Κίνας, Γοητεία της Καλλιγραφίας», παρέα μ' έναν Αναπληρωτή Διευθυντή του Γραφείου Πληροφοριών του Κρατικού Συμβουλίου της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Εκφώνησε και τον σχετικό «δεκάριχο», έστειλε κι ένα δελτίο Τύπου μ' ένα πάκο φωτογραφίες, μπας και πείσει κάποιους ότι είναι «μέσα στο παιχνίδι».

Κάτω τα ξερά σας από τις πορείες

Κάποια στιγμή θα το ξεφούρνιζαν κι αυτό. Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Πέτσας, εν είδει λαγού, βγήκε σε τηλεοπτικό κανάλι και δήλωσε ότι θα αλλάξει το καθεστώς προκειμένου να οριοθετηθεί ο χώρος που θα πραγματοποιούνται οι πορείες ώστε οι διαδηλωτές να διαμαρτύρονται χωρίς να δημιουργούν προβλήματα στους καταστηματαρχες και στους πολίτες.

Μετά άρχισαν οι διαρροές σε φιλικά Μέσα για τις προτάσεις που εξετάζονται. Σε μικρές πορείες θα χρησιμοποιείται μόνο μια λωρίδα κυκλοφορίας, ενώ σε ακόμη μικρότερες μόνο το πεζοδρόμιο. Για τις μεγάλες σε όγκο διαδηλώσεις θα πρέπει να ορίζεται συγκεκριμένος χώρος για την πραγματοποίηση συγκέντρωσης και η διαδρομή της πορείας να είναι συγκεκριμένη, ώστε να είναι ευκολότερη η

διαχείριση της κυκλοφορίας από την αστυνομία. Όλες οι συγκεντρώσεις, βέβαια, καλούνται σε καθορισμένο χώρο (για να ξέρει ο κόσμος πού θα πάει), ενώ και η διαδρομή που ακολουθεί κάθε πορεία είναι επίσης γνωστή. Δεν υπάρχει πορεία που να μην είναι παρόντες οι μπάτσοι (προφανώς έχουν ειδική υπηρεσία που παρακολουθεί το Ιντερνέτ για να δει τι καλέσματα σε πορείες υπάρχουν - παλιότερα πρέπει να έψαχναν τις αφίσες στα ντουβάρια).

Δεν πρόκειται, λοιπόν, περί αυτού. Μια χαρά είναι ενημερωμένοι για τις πορείες, μεγάλες και μικρές και μια χαρά μπορούν και ρυθμίζουν την κυκλοφορία (εκτός από τις περιπτώσεις που δε θέλουν, οι οποίες δεν είναι λίγες). Ούτε οι μαγαζάτορες του κέντρου έχουν πρόβλημα επειδή κόβεται για λίγες ώρες η κυκλοφο-

ρία (το μεγάλο τους πρόβλημα είναι οι άδειες τσέπες των εργαζόμενων, αλλά γι' αυτό οι ιθύνοντες κάνουν μόκο).

Η ιδέα είναι πολύ παλιά και επανέρχεται από καιρού εις καιρόν. Τελευταία φορά ήταν επί Σαμαροβενιζέλων, με υπουργό Μπάτσω και Καταστολή τον Δένδια. Δημοσιοποιήθηκε και τότε κάποιο σχέδιο, ίδιο μ' αυτό που διαρρέουν σήμερα, όμως ύστερα από τη γενική κατακραυγή αναγκάστηκαν να το αποσύρουν. Στόχος τους είναι να μετατρέψουν τα κέντρα των μεγάλων πόλεων, της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης, της Πάτρας κ.ά. σε αποστειρωμένες ζώνες. Σε μια βιτρίνα κατασκευασμένης καπιταλιστικής ευμάρειας, που δε θα διαταράσσεται από την οργή και τη διαμαρτυρία αυτών που διαδηλώνουν. Ταυτόχρονα, να ακυρώσουν την ίδια τη δυναμική των πορει-

ών, με τη μετατροπή τους σε κάποιο είδους φολκλόρ που θα «αποδεικνύει» την ισχύ του δικαίωματος του συνέρχεσθαι, που αναγνωρίζουν τα αστικά Συντάγματα.

Δεν είναι τυχαίο ότι την κυβέρνηση σπεύδει και πάλι να συνδράμει ο εσμός των αστών δημοσιογράφων και αναλυτών, που «θυμήθηκε» και πάλι τον «πολιτισμό», τα «δικαιώματα των πολλών» και όλα γενικά τα ιδεολογήματα που συγκροτούν τη θεωρία του αστικού ατομικισμού.

Σ' αυτά τα θέματα δε χωρά συζήτηση και συμβιβαστικές προτάσεις. Ενα σύνθημα πρέπει ν' ακουστεί από εκατομμύρια χείλη: **κάτω τα ξερά σας από τις συγκεντρώσεις, τα συλλαλητήρια και τις πορείες.** Κι αν δοκιμάσουν να βάλουν απαγορεύσεις, αυτές πρέπει να σπάσουν πάραυτα με τη δύναμη της ταξικής πάλης.

Ενας ακόμα δολοφονημένος εργάτης

Αν καταγράψει κανένας τους νεκρούς εργάτες στο βιομηχανικό κότεργο της ΛΑΡΚΟ, από τότε που αυτή ήταν ναυαρχίδα του ομίλου Μποδοσάκη (η μεγαλύτερη εταιρία παραγωγής σιδηροκιμείου στην Ευρώπη) μέχρι σήμερα, θα φτιάξει έναν τεράστιο κατάλογο (72 νεκροί), μπροστά στον οποίο πολλοί θα τριβούν τα μάτια τους. Γιατί δεν είναι λίγοι εκείνοι που έχουν χάσει το παραμύθι των προνομίων και... κρατικοδίαιτων εργατών.

Ο προηγούμενος νεκρός εργάτης στο εργοστάσιο της Λάρυμνας υπήρξε μόλις στις 11 του περασμένου Ιουλίου. Ακούστηκαν και τότε εκφράσεις θλίψης και υποσχέσεις ότι «τα αίτια του ατυχήματος θα διερευνηθούν και θα ληφθούν τα αναγκαία μέτρα». Φυσικά, δεν έγινε τίποτα.

Εδώ και πολλά χρόνια η ΛΑΡΚΟ λειτουργεί «στο κόκκινο». Υπάρχει μια πο-

ρεία συνεχούς απαξίωσής της, καθώς οι τράπεζες (η Εθνική κατά πρώτο λόγο) αναζητούν τρόπο να την πουλήσουν. Η εταιρία καταγράφει κέρδη, τα οποία όμως εμφανίζονται ως ζημιές, επειδή πρέπει να αποπληρωθούν τα δάνεια που άφησε ο Μποδοσάκης.

Οι διοικήσεις της εταιρίας, εκμεταλλευόμενες την κρίση, έχουν μετατρέψει το εργοστάσιο σε κότεργο, στο όνομα της πραγματοποίησης «οικονομιών κλίμακας» και της εξασφάλισης της «βιωσιμότητας». Εντατικοποίηση της δουλειάς, λειψό προσωπικό σε κρίσιμα πόστα σε κάθε βάρδια (η ΛΑΡΚΟ λειτουργεί 24 ώρες την ημέρα 365 μέρες το χρόνο), έλλειψη ακόμα και στοιχειωδών μέτρων προστασίας των εργατών, ασυντήρητος και κακοσυντηρημένος εξοπλισμός, πλήρης αδιαφορία για την ασφάλεια και την υγεία των εργα-

τών χαρακτηρίζουν τη λειτουργία αυτής της μεγάλης επιχείρησης που παράγει ένα υπερπολύτιμο εμπόρευμα. Ετσι, τα «ατυχήματα» είναι συχνά. Μόνο που δε γίνονται γνωστά, επειδή δεν είναι θανατηφόρα.

Οι εργάτες της ΛΑΡΚΟ θα πρέπει να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους. Να πάψουν να υποκύπτουν στον εκβιασμό του «λουκέτου» και να βάλουν στο κέντρο την υπεράσπιση των ζωνών τους.

ΥΓ. Οι αλήτες της ΓΣΕΕ το βιολί τους ακόμα και μπροστά στη δολοφονία εργατών. Για «εργατικό δυστύχημα» έκαναν λόγο στην ανακοίνωσή που εξέδωσαν. Το πιο «σκληρό» που έγραψαν ήταν ότι «τα ερωτήματα για τα μέτρα υγιεινής και ασφάλειας στο εργοστάσιο παραμένουν πολλά και αναπάντητα». Απλώς ερωτήματα!

Κύλησε ο τέντζερης...

Ο γνωστός εθνικοσοσιαλιστής Κ. Πλεύρης είναι ο ιδεολογικός ινστρουκτορας του νέου νεοναζιστικού μορφώματος που στήνει ο Λαγός (ΕΛΑΣΥΝ - Εθνική Λαϊκή Συνείδηση). «Μήνυμα στήριξης του Κωνσταντίνου Πλεύρη στην Εθνική Λαϊκή Συνείδηση και τον Ιωάννη Λαγό», τιτλοφορείται το πανηγυρικό βίντεο που ανέβασε στο Youtube το μόρφωμα του Λαγού (https://www.youtube.com/watch?time_continue=10&v=M1zCX5sBaLw).

Στο βίντεο, εκτός από τη στήριξη προς τον Λαγό, ο Πλεύρης δηλώνει αρνητικά εντυπωσιασμένος από τις ερωτήσεις που η πρόεδρος του δικαστηρίου απηύθυνε στον Λαγό, όταν αυτός απολογήθηκε στη δίκη της Χρυσής Αυγής.

Τον ρώτησε αν η ΧΑ, είχε στρατιωτική οργάνωση, λέει ο

Επίσημη στήριξη Κ.Πλεύρη σε ΕΛΑΣΥΝ και Ιωάννη Λαγό

Πλεύρης και σχολιάζει: Γιατί, απαγορεύεται αυτό; Τον ρώτησε ακόμα αν χαιρετούσαν ναζιστικά (κάνει τη γνωστή χειρονομία). Και σχολιάζει: Ε και; Απαγορεύεται αυτό;

Πρωμένος οπαδός του ναζισμού ο Πλεύρης, στέλνει το μήνυμα: Είμαστε ναζιστές κι είναι δικαίωμά μας να έχουμε στρατιωτική δομή και να χαιρετάμε όπως οι πρόγονοί μας

χιτλερικοί. Μόνο που αυτό δε θ' αρέσει καθόλου στον φίρερ Μιχαολιάκο και στα υπόλοιπα γεσέματα του νεοναζισμού (συμπεριλαμβανόμενου του Λαγού), όπως και στους συνηγόρους υπεράσπισής τους. Γιατί εδώ και πολύ καιρό πασχίζουν να βγάλουν από πάνω τους τη ρετσινιά του εθνικοσοσιαλισμού, που αποτελεί το κίνητρο (και νομικά μιλώντας) για τα

εγκλήματα που διέπραξαν τα τάγματα εφόδου, **κατ' εντολήν** του φίρερ και της ηγετικής ομάδας. «Δεν είμαστε εθνικοσοσιαλιστές, είμαστε έλληνες εθνικιστές» κραυγάζουν ο Μιχαολιάκος, ο Παππάς και οι υπόλοιποι. «Είμαστε έλληνες εθνικιστές!» Ο Παναγιώταρος, μάλιστα, έφτασε στο σημείο να πει πως ο ναζιστικός χαιρετισμός απαγορευόταν και πως άμα έβλεπαν κάποιον νεαρό να χαιρετά έτσι του κατέβαζαν το χέρι!

Ο Πλεύρης τους ξεμπροστιάζει, αδιαφορώντας για την ποινική υπεράσπιση που προσπαθούν να χτίσουν. Αυτός, άλλωστε, δεν είναι κατηγορούμενος και μπορεί να το παίζει ντούρος εθνικοσοσιαλιστής, εκθέτοντας τον φίρερ και τις υπόλοιπες «κότες» που προσπαθούν να σώσουν το τομάρι τους.

ΠΡΟΒΟΛΕΣ + ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Φθινοπώριασε για τα καλά και η κινηματογραφική λέσχη της «Κόντρας» ξεκινά τις προβολές της μ' ένα αφιέρωμα σ' έναν από τους σημαντικότερους δημιουργούς, τον Κρις Μαρκέρ. Κινηματογραφιστής, φωτογράφος, μοντέρ, δημοσιογράφος, ποιητής, ντοκιμαντερίστας, ο Κρις Μαρκέρ έχει να επιδείξει ένα πλούσιο έργο στην πενήνταετή πορεία του, που μόνο στον κινηματογράφο αριθμεί 50 ταινίες και ντοκιμαντέρ, η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων δεν προβλήθηκε ποτέ στην Ελλάδα. Γεννήθηκε το 1921, κατά πάσα πιθανότητα στη Γαλλία (ο ίδιος δε διέψευσε ποτέ μια φήμη ότι γενέτειρά του ήταν το Ουλάν Μπατόρ της Μογγολίας) και πέθανε το 2012, σε ηλικία 91 ετών.

Έχει χαρακτηριστεί διεθνώς ως ένας από τους σημαντικότερους ιστορικούς κινηματογραφιστές. Ο ίδιος περιγράφει τη σχέση του με την Ιστορία ως τη μόνιμη περιέργειά του, τη μανία του να καταλάβει «μα πώς τα καταφέρνουν οι άνθρωποι να ζουν σε έναν τέτοιο κόσμο;». Εξ ου και η πολυετής εξερεύνησή του σε κάθε γωνιά της γης, η συλλογή από χιλιάδες ώρες οπτικού και κινηματογραφικού υλικού, τα οποία συνθέτει με μοναδική μαεστρία και με πλήρη αδιαφορία για γραμμικές αφηγήσεις ή ουδέτερες απεικονίσεις της πραγματικότητας. Από τους πρωτοπόρους του φιλμ-δοκίμιου, ο Μαρκέρ δηλώνει ευθαρσώς πως δεν κρύβεται πίσω από την επίπλαστη αντικειμενικότητα αλλά θα πει τη γνώμη του: «Δεν πρόκειται να με αναγκάσετε να πω τη λέξη σινεμά-βεριτέ». Μια γνώμη η οποία βρίσκεται στο πλευρό του καταπιεσμένου, του αόρατου, δίπλα σε όλα τα κινήματα που σημάδεψαν τον πλανήτη κατά το δεύτερο μισό του εικοστού αιώνα.

Το νήμα που συνδέει το πολύμορφο έργο του Μαρκέρ και διαισθητικά το μεγαλύτερο κομμάτι της δουλειάς του είναι «η προσπάθεια να δώσω το λόγο στους ανθρώπους που δεν τον έχουν και ει δυνατόν να τους βοηθήσω να βρουν τα δικά τους μέσα για να εκφραστούν» (Liberation, Μάρτης 2003). Χαρακτηριστικό παράδειγμα, η δημιουργία το 1967 της κινηματογραφικής κολλεκτίβας SLON (αργότερα ISKRA), της οποίας σκοπός ήταν η χειραφέτηση του εργατικού κινήματος (και) μέσα από τον κινηματογράφο. Πάντοτε μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας, παρά τους διθυράμβους προς το πρόσωπό του, προ και μετά θάνατον, ο ίδιος περιγράφει τον εαυτό του απλά: Αν θέλετε να με γνωρίσετε, δείτε τις ταινίες μου.

- Παρασκευή 15/11/2019 -

ΤΟ ΒΑΘΟΣ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΟΚΚΙΝΟ
ΣΚΗΝΕΣ ΤΟΥ Γ' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ (1967-1977)

(Le fond de l'air est rouge, Γαλλία, 1977, 240')

Σκηνοθεσία, σενάριο, μοντάζ: Κρις Μαρκέρ,
Μουσική: Λουτσιάνο Μπέριο, **Ηχος:** Πιέρ Καμί, Κρις Μαρκέρ,
Φωτογραφία: Πιέρ-Ουίλιαμ Γκλεν, Βιλί Κουράν, **Παραγωγή:** ΙΣΚΡΑ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ

Το νεοναζιστικό

Μερικές δεκάδες χρυσαυγίτες, πετάχτηκαν σαν ελατήρια όρθιοι και στάθηκαν προσοχή μόλις μπήκε στη δικαστική αίθουσα για να απολογηθεί ο φίρερ Μιχαλολιάκος. Παρέμειναν «κλαρίνο» μέχρι ο φίρερ να καθήσει στο εδώλιο του κατηγορούμενου. Διέψευσαν έτσι τον ίδιο τον Μιχαλολιάκο, ο οποίος απολογούμενος στον ανακριτή είχε πει ότι το «εγέρ-θιτω» του Καιάδα ήταν ένα... μεμονωμένο και ατυχές συμβάν!

Γεμάτη από τέτοιες αντιφάσεις ήταν η απολογία του φίρερ, ο οποίος εμφανίστηκε και ενώπιον του δικαστηρίου όπως είχε εμφανιστεί και στην ανάκριση: ως κότα λειράτη. Ως ένα θρασυδειλο ανθρωπάκι που προσπαθεί να σώσει το τομάρι του, αδιαφορώντας όχι μόνο για τα μέλη των ταγμάτων εφόδου, αλλά ακόμα και για τους πιο στενούς του συνεργάτες στον ηγετικό πυρήνα του νεοναζιστικού μορφώματος, τους οποίους «έκαψε» κατά το κοινώς λεγόμενο.

Την ώρα που ο φιρερίσκος άρχιζε την απολογία του, δημοσιεύαμε στην ιστοσελίδα μας την ανάλυση που ακολουθεί. Με την απολογία του μας δικαίωσε πλήρως. Συμπληρωματικά μόνο κρίνουμε σκόπιμο να αναφερθούμε σε μερικά ζητήματα, απόρροια της διαχρονικά μόνιμης τακτικής του Μιχαλολιάκου, όταν απειλείται από τη Δαμόκλειο σπάθη της αστικής Δικαιοσύνης για την εγκληματική νεοναζιστική του δράση, να βγάζει την ουρά του απέξω, ρίχνοντας τους «συναγωνιστές του» στα σκυλιά.

◆ Όπως γράψαμε αναλυτικά, αποδείχτηκε πέραν κάθε αμφιβολίας ότι το Καταστατικό και το έγγραφο «Πρωτεσίλαος» είναι γνήσια έγγραφα της ΧΑ, τα οποία διαπερνούν σαν κόκκινη κλωστή ο εθνικοσοσιαλισμός και η Αρχή του Αρχηγού. Η πρόεδρος του δικαστηρίου Μ. Λεπενιώτη υπέβαλε στον Μιχαλολιάκο πολλές ερωτήσεις γι' αυτό το Καταστατικό και ιδιαίτερα για το ότι, ενώ ο δημοσιογράφος Δ. Ψαρράς δημοσίευσε δύο φορές σχετικά άρθρα στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία», μία το 1990 και μία το 1998, δεν υπήρξε καμία διάψευση στο περιοδικό της ΧΑ, κανένας ισχυρισμός περί πλαστότητας των εγγράφων, καμία δήλωση ότι αυτά δεν αφορούν την ιδεολογία της ΧΑ. Οι απαντήσεις του φίρερ άγγιξαν τα όρια της γελοιότητας. Είπε ότι δεν ασχολήθηκαν μ' αυτά τα πράγματα και ότι αν ασχολούνταν με αυτά που γράφονταν σε βάρος της ΧΑ θα έπρεπε να έχουν εκατό άτομα!

◆ Ο μάρτυρας υπεράσπισης του Μιχαλολιάκου Σπίνος έχει καταθέσει στο δικαστήριο ότι τη νύχτα της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα είχε επικοινωνήσει μαζί του και ότι ο Μιχαλολιάκος ήξερε για τη δολοφονία. Ο φιρερίσκος, όμως, παρουσίασε και στο δικαστήριο το παραμύθι ότι για τη δολοφονία Φύσσα ενημερώθηκε τις πρωινές ώρες της 18ης Σεπτεμβρίου του 2013! Για να απορρίψει, δε, την κατάθεση του μάρτυρά του και να ξεμπερδεύει, είπε ότι λέει ψέματα! Η πρόεδρος του επισήμανε, πως όταν προτείνουμε μέσω των συνηγόρων μας έναν άνθρωπο ως μάρτυρα υπεράσπισης, σημαίνει ότι **τον εμπιστευόμαστε**.

◆ Η πρόεδρος τον ενημέρωσε, επίσης, ότι ζημερώματα της 18ης Σεπτεμβρίου του 2013 υπάρχει μία κλήση προς αυτόν από τον Λαγό και μία κλήση δική του προς τον Λαγό, γύρω στη μία παρά είκοσι τη νύχτα, και πως ο Λαγός γνώριζε για το συμβάν. Ο Μιχαλολιάκος ισχυρίστηκε ότι δεν το ξέρει, αφήνοντας να εννοηθεί ότι ο Λαγός δήθεν δεν τον ενημέρωσε!

◆ Ο Λαγός στην απολογία του στο δικαστήριο ανέφερε ότι το πρωί της 18ης Σεπτεμβρίου του 2013, ως υπεύθυνος ασφαλείας του Αρχηγού Μιχαλολιάκου, επικοινωνήσε μαζί του και στη συνέχεια τον πήρε από το σπίτι του και πήγαν στα κεντρικά γραφεία της ΧΑ. Όταν ο φίρερ ρωτήθηκε από την πρόεδρο πού πήγε το πρωί και αν ήταν μαζί του ο Λαγός, απάντησε ότι πήγε στα γραφεία του κόμματος στη Βουλή και ότι δε θυμάται αν ήταν μαζί του ο Λαγός! Ούτε κλεφτοκοτάς που πιάνεται με την κότα στα χέρια δε λέει τέτοιες χοντράδες για να υπερασπιστεί τον εαυτό του.

◆ Ο φίρερ είπε αυτό το χοντρό ψέμα, γιατί ξέρει καλά ότι υπάρχει αποδεικτικό υλικό. Είναι ο κωδικός 8894 των συνομιλιών του Δεβελέκου με τον Λαγό. Ο Λαγός επικοινωνήσε στις 14:57:10 της 18ης Σεπτεμβρίου με τον Δεβελέκο, παρουσία του Μιχαλολιάκου και του Κασιδιάρη, και όλοι μαζί τον συμβούλεψαν, **όταν τον καλέσουν στον ανακριτή, να πει ότι δε γνωρίζει τον Ρουπακιά**. Όταν η πρόεδρος ρώτησε τον Μιχαλολιάκο αν ήταν σ' αυτή την συνομιλία, αυτός αρχικά απάντησε «όχι» και στη συνέχεια ότι... **μπορεί να ήταν!**

Απάντησε έτσι, γιατί και απ' αυτή την συνομιλία επιβεβαιώνεται ότι όλοι τους γνώριζαν τον Ρουπακιά και τον σημαντικό ρόλο που διαδραμάτιζε στην εγκληματική συμμορία τους. Δε θα μπορούσαν, λοιπόν, να εξακολουθούν να ισχυρίζονται ότι ο Ρουπακιάς ήταν περαστικός από τη ΧΑ, η οποία δεν είχε καμία σχέση με τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

◆ Εχουμε γράψει πολλές φορές για την όψιμη κατασκευή του Πατέλη και των υπόλοιπων κατηγορουμένων στελεχών της ΧΑ, ότι το τάγμα εφόδου της Νίκαιας βρέθηκε τυχαία στον τόπο της δολοφονίας του Φύσσα, επειδή -εντελώς συμπτωματικά- εκείνο το βράδυ είχαν ειδοποιηθεί νυχτάτικα να πάνε να μοιράσουν τρικ για μια συγκέντρωση που θα γινόταν δυο μέρες μετά στα γραφεία τους, με ομιλητές τον Μιχαλολιάκο και τον Λαγό. Επειδή αυτή η κατασκευή ήταν χοντροκομμένη και επειδή την είχαμε ξετινάξει μέχρι τελευταίου κόκκου, ο Μιχαλολιάκος αποφάσισε ν' αλλάξει ρότα, πετώντας στα σκυλιά ολόκληρο το τάγμα εφόδου της Νίκαιας και τον Λαγό. Απαντώντας σε σχετική ερώτηση, είπε ότι **δεν είχε αποφασίσει να γίνει η συγκέντρωση την Πέμπτη 19 Σεπτεμβρίου του 2013!** Προσπάθησε έτσι να βγάλει την ουρά του απέξω, αφήνοντας να εννοηθεί ότι ο Λαγός και το τάγμα εφόδου της Νίκαιας κατασκεύασαν ένα ψεύτικο άλλοθι!

◆ Ο Μιχαλολιάκος ακολούθησε την τακτική της κοπτοραπτικής, που είχαν εφαρμόσει οι δικηγόροι υπερασπιστές του στη φάση των αναγνωστέων εγγράφων, προσπαθώντας να αποδείξει ότι η ΧΑ είναι ένα **νόμιμο κοινοβουλευτικό κόμμα που απεχθάνεται και καταδικάζει τη βία απ' όπου κι αν προέρχεται!** Και μόνον αυτό δείχνει την απελπισία του. Γιατί το δικαστήριο έχει διαβάσει κείμενα και έχει παρακολουθήσει βίντεο που αποδεικνύουν το αντίθετο, χωρίς να καταλείπεται καμία αμφιβολία για τον εγκληματικό χαρακτήρα και τη δολοφονική δράση μιας νεοναζιστικής συμμορίας, υπέρτατη Αρχή της οποίας ήταν ο φίρερ Μιχαλολιάκος, ελέγχοντας τους πάντες και τα πάντα.

Το περιβόητο βίντεο Μπαλτάκου θα επικαλεστεί και ο φίρερ Μιχαλολιάκος, ο απόλυτος άρχων του νεοναζιστικού μορφώματος, απολογούμενος στη δίκη της Χρυσής Αυγής, προκειμένου να ισχυριστεί ότι είναι αθώος και θύμα πολιτικής δίωξης. Αυτός είναι ο εμπνευστής της συγκεκριμένης υπερασπιστικής γραμμής, την οποία επικαλούνται οι χρυσαυγίτες, εντός και εκτός δικαστηρίου.

Αυτή η γραμμή μπορεί να έχει κάποια προπαγανδιστική σημασία σε κύκλους υποστηρικτών των νεοναζιστών, όμως για το δικαστήριο δεν έχει καμιά αξία. Γιατί αυτά που είπε ο Μπαλτάκος στη συνομιλία του με τον Κασιδιάρη τα είπε για να βοηθήσει τους χρυσαυγίτες, λόγω ιδεολογικής συγγένειας, εν γνώσει του ότι ο Κασιδιάρης τον βιντεοσκοπούσε.

Επιβαρυντικό το βίντεο Μπαλτάκου

Την ιδεολογική συγγένεια του Μπαλτάκου με τους χρυσαυγίτες την ομολόγησε αυτοβούλως ο ίδιος ο Μιχαλολιάκος στις 4 Ιούνη του 2014, στην Ολομέλεια της Βουλής που συζητούσε την άρση της ασυλίας του ίδιου και άλλων βουλευτών του νεοναζιστικού μορφώματος. Είπε συγκεκριμένα: «Υπάρχει, όμως, το βίντεο Μπαλτάκου. Γιατί δεν το συζητάτε;... Τι φοβάστε; Γιατί δεν ανοίγετε το θέμα; Εγώ **γνωρίζω προσωπικά** ότι αυτά που είπε ο Μπαλτάκος στον συναγωνιστή μου Κασιδιάρη **είναι αληθινά**. Τον Μπαλτάκο δεν τον ξέρει κανείς σας νωρίτερα απ' ό,τι τον ξέρω εγώ. Εγώ **γνώρισα τον Μπαλτάκο ως μαθητή σε εθνικιστικούς αγώνες το 1973** -το 1973!- στο γραφείο της ΕΟΚΑ Β' που αντιπροσώπευε τον Στρατηγό Γρίβα Διγενή και μετά στο εθνικιστικό κίνημα... Χαρακτηριστικό μάλιστα είναι ότι όποτε ήθελε να μου πει κάτι ο **Τάκης Μπαλτάκος**, για λόγους ασφαλείας, μου έλεγε να βγούμε στο μπαλκόνι, γιατί **φοβόταν κοριούς και κάμερες**. Αυτό, για να δούμε ποιανού είναι τελικά αυτό το βίντεο».

Το 1973, βέβαια, είχαμε χούντα, στρατιωτικοφασιστική δικτατορία. Ο φίρερ αποκάλυπτει ότι με τον Μπαλτάκο είχαν κοινή διαδρομή από τα νεανικά τους χρόνια, ότι είχαν ιδεολογική συγγένεια (με συνδετικό ιστό τον εθνικοσοσιαλισμό, φυσικά). Εμμέσως δε, αποκάλυπτει ότι ο Μπαλτάκος είχε πλήρη επίγνωση ότι τον μαγνητοσκοπούσε ο Κασιδιάρης και είπε όσα είπε επειδή ήθελε να βοηθήσει τους χρυσαυγίτες να στηρίξουν το βλακώδη ισχυρισμό τους ότι η δίωξή τους είναι πολιτική και ότι... δεν υπάρχουν στοιχεία ούτε καν για την παραπομπή τους σε δίκη.

Ουσιαστικά, το βίντεο Μπαλτάκου επιβαρύνει τη θέση των χρυσαυγιτών, αφού και μέσω αυτού ομολογούν εμμέσως πλην σαφώς ότι κατασκεύασαν κλαπικά άλλοθι. Όσο συνεχίζουν να το παρουσιάζουν ως απόδειξη για τη δήθεν πολιτική δίωξή τους και ως τεκμήριο για τη δήθεν αθωότητά τους, το μόνο που καταφέρνουν είναι να ομολογούν την ενοχή τους για την εγκληματική τους δράση που συνοδεύτηκε με ανθρωποκτονίες και απόπειρες ανθρωποκτονιών.

Γνήσιο το Καταστατικό

Στις 2 Οκτώβρη του 2013, ο φίρερ απολογήθηκε στους ανακριτές. Ρωτήθηκε για το Καταστατικό του 1987 και για το έγγραφο με τίτλο «Πρωτεσίλαος». Αφού του ανέφεραν ότι στη δικογραφία υπάρχουν αυτά τα δύο έγγραφα, οι ανακριτές τον ρώτησαν: «Πώς σχολιάζετε τα συγκεκριμένα έγγραφα και παρακαλώ διευκρινίστε εάν απηχούν τις θέσεις της Χρυσής Αυγής σήμερα;».

Ο φίρερ απάντησε: «Ουδεμία σχέση έχει το έγγραφο αυτό με το πραγματικό καταστατικό της Χρυσής Αυγής που έχει κατατεθεί στον Άρειο Πάγο, το οποίο παρελήφθη αρμοδίως. Το αυτό ισχύει και για το ενημερωτικό φυλλάδιο που μου αναφέρετε. **Τα δύο ψευδεπίγραφα κείμενα απηχούν ακραιφνείς εθνικοσοσιαλιστικές θέσεις οι οποίες ουδεμία σχέση έχουν με την πραγματική ιδεολογία της Χρυσής Αυγής η οποία υπερασπίζεται τις αρχές και τις θέσεις του ελληνικού εθνικισμού...**» (η έμφαση δική μας).

Καταδικάζοντας -φραστικά φυσικά- τον εθνικοσοσιαλισμό, ο Μιχαλολιάκος ομολογεί ότι αυτή η ιδεολογία είναι επικίνδυνη, ότι είναι συνδεδεμένη με την εγκληματική δράση σε βάρος των μεταναστών, των κομμουνιστών, του ελληνικού λαού. Όπως έχουμε ξαναγράψει, ο Μιχαλολιάκος προχώρησε στη φραστική καταδίκη, γιατί γνωρίζει ότι ο εθνικοσοσιαλισμός ήταν και είναι κίνητρο της εγκληματικής δράσης της ΧΑ. Προσπαθεί να αποφύγει μια δικαστική απόφαση που θα υποδεικνύει τον εθνικοσοσιαλισμό ως το κίνητρο στην εγκληματική δράση τους.

Φυσικά, για μια ακόμα φορά ο φιρερίσκος είπε ψέματα (παλιά του τέχνη κόσκινο).

Το Καταστατικό, που στάλθηκε στον δημοσιογράφο Δ. Ψαρρά, είναι το αναγνωστέο έγγραφο 254, ενώ το έγγραφο «Πρωτεσίλαος» είναι το αναγνωστέο 255. Ο Δ. Ψαρράς κατέθεσε στο δικαστήριο σε τρεις συνεδριάσεις. Ανέφερε ότι δύο φορές, μία το 1990 και μία το 1998 είχε παραθέσει σε δημοσιεύματά του αποσπάσματα από αυτό το καταστατικό, όμως τότε η Χρυσή Αυγή δεν τόλμησε να καταγγείλει ως ψευδεπίγραφα αυτά τα δύο έγγραφα. Δεν το έκανε, γιατί τότε και στη συνέχεια, σχεδόν ολόκληρη τη δεκαετία του 2000, ο φίρερ, τα στελέχη και τα μέλη της ΧΑ, στο γραπτό και προφορικό τους λόγο έβγαιναν «φόρα παρτίδα» υπέρ του Χίτλερ, του εθνικοσοσιαλισμού και της αρχής του Αρχηγού. Δεν είχαν, λοιπόν, κανένα λόγο το 1987 να κρύψουν το καταστατικό και το έγγραφο «Πρωτεσίλαος» ή να μην τα ταχυδρομήσουν στον Ψαρρά.

Οι συνήγοροι υπεράσπισης του φίρερ Γ. και Π. Μιχαλόλιας και ο συνήγορος του Κασιδιάρη Δ. Παπαδέλης κατέθεσαν ένσταση πλαστότητας των αναγνωστέων εγγράφων 254 και 255 για λογαριασμό μόνο του Μιχαλολιάκου. Την ένσταση απέπτυξε μόνο ο συνήγορος υπεράσπισης Γ. Μιχαλόλιας (οι άλλοι δύο απουσίασαν). Η εισαγγελέας Α. Οικονόμου πρότεινε να απορριφθεί η συγκεκριμένη ένσταση και στο κλείσιμο της τοποθέτησής της είπε:

«Από τα έγγραφα, κυρίως, που αναγνώστηκαν και απ' αυτά που προσκομίστηκαν, κατά τη γνώμη μου **δεν προέκυψαν επαρκείς ενδείξεις περί πλαστότητας** των υπ' αριθμό 254 και 255 εγγράφων από τον κατάλογο των Αναγνωστέων Εγγράφων. Ειδικότερα, θα πρέπει να επισημανθεί το γεγονός, ότι ενώ ο κατηγορούμενος Νικόλαος Μιχαλολιάκος γνώριζε την ύπαρξη των ως άνω δύο εγγράφων που κατέθεσε ο μάρτυρας Δημήτριος Ψαρράς, και μάλιστα αμφισβήτησε τη γνησιότητά τους κατά την απολογία του στις 2/10/2013, **σε ουδεμία ενέργεια προέβη. Δεν κατέθεσε μηνυτήρια αναφορά κατά των εγγράφων** στην εισαγγελία Πρωτοδικών. Αντίθετα, στην επ' ακροατηρίω διαδικασία τα προσέβαλε ως πλαστά και **τα θεωρεί ψευδεπίγραφα κείμενα που απηχούν ακραιφνείς εθνικοσοσιαλιστικές θέσεις που ουδεμία σχέση έχουν με την πραγματική ιδεολογία της ΧΑ**. Όμως, **ο ισχυρισμός αυτός είναι αβάσιμος**, καθ' όσον από την προβολή ορισμέ-

νων βίντεο **γίνονται αναφορές στις εθνικοσοσιαλιστικές θέσεις**. Να απορριφθεί η ένσταση και να αναγνωστούν τα Αναγνωστέα Εγγράφα 254 και 255 και να συνεκτιμηθούν με τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία».

Το δικαστήριο απέρριψε την ένσταση με το εξής σκεπτικό:

«Τα έγγραφα λοιπόν αυτά, το 254 και 255 του κατηγορητηρίου, για τα οποία προβλήθηκε ένσταση περί πλαστότητας, **είναι έγγραφα με σαφώς ιδεολογικό περιεχόμενο**, περιεχόμενο το οποίο **από μόνο του δεν έλκει του ποινικού**. Άλλωστε, όταν υποβλήθηκε από τον Μιχαλολιάκο αίτημα διενέργειας γραφολογικής πραγματογνωμοσύνης των εγγράφων αυτών, **με το σκεπτικό το ίδιο** απορρίφθηκε το σχετικό αίτημα. Λοιπόν, κατόπιν αυτών, τα έγγραφα αυτά θα αναγνωστούν και θα συνεκτιμηθούν με τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία».

Η απόφαση αυτή του δικαστηρίου είχε τότε προκαλέσει πανικό στις γραμμές των νεοναζιστών, γιατί ενώ το καταστατικό δεν είναι προσωπική υπόθεση του φίρερ είχε υποστηριχτεί μόνο απ' αυτόν. Με το κείμενο της ένστασης αφήνονταν -εμμέσως πλην σαφώς- αιχμές κατά του Χ. Παππά, στο σπίτι του οποίου βρέθηκαν έγγραφα με τα οποία επιβεβαιώνονταν ότι τα αναγνωστέα 254 και 255 είναι της ΧΑ, έγγραφα με σαφές εθνικοσοσιαλιστικό περιεχόμενο. Το κυριότερο, είναι καταστατικοί κανόνες, με τους οποίους λειτουργούν από παλιά οι εθνικοσοσιαλιστές της ΧΑ (και συνεχίζουν να λειτουργούν, φυσικά).

Στο αρχείο του Παππά, που βρέθηκε στο σπίτι του στα Γιάννενα και κατασχέθηκε, υπήρχε και έγγραφο με τίτλο «Κύκλος της Χρυσής Αυγής, Εσωτερικός Κώδικας». Το έγγραφο αυτό είναι μεγάλους έξι σελίδων, στις οποίες είναι αποτυπωμένα το γράμμα και το πνεύμα του Καταστατικού και του εγγράφου «Πρωτεσίλαος». Φαίνεται καθαρά ότι η ιδεολογία της Χρυσής Αυγής είναι ο εθνικοσοσιαλισμός και ότι τα πάντα εκπορεύονται από τον φίρερ Μιχαλολιάκο.

Στην τρίτη σελίδα αυτού του εγγράφου περιγράφονται οι έξι Διευθύνσεις της ΧΑ, που είναι ταυτοσήμες με τις έξι Διευθύνσεις που περιγράφονται στα άρθρα 1 και 2 του καταστατικού του 1987. Στην κεφαλή αυτής της σελίδας, με τίτλο «Κύκλος της Χρυσής Αυγής» φιγουράρει η λέξη «ΑΡΧΗΓΟΣ», ενώ στην τελευταία σελίδα του εγγράφου, που αναφέρεται στα «ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ-ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ» διαβάζουμε: «**Θεμέλιο για την πολιτική δουλειά η μονογραφία του Αρχηγού** "Για μια μεγάλη Ελλάδα σε μια Ελεύθερη Ευρώπη" (...) «Σχεδιασμό της Πολιτικής Στρατηγικής κάνει **μόνο ο Αρχηγός** με το Πολιτικό Συμβούλιο και με οιοδήποτε Στέλεχος ή Μέλος κατ' έγκλησή του. **Μόνο ο ΑΡΧΗΓΟΣ** μπορεί να ανακαθορίσει θεμελιώδεις πολιτικές παραδοχές... Δλδ **ΜΟΝΟ ο ΑΡΧΗΓΟΣ** μπορεί να εντέλλει διαφορισμό από κοσμοθεωρητικές και ιδεολογικές παραδοχές ώστε να διαρθρωθεί άλλη πολιτική βάση» (οι εμφάσεις δικές μας).

Στο έγγραφο που βρέθηκε στην κατοχή του Παππά, λοιπόν, περιγράφεται η ναζιστική Αρχή του Αρχηγού. Ακόμα, στην άκρη της τρίτης σελίδας, που περιγράφει τις έξι Διευθύνσεις της ΧΑ, υπάρχει κατακόρυφη στήλη με τους τίτλους: ΧΡΥΣΗ ΣΤΟΑ - ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ - ΑΞΙΟΙ - ΤΑΞΙΑΡΧΕΣ - ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ - ΙΠΠΟΤΕΣ - ΤΑΓΟΙ - ΟΜΑΔΕΣ. Αυτή η διάρθρωση παραπέμπει σε μεσαιωνική στρατοκρατική δομή, αντιγαμμένη σίγουρα από το μοντέλο που χρησιμοποιούσε το ναζιστικό κόμμα του Χίτλερ, και όχι σε «νόμιμο κοινοβουλευτικό κόμμα», όπως ισχυρίζονται τώρα

θρασίμι προσπαθεί να κρύψει τα εγκλήματά του

ότι είναι οι νεοναζιστές της ΧΑ.

Στην τέταρτη σελίδα του εγγράφου που βρέθηκε στην κατοχή του Παππά διαβάζουμε (με γραφή αρχαιοελληνικού τύπου): *ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΠΥΡΑΜΙΣ - ΑΡΧΗΓΟΣ - ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ - ΑΞΙΟΙ ΤΑΞΙΑΡΧΕΣ*. Παρακάτω: *ΒΙΟΘΕΩΡΙΑ - «εθνικοσοσιαλιστική βιβλιογραφία»*. Δίπλα οριζόντια: *Εσωτερικός Κώδικας*. Από κάτω: *Καταστατικό και δίπλα: ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ*. Στη δεξιά πλευρά της σελίδας υπάρχει μια κατακόρυφη στήλη με τίτλο «*Ανάπτυξη Πολιτικών και Ιδεολογικών θέσεων*». Σ' αυτήν ανάμεσα στ' άλλα διαβάζουμε: *ΘΕΣΜΟΘΕΩΡΙΑ - Εθνικοσοσιαλισμός - Θεωρία της Ζωής, της φύσεως και του κόσμου*.

Ετσι, επιβεβαιώθηκε και απ' αυτό το έγγραφο του Παππά, ότι τα αναγνωστέα 254 και 255 είναι γνήσια έγγραφα της ΧΑ.

Στη συνέχεια, οι ανακριτές ρώτησαν τον φίρερ τι έχει να πει για τα κείμενα που δημοσίευε η ΧΑ στο περιοδικό της στη δεκαετία του '80 και κατά καιρούς, τα οποία απηχούσαν εθνικοσοσιαλιστικές αντιλήψεις. Ο Μιχαολιάκος απάντησε: «*Απηχούσαν αντιλήψεις εθνικοσοσιαλιστικές τότε, δηλαδή προ 35ετίας, τις οποίες σήμερα δεν αποδέχομαι. Η Χρυσή Αυγή σε ιδεολογικό επίπεδο δεν έχει σχέση με τον γερμανικό εθνικοσοσιαλισμό του μεσοπολέμου αλλά εκφράζει ένα γνήσιο εθνικιστικό κίνημα*» (η έμφαση δική μας).

Ο Μιχαολιάκος ψεύστηκε και πάλι αισχρά. Στο έγγραφο 0043 του παραρτήματος 1.4 του αναγνωστέου εγγράφου 327 (από το αρχείο του φίρερ) διαβάζουμε: «*Δεν ήταν τίποτα προσχεδιασμένο αλλά να ξέρεis ότι εμείς είμαστε έτοιμοι, αν χρειαστεί θα γυρίσουμε και στο 0,5%. Δεν μας νοιάζει, πίστη, ιδέες και αρχές δεν αλλάζουμε... **Ημασταν λίγοι, γίναμε πολλοί, πρέπει οι πάρα πολλοί να γίνουν όπως εμείς οι λίγοι... και όχι εμείς οι λίγοι να αλλάξουμε***» (η έμφαση δική μας).

Αυτή την τοποθέτηση, ότι δηλαδή η ΧΑ δεν αλλάζει, δεν παύει να είναι εθνικοσοσιαλιστική, την επανέλαβε στις 22 Οκτώβρη του 2012, στη γιορτή της νεολαίας, λίγους μήνες μετά τις εκλογές που έφεραν τη ΧΑ για πρώτη φορά στη Βουλή, σε μια περίοδο που ο φίρερ και τα υπόλοιπα ηγετικά στελέχη του νεο-ναζιστικού μορφώματος προσπαθούσαν να εμφανιστούν ως εκπρόσωποι νόμιμου πολιτικού κόμματος. Έλεγε τότε ο φίρερ: «*Δεν κρύψαμε ποτέ την ιδεολογία μας. Δεν βγάλαμε ούτε μια κεραία, ούτε ένα κόμμα, ούτε μια τελεία από όσα γράφαμε στα χρόνια τα σκληρά, τα πέτρινα*» (η έμφαση δική μας)!

Στις 23 Ιούλη του 2011, στα γραφεία της ΧΑ, ορκίστηκαν έξι δόκιμα μέλη του λεγόμενου πυρήνα υποδοχής, παρουσία του Μιχαολιάκου, του Γερμενή (Καιάδα) και του Μισιάκα (Μάστορα). Τα δόκιμα μέλη έκαναν ομιλίες και μόλις τελείωναν χαιρετούσαν χιτλερικά την ηγετική τριανδρία, η οποία ανταπέδιδε το ναζιστικό χαιρετισμό. Το δόκιμο μέλος Δ. Θεοδωρακόπουλος έλεγε: «*Δεν ντρέπομαι ούτε φοβάμαι να λέω ότι είμαι χρυσαυγίτης. **Μη τυχόν με πουν κακό, φασίστα ή ναζί. Αν θέλουν εκείνοι, ναι, είμαι και ναζί και οι ναζί θα βγάλουν την Ελλάδα από τον βούρκο που εκείνοι την έχουν ρήξει. Είμαι περήφανος που είμαι Έλληνας, είμαι περήφανος που ανήκω σε ένα εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα που ο αρχηγός του μέχρι και ο τελευταίος χρυσαυγίτης δίνει καθημε-***

ρινά τη δική του μάχη στο δρόμο» (η έμφαση δική μας).

Ο φίρερ όχι μόνο δεν εγκάλεσε τον χρυσαυγίτη νεολαίο για τις αναφορές του στο εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα και την πίστη του στο ότι οι ναζί θα βγάλουν την Ελλάδα από το τέλμα, αλλά τον χειροκρότησε και ανταπέδωσε με καμάρι το ναζιστικό χαιρετισμό στο τέλος. Αυτά έγιναν στα μέσα του 2011 και δείχνουν πόσο ασύστολος ψεύτης ήταν ο Μιχαολιάκος ενώπιον των ανακριτών, όταν ισχυριζόταν ότι η ΧΑ από το 2ο συνέδριό της το 1992 είναι ένα λαϊκό εθνικιστικό κίνημα.

Στις 15 Μάρτη του 2017, ο Μιχαολιάκος έδωσε συνέντευξη στο Unpolitical.gr. Και τότε επανέλαβε, στο τέλος της συνέντευξης, χωρίς να ερωτηθεί, ότι συμφωνεί με τις θέσεις που διατύπωσε στο παρελθόν. Είπε: «*Η ΧΑ θα συνεχίσει να αγωνίζεται, **δεν κάνει εκπώσεις στις αρχές της, μένει σταθερά σ' αυτά που πιστεύει** και επίσης κάποιοι κάνουν αναφορά για **κάποια κείμενα στο παρελθόν, κάποιες φωτογραφίες** κ.τ.λ. *Να τους πω, τους έχω γραμμένους στα παλαιότερα των υποδημάτων μου και **δεν μετανιώνω για τίποτα. Είμαι περήφανος***» (η έμφαση δική μας).*

Ο φίρερ ομολογεί ότι είναι ντούρος εθνικοσοσιαλιστής και με προκλητικό τρόπο δηλώνει πως όσους επισημαίνουν τις ναζιστικές του θέσεις, που είναι το κίνητρο στην εγκληματική δράση της ΧΑ, ότι τους έχει γραμμένους στα παλαιότερα των υποδημάτων του.

Θαυμαστές των ναζί κατακτητών

Ο Μιχαολιάκος λέει ψέματα, ότι αυτές ήταν τάχα θέσεις της νιότης του, τις οποίες τώρα έχει απορρίψει. Οτι τώρα ο ίδιος και οι χρυσαυγίτες είναι «*λαϊκοί εθνικιστές*». Σε άρθρο με τίτλο «*Εθνικιστές ή Ναζιστές*» που δημοσιεύτηκε στις 6 Απρίλη του 2006 και περιέχεται στο αναγνωστέο έγγραφο 422 διαβάζουμε: «*Παλαιότερα, πριν από χρόνια, χρησιμοποιείτο στα κείμενα του Κινήματός μας ο όρος Εθνικοσοσιαλισμός, Το γεγονός ότι τώρα χρησιμοποιούμε τους όρους εθνικισμός, λαϊκός εθνικισμός και κοινωνικός εθνικισμός **δεν σημαίνει ότι αλλάξαμε ιδέες***» (η έμφαση δική μας). Με απόλυτο κυνισμό, οι χρυσαυγίτες βροντοφωνάζουν ότι δεν αλλάζουν ιδέες (τον εθνικοσοσιαλισμό δηλαδή), αλλά έχουν διαφοροποιήσει τη φρασολογία τους.

Όμως δεν είναι αληθές ότι εγκατέλειψαν τον όρο «εθνικοσοσιαλισμός». Παλαιότερα είχαν συναντηθεί δημόσια στο Βοτανικό ο Μιχαολιάκος με τον φανατικό εθνικοσοσιαλιστή Κ. Πλεύρη και τον στενό συνεργάτη του Συμινδαλά. Ο τελευταίος, παίρνοντας αφορμή απ' αυτή την συνάντηση, έκανε μια πανηγυρική δήλωση στην οποία έλεγε: «*Δύο καθαρόαιμοι εθνικιστές, **εθνικοκοινωνιστές***... (σ.σ. αναφέρεται στη συνάντηση Μιχαολιάκου - Πλεύρη στο Βοτανικό). *Έχουμε πει ότι ο **εθνικοσοσιαλισμός** ανήκει σε άλλα κράτη, αλλά **έχει περίπου τα ίδια συστατικά που έχει και ο εθνικισμός***» (η έμφαση δική μας). Μιλάμε για κανονικό άδειασμα του Μιχαολιάκου από τον βαστάζο του Πλεύρη, που εξήγησε ότι ο λαϊκός εθνικισμός δεν είναι κάτι το διαφορετικό από τον εθνικοσοσιαλισμό.

Ο φίρερ και ο κουμπάρος του Χ. Παππάς εκθειάζαν το ρόλο του Χίτλερ, όχι μόνο στον κατακτητικό πόλεμο στον κόσμο, αλλά και στην κατοχή

της Ελλάδας. Είναι πολλά τα άρθρα που έχουν γράψει (έχουμε αναφερθεί σε αρκετά απ' αυτά). Στη συνέχεια θα παραθέσουμε αποσπάσματα από μια δημοσιεύτη συνέντευξη του φίρερ, που βρέθηκε στο αρχείο της κόρης του (αναγνωστέο έγγραφο 331). Δεν είναι τυχαίο ότι συνήγοροι υπεράσπισης των νεοναζιστών είχαν καταθέσει (όψιμα) αίτημα να μην αναγνωστεί ό,τι βρέθηκε στην κατοχή της κόρης του φίρερ (το αίτημα απορρίφθηκε). Έλεγε, λοιπόν, ο φίρερ Μιχαολιάκος:

«*Αλλά και στενά ιδωμένος ως πολιτική ιδεολογία **ο εθνικοσοσιαλισμός δεν είναι καθόλου παρωχημένος** επειδή έχει μισό αιώνα παρελθόν... Αντίθετα, **καθίσταται ολοένα και πιο επίκαιρος καθώς οι παγκόσμιες πολιτικές εξελίξεις δικαιώνουν την προοπτική του**... Τούτο σημαίνει ότι δεν αναγνωρίζουμε τον δήθεν εγκληματικό χαρακτήρα που προσάπτετε στην ιδεολογία μας εσείς οι δημοκράτες. **Το μόνο έγκλημα του εθνικοσοσιαλισμού ήταν η ήττα του σ' ένα πόλεμο που εξύφαναν, προκάλεσαν, επέβαλαν και κήρυξαν οι εχθροί του**... Αλλά την παραμυθολογία των ναζιστικών θηριωδιών και τη φιλολογία των φούντων, έχει πλήρως ανατρέψει σήμερα η τεκμηριωμένη έρευνα των αναθεωρητών ιστορικών».*

Δε νομίζουμε ότι χρειάζονται σχόλια. Το ίδιο απροκάλυπτος είναι και ο κουμπάρος και πολύ στενός συνεργάτης του φίρερ Χ. Παππάς. Σε άρθρο του που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό ΧΑ το 2005 με τίτλο «*Εξήντα χρόνια μετά, μαυροκόκκινες σημαίες ανεμίζουν στην Αλεξαντερπλάτς του Βερολίνου*», ο Παππάς έγραφε για την αυτοκτονία του Χίτλερ:

«*Δε δίστασε ούτε μια στιγμή να παρεκκλίνει από την αρχική ηρωική του απόφαση (σ.σ. ηρωική απόφαση η αυτοκτονία του Χίτλερ!) να πέσει και αυτός μαζί με την πρωτεύουσα του Ράιχ. Βεβαίως, **εάν από την Θεία Πρόνοια είχε δοθεί μια μικρή πίστωση χρόνου για να αναπτυχθούν τα νέα μυστικά όπλα της Γερμανίας, δεν θα ήταν ο πραγματικός νικητής ηθικού επιπέδου αλλά και του ιστορικού!***»

Η λατρεία του Παππά για τον Χίτλερ είναι ξέχειλη. Λυπάται που οι χιτλερικοί δεν κατάφεραν να ετοιμάσουν τα νέα μυστικά τους όπλα και να νικήσουν στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, βυθίζοντας την ανθρωπότητα σε περισσότερο ζόφο, σωριάζοντας περισσότερα εκατομμύρια νεκρούς σε όλη την Ευρώπη! Αυτός είναι ο... αγνός έλληνας εθνικιστής.

Η Αρχή του Αρχηγού

Ρωτήθηκε ο Μιχαολιάκος από τους ανακριτές ποια είναι η θέση του γενικού γραμματέα της Χρυσής Αυγής ως αρχηγού του κόμματος και πώς σχολιάζει το γεγονός ότι τη νύχτα των εκλογών της όης Μάη του 2012 ο Γερμενής έδωσε εντολή στους δημοσιογράφους να σηκωθούν από τη θέση τους την ώρα που ο ίδιος (ο Μιχαολιάκος) έμπαινε στην αίθουσα. Ο φίρερ απάντησε ότι είναι απλά ο επικεφαλής της Κεντρικής Επιτροπής της ΧΑ και ότι η εντολή του Γερμενή ήταν ένα... μεμονωμένο και ατυχές συμβάν! Πρόκειται, φυσικά για δυο ακόμα ψεύδη.

Ο φίρερ είναι η υπέρτατη αρχή στο νεοναζιστικό μόρφωμα. Τα πάντα αποφασίζονται και εγκρίνονται απ' αυτόν, αυτός ελέγχει την εφαρμογή τους, σ' αυτόν φτάνουν όλες οι αναφορές. Και βέβαια, κάθε φορά που μπαίνει σε μια

αίθουσα, οι χρυσαυγίτες πετιούνται πάνω σαν ελατήρια, με ή χωρίς παράγγελμα. Ενισχυτικά προς όσα έχουμε ήδη αναφέρει, θα αναφερθούμε στο καταστατικό του 2012, που κατατέθηκε στον Αρειο Πάγο τον Αύγουστο του 2012, μήνες μετά από τις εκλογές του Μάη του 2012, όχι από τον φίρερ ή κάποιο άλλο στέλεχος του Πολιτικού Συμβουλίου, αλλά από τον Μπούκουρα! Ακόμα και σ' αυτό, αναπτύσσεται καλυμμένα η Αρχή του Αρχηγού, χωρίς να αναφέρεται ως τέτοια. Επαναλαμβάνουμε ότι το πρώτο καταστατικό ήταν αυτό του 1987, που είχαν στείλει στο δημοσιογράφο Δ. Ψαρρά.

Το άρθρο 17 αυτού του Καταστατικού αναφέρει:

«*Γενικός Γραμματέας του κόμματος - Αρμοδιότητες*

Α) Προϊσταται όλων των κομματικών οργάνων και των διοικητικών δομών του κόμματος.

Β) Χαράσσει τις ιδεολογικές, πολιτικές και προγραμματικές θέσεις του κόμματος, σε αρμονία προς τις προτάσεις του Τακτικού Συνεδρίου.

Γ) Εκφράζει την επίσημη κομματική θέση και εκπροσωπεί το κόμμα σε κάθε επίσημη εκδήλωση, καθώς και ενώπιον κάθε ημεδαπής ή αλλοδαπής αρχής.

Δ) Προεδρεύει στις συνεδριάσεις της Κεντρικής Επιτροπής, του Πολιτικού Συμβουλίου και της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του κόμματος.

*Ε) Επιλέγει, μεταξύ των μελών της Κεντρικής Επιτροπής, **τα μέλη του Πολιτικού Συμβουλίου** του κόμματος.*

ΣΤ) Ορίζει τον Γενικό Διευθυντή του κόμματος.

Ζ) Επιλέγει τους υποψηφίους βουλευτές, ευρωβουλευτές και εκπροσώπους στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές... και καταρτίζει τους εκλογικούς συνδυασμούς του κόμματος, σύμφωνα με την εκάστοτε ισχύουσα εκλογική νομοθεσία.

Η) Συγκαλεί το Τακτικό και Εκτακτο Συνέδριο του Κόμματος...

*Θ) Επιλέγει μεταξύ των μελών της Κεντρικής Επιτροπής, **τα πέντε μέλη της "Επιτροπής αξιολόγησης υποψηφίων νέων μελών"** του κόμματος» (οι εμφάσεις δικές μας).*

Ο φίρερ επιλέγει τους πάντες και τα πάντα, σύμφωνα με τη μη αναφερόμενη Αρχή του Αρχηγού. Και βέβαια, έχει εξασφαλισμένη την ισοβιότητα ως φίρερ. Το άρθρο 16 αυτού του Καταστατικού αναφέρει:

Γενικός Γραμματέας του κόμματος - Ανάδειξη

*1. Ο Γενικός Γραμματέας του κόμματος **αποτελεί το ανώτατο κομματικό όργανο** κατά το διάστημα μεταξύ των Τακτικών Συνεδρίων, **οι δε αποφάσεις του είναι υποχρεωτικές και δεσμεύουν όλα τα κομματικά όργανα**.*

*2. Διαδικασία εκλογής νέου Γενικού Γραμματέα ανακύπτει στο Συνέδριο **μόνο εφόσον το ζητήσει εγγράφως η απόλυτη πλειοψηφία των συνεδρών**... Εφόσον δεν τεθεί θέμα ηγεσίας στο Συνέδριο, **ανανεώνεται αυτομάτως η θητεία του Γενικού Γραμματέα μέχρι το επόμενο Συνέδριο**» (οι εμφάσεις δικές μας).*

Είναι γνωστό ότι τον Μιχαολιάκο στη ΧΑ δεν τον προσφωνούν γραμματέα. Οι πάντες τον προσφωνούν «αρχηγό». Όταν μπαίνει σ' ένα χώρο, ένας ανώτατος αξιωματικός, συνήθως ο Καιάδας ή ο Κασιδιάρης, φωνάζει

«εγέρθητι» και όλοι σηκώνονται σε στάση προσοχής. Το... φιρερλίκι ο Μιχαολιάκος φρόντισε να το κατοχυρώσει και στο «νόμιμο» Καταστατικό του 2012, βάσει του οποίου ανακηρύσσεται σε μονοπρόσωπο ανώτατο κομματικό όργανο, οι αποφάσεις του οποίου είναι υποχρεωτικές για κάθε άλλο όργανο (ή άτομο). Κατά τα άλλα, οι συνήγοροι υπεράσπισης στη δίκη των νεοναζιστών ισχυρίζονται ότι για την οργανωμένη δολοφονία του στοχοποιημένου αντιφασίστα Παύλου Φύσσα και για τις εξίσου οργανωμένες δολοφονικές επιθέσεις στους αιγύπτιους ψαράδες και στα μέλη του ΠΑΜΕ ο φίρερ είχε πλήρη άγνοια! Αυτός ο ισχυρισμός μόνο σαν κακόγουστο καλαμπούρι μπορεί να θεωρηθεί.

Περιττεύει να πούμε ότι με τα μεταφυσικά χαρακτηριστικά που έχουν προσδοθεί στον φίρερ της ΧΑ Μιχαολιάκο, δεν υπάρχει περίπτωση να βρεθεί η απόλυτη πλειοψηφία των συνεδρών και να ζητήσει γραπτά την εκλογή νέου «γενικού γραμματέα». Πώς θα το κάνουν αυτό; Την ώρα που ακούνε το «εγέρθητι» του τελετάρχη και στέκονται «κλαρίνο» μέχρι να εισέλθει ο φίρερ, να καθήσει στη θέση του και ν' ακούσουν το παράγγελμα «καθίστε»; Μ' αυτό το τέχνασμα ο φίρερ εξασφάλισε την ισοβιότητά του ως «Ανώτατη Αρχή» της νεοναζιστικής συμμορίας, που αποφασίζει για τα πάντα και για τους πάντες.

Η διαταγή που έδωσε ο Γερμενής, απευθυνόμενος ακόμα και στους δημοσιογράφους, δεν ήταν μεμονωμένο ατυχές συμβάν, όπως ισχυρίστηκε ο φίρερ στην ανάκριση. Στο παράρτημα 13.3 του αναγνωστέου εγγράφου 327 (αρχείο Μιχαολιάκου) βλέπουμε τον Κασιδιάρη να δίνει την ίδια διαταγή κατά τη διάρκεια της εισόδου του Αρχηγού Μιχαολιάκου στα γραφεία, όπου πήγαινε για να μιλήσει.

Για τα τάγματα εφόδου

Οι ανακριτές ρώτησαν τον Μιχαολιάκο τι έχει να πει για την ομιλία του στις Θερμοπύλες, όταν απευθυνόμενος στους συγκεντρωμένους, μέλη και οπαδούς της ΧΑ, είπε ότι αυτοί είναι τα τάγματα εφόδου και πως οι εχθροί θα δούνε τι σημαίνει οι ξιφολόγχες να ακονίζονται στα πεζοδρόμια. Ο Μιχαολιάκος απάντησε ότι... διαστρεβλώθηκαν τα λεγόμενά του, διότι απευθυνόμενους στους χρυσαυγίτες τους είπε ότι ψευδώς τους αποκαλούν τάγματα εφόδου γιατί **η ΧΑ δεν είχε ποτέ τάγματα εφόδου!**

Κανένας βέβαια δε διαστρέβλωσε τα λεγόμενα του φίρερ στις Θερμοπύλες. Η ομιλία του γράφτηκε σε βίντεο, άλλωστε. Απλά να σημειώσουμε ότι η φράση για τις ξιφολόγχες που ακονίζονται στα πεζοδρόμια δεν είναι δική του. Την αντέγραψε από στίχο του ύμνου των χιτλερικών ταγμάτων εφόδου, που έλεγε «τροχίστε στην αγκωνή του πεζοδρομίου τα μεγάλα μαχαίρια σας». Και δεν είναι η μοναδική φορά που έκανε αυτή την αναφορά: «...**είμαστε η σπορά των ηττημένων του 1945, αυτοί είμαστε, οι εθνικιστές, οι εθνικοσοσιαλιστές οι φασίστες... είμαστε οι μαχητές που θα ακονίσουν αν χρειαστεί τις ξιφολόγχες στο πεζοδρόμιο** να ελευθερώσουμε τις πατρίδες μας από τον εβραίο που έχει καθίσει στο σβέρκο ολόκληρου του κόσμου». Αυτό βρίσκεται στο παράρτημα 13.3 του αναγνωστέου εγγράφου 327 (αρχείο Μιχαολιάκου) φίρερ και **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 16**

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

Απόσπασμα από την ομιλία καθηγήτριας στη Χρυσούπολη Καβάλας, κατά τον εορτασμό της 28ης Οκτωβρίου. Από εκείνα που δεν έχουμε τη χαρά να ακούμε συχνά, για την ακρίβεια ποτέ, γι' αυτό και

λύσσαξε ο φασιστικός εσμός, αλλά κι αυτός των «νοικοκυραίων»: «...Κατά συνέπεια κύριε πρόεδρε, έχου-

με πόλεμο». Αυτή την απάντηση αναγκάστηκε να δώσει ο απόστρατος συνταγματάρχης και μη εκλεγμένος πρωθυπουργός της Ελλάδας Ιωάννης Μεταξάς. Και λέω «αναγκάστηκε», γιατί από την ιστορία αλλά και την αυτοβιογραφία του γνωρίζουμε ότι την ώρα που έλεγε αυτά τα λόγια δεν είχε στο μυαλό του ιδέες για αντίσταση και πόσω μάλλον για νίκη. Ούτε πίστευε ότι έπραττε το σωστό, αντιστεκόμενος στον άξονα των Μουσολίνι και Χίτλερ. Στο κάτω-κάτω ο Μεταξάς ήταν στην Ελλάδα ό,τι ήταν οι προαναφερθέντες στις χώρες τους: φασίστες-δικτάτορες. Ο Ιταλός πρέσβης τού είχε παρουσιάσει ένα μνημόνιο. Ενα μνημόνιο που απαιτούσε ελάχιστες, πράγματι, παραχωρήσεις εθνικής κυριαρχίας από πλευράς της Ελλάδας».

Ζωή, πού 'σαι πουλάκι μου; Της έλειψες της στήλης.
Κι εσύ Αλέκο πού γυρνάς; Τι κάνεις, πώς τη βγάζεις;
Σας χάσαμε παλιόπαιδα, δεν κάνει έτσι ο κόσμος
που οι παρόλές σας, για μας ήταν γιορτή και γέλιο.

Άλλος ένας ιθαγενής προστάτης του περιβάλλοντος στον πολύπαθο Αμαζόνιο, άμεσα σχετιζόμενος με δολοφονηθέντα τον Αύγουστο του 2018 (κάτι που διέλαθε της προσοχής του σύμπαντος των μέσων ενημέρωσης), πυροβολήθηκε στο κεφάλι ενώ κυνηγούσε στην προστατευόμενη τροπική ζώνη Arariboia στα βορειοανατολικά της Βραζιλίας. Ο Paulo Paulino Guajajara προστέθηκε σε μια μακρά σειρά δολοφονηθέντων, ενώ ακτιβιστές καταγγέλλουν ότι οι δολοφόνοι του μπήκαν χωρίς άδεια στη συγκεκριμένη περιοχή που «προστατεύεται» από την κυβέρνηση και σκότωσαν άλλο ένα μέλος μιας φυλής που τελεί υπό εξαφάνιση, ωστόσο είναι διεθνώς αναγνωρισμένη ως «υπερασπιστές του Αμαζόνιου».

Δυο-δυο τα φίδια έπνιγε ο Ηρακλής στην κούνια.
Σιγά τα ωά. Η Φώφη αυτό το κάνει με τακούνια.

Και μιας και στραφήκαμε ξανά στο πολιτικό περιθώριο με τις αιώνιες ίντριγκες, εξαφανίσεις, αναδύσεις, αναγεννήσεις και αναβαπτίσεις:

Πόσο μας λείπει η ΛαΕ! Πού 'σαι βρε laugh-αζάνη
με την κουτάλα να γυρνάς το «αριστερό» καζάνι;

Και η λαϊκή μούσα, αποσυντονισμένη από την κλιματική αλλαγή, να γενικεύει, να απλουστεύει και να λαϊκίζει:

Τα σούργελα, οι παρδαλές κι οι παστρικές κυράτσες
χώθηκαν στην πωλητική και βγήκανε στις πιάτσες
με τους λελέδες, τους δειλούς και τους νοικοκυραίους
κείνους τους αχρυνθρώπους που κάνουν τους ωραίους.

«Ενας νέος ανθρωπολογικός τύπος ατόμου αναδύεται, που καθορίζεται από την απληστία, την αποστέρηση και τον γενικευμένο κομπορμιισμό. Ο καπιταλισμός φαίνεται ότι επιτέλους κατόρθωσε να κατασκευάσει τον ανθρώπινο τύπο που του "αντιστοιχεί": διαρκώς περισπασμένο, σε ζάπινγκ από την "απόλαυση" στην άλλη, χωρίς μνήμη και χωρίς πρόταγμα, έτοιμο να ανταποκριθεί σε όλες τις προκλήσεις μιας οικονομικής μηχανής που όλο και περισσότερο καταστρέφει τη βίοσφαιρα του πλανήτη για να παραγάγει αυταπάτες αποκαλούμενες εμπορεύματα» (Κορνήλιος Καστοριάδης).

- Τάσο μην κάνεις το χαζό, αφού το ξέρουν όλοι:
τούτη τη χώρα κουμαντάρουν πάντα οι μαφιόζοι
που στη βιτρίνα έχουνε κάποιονε καραγκιόζη
χωρίς να νιώθουν απειλή απ' του λαού το «βόλι».
- Άσε τα κομμουνιστικά Γκόλφω και συμμαζέψου
γιατί έρχεται ανάπτυξη, έρχονται επενδύσεις,
μερίσματα, επιδόματα, το είπαν στις ειδήσεις
η χώρα προχωράει εμπρός, σύμπλευσε και βολέψου.

Τρομοκρατήθηκαν άπαντες, πολλώ δε οι κυνικές νανουρίστρες. Και τι είπαν οι επιστήμονες; Ότι η στάθμη του νερού στη Μεσόγειο θα ανέβει μέχρι και δύο μέτρα μέχρι το τέλος του 21ου αιώνα. Και ποιοι είναι οι επιστήμονες; Και ποιοι οι εργοδότες τους; Και γιατί το είπαν; Και ποιοι τρόμαξαν; Και ποιος φταίει; Και τι κάνουμε γι' αυτό; Αυτά δεν αναφέρθηκαν και πολύ...

Κοκκινοσκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Δυο γάιδαροι μαλώνανε σε ξένο αχυρώνα

Η Ελληνική Ομοσπονδία Καλαθοσφαίρισης (ΕΟΚ) δεν πήρε το πράσινο φως από την κυβέρνηση και δεν υπέβαλε τελικά φάκελο υποψηφιότητας στη ΦΙΜΠΑ για τη διοργάνωση Προολυμπιακού Τουρνουά, με αποτέλεσμα ν' αρχίσουν τα όργανα. «Κύκλοι» της διοίκησης της ΕΟΚ φωτογραφίζουν ως υπαίτιο τον υφυπουργό Αθλητισμού Αυγενάκη. Η παρέα του Βασιλακόπουλου κατηγορεί την κυβέρνηση ότι θέτει σε κίνδυνο την πρόκριση της Εθνικής, προκειμένου να απομακρύνει τον Βασιλακόπουλο από την ηγεσία της ΕΟΚ.

Κομβικό σημείο της αντιπαράθεσης των δύο πλευρών είναι το κόστος διοργάνωσης του τουρνουά που υπολογίζεται σε 3.000.000 ευρώ. Η πλευρά της ΕΟΚ υποστηρίζει ότι η κυβέρνηση θα έπρεπε να δώσει το πράσινο φως για να κατατεθεί η ελληνική υποψηφιότητα, καθώς θεωρεί ότι με το σωστό σχεδιασμό και με την κατάλληλη διαφήμιση, το μεγαλύτερο μέρος από τα 3.000.000 ευρώ θα μπορούσε να καλυφθεί από τα έσοδα της διοργάνωσης (εισιτήρια, διαφημίσεις, τηλεοπτικά δικαιώματα, χορηγίες), με αποτέλεσμα η οικονομική επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού να είναι μικρή. Επιπλέον, η ΕΟΚ θεωρεί ότι εκτός από τα άμεσα αποτελέσματα εντός του αγωνιστικού χώρου και την πρόκριση της ομάδας, η διοργάνωση του Προολυμπιακού Τουρνουά θα είχε σημαντικό όφελος και για τον τουρισμό, αφού το τουρνουά θα είχε μεγάλο ενδιαφέρον και εκτός ελληνικών συνόρων, ιδιαίτερα αν στην προσπάθεια της ομάδας συμμετείχε και ο Γιάννης Αντετοκούνμπο.

Από την άλλη πλευρά, η κυβέρνηση θεωρεί ότι τα 3.000.000 ευρώ είναι ένα ποσό που δεν μπορεί να καλυφθεί από τον κρατικό προϋπολογισμό (αν τα φράγκα ήταν για να χτίσει γήπεδο κάποιος καπιταλιστής θα τα έβρισκαν, αλλά αυτό είναι μια άλλη συζήτηση). Αντικρούει το επιχείρημα της Ομοσπονδίας σχετικά με τα έσοδα της διοργάνωσης, υπολογίζει ότι θα ήταν 750.000 - 800.000 ευρώ και κατηγορεί την ΕΟΚ και τον Βασιλακόπουλο ότι προσπαθούν να «παίξουν» με το συναίσθημα των φιλάθλων για να κρύψουν τις ευθύνες τους. Τα κυβερνητικά «παπαγαλάκια» θεωρούν ότι ο Βασιλακόπουλος έχει την αποκλειστική ευθύνη για την αγωνιστική αποτυχία της Εθνικής στο Μουντιάλ της Κίνας, που είχε ως συνέπεια να μην μπορέσει η ομάδα να πάρει την απ' ευθείας πρόκριση για τους Ολυμπιακούς του Τόκιο. Επίσης, τον κατηγορούν ότι δεν έκανε το

παραμικρό για να εξασφαλίσει τα αναγκαία φράγκα για τη διοργάνωση του τουρνουά, εκτιμώντας ότι μπορεί να εκβιάσει την κυβέρνηση και να την αναγκάσει να βάλει το χέρι στην τσέπη.

Αν ψάξουμε την ουσία της υπόθεσης, θα καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι κυβέρνηση και ΕΟΚ είναι οι δυο όψεις του ίδιου νομίσματος. Κάθε πλευρά προσπαθεί να χρησιμοποιήσει την εθνική ομάδα και τους δεσμούς που έχει με τους φιλάθλους για να πλήξει τον αντίπαλο. Η κυβέρνηση προσπαθεί να αξιοποιήσει τη φθορά που έχει υποστεί ο Βασιλακόπουλος από την αντιπαράθεσή του με τον Ολυμπιακό και τους αφούς Αγγελόπουλους, για να στρέψει τους φιλάθλους εναντίον του και να τον αναγκάσει σε παραίτηση από την προεδρία της ΕΟΚ. Από την άλλη πλευρά, ο Βασιλακόπουλος ελέγχει ακόμα την πλειοψηφία των ομάδων στο εσωτερικό της Ομοσπονδίας και έχει καταφέρει να εξασφαλίσει την ουδετερότητα του Γιαννακόπουλου (πολλοί είναι αυτοί που θεωρούν ότι ο ισχυρός άντρας της πράσινης ΚΑΕ στηρίζει τον Βασιλακόπουλο για να τον χρησιμοποιεί στη διαμάχη του με τους ερυθρόλευκους), οπότε αισθάνεται δυνατός και θεωρεί ότι μπορεί να κάνει επίδειξη δύναμης κόντρα στον Αυγενάκη.

Αν κρίνουμε από τα σχόλια για το θέμα στις αθλητικές ιστοσελίδες, θα δούμε ότι οι φιλάθλοι είναι μοιρασμένοι και μπορούμε να πούμε ότι το θέμα θα βγει από την αθλητική επικαιρότητα τις επόμενες μέρες και θα επανέλθει κατά την περίοδο διεξαγωγής του Προολυμπιακού Τουρνουά, ανάλογα με την αγωνιστική παρουσία της ομάδας και την επιτυχία ή την αποτυχία της να εξασφαλίσει την πρόκριση στους ολυμπιακούς αγώνες του Τόκιο.

Οι οργανωμένοι οπαδοί του Πανινίου έδωσαν τη λύση και έτσι στις εξέδρες του

γηπέδου της Νέας Σμύρνης βρέθηκαν και 150 οπαδοί του Αρη. Η ομάδα της Θεσσαλονίκης είχε ζητήσει την άδεια για να μετακινηθούν οργανωμένοι οπαδοί της, όμως η κυβέρνηση, οι μπάτσοι και η διοίκηση του Πανινίου απάντησαν αρνητικά. Όπως συνηθίζεται σε αυτές τις περιπτώσεις, το επιχείρημα των μπάτσων ήταν ότι υπάρχει κίνδυνος για την ομαλή διεξαγωγή του αγώνα, η κυανέρυθρη διοίκηση επικαλέστηκε την αντίρρηση των οπαδών της ομάδας στην παρουσία αντίπαλων οπαδών και η απόφαση του υφυπουργείου Αθλητισμού ήταν η απαγόρευση της οργανωμένης μετακίνησης.

Όταν έγινε γνωστή η απαγόρευση, οι Πάνθηρες (οργανωμένοι οπαδοί του Πανινίου) έβγαλαν ανακοίνωση που άλλαξε τα δεδομένα. Παραθέτουμε ολόκληρη την ανακοίνωση που αν και δεν έχει «πολιτικές» αναφορές, αμφισβητεί την ουσία του δόγματος No Politics:

«Έχουμε γράψει επανειλημμένως τις θέσεις μας για τα εισιτήρια και τις μετακινήσεις των οπαδών. Οι... «άριστοι», που από κοινωνία έχουν μαύρα μεσάνυχτα, αφού ποτέ δεν μπήκαν σε τρένο, γήπεδο, δεν εργάστηκαν ή αναμείχθηκαν με τον απλό καθημερινό κόσμο, τώρα νομοθετούν από τις γραφειάρες τους για τις ζωές των λαϊκών στρωμάτων. Εξ ου και οι γελοιότητες περί μεμονωμένων (!) μετακινήσεων. Γι' αυτό και ένα ποδόσφαιρο με @@@@ χωρίς αρχή, μέση και τέλος. Τα... αριστεία του χειρότερου πρωταθλήματος της Ευρώπης θα πάρτε ανίκανοι υπουργοί, λαμόγια πρόεδροι, άσχετοι διοικητικοί. Όπως και σε κάθε άλλη ανακοίνωσή μας, λοιπόν, σχετικά με τις μετακινήσεις, δηλώνουμε υπέρ της παρουσίας των αντιπάλων οπαδών στη Νέα Σμύρνη, όπως και εκείνων του Αρη αύριο. Οτι περνάει από το χέρι μας για να ανοίξει αυτή η κερκίδα, θα το κάνουμε.

Οι μπάτσοι μπλοκάρουν τους οπαδούς του Αρη έξω από το γήπεδο της Νέας Σμύρνης. Λίγο αργότερα και εξαιτίας της παρέμβασης που έκαναν οι Πάνθηρες, μπήκαν στο γήπεδο και υποστήριξαν την ομάδα τους.

ΥΓ. Κερκίδα και εισιτήρια δίνουμε μόνο σε οπαδούς. Ούτε σε πληρωμένους στρατούς, ούτε σε νταλαβερίτζηδες με τον μανδύα του οπαδού. Όλοι οι υπόλοιποι, ευπρόσδεκτοι».

Τη μέρα του αγώνα, 150 οπαδοί του Αρη έφτασαν στο γήπεδο και αρχικά οι μπάτσοι δεν τους επέτρεψαν να μπουν στο γήπεδο, καθώς η διοίκηση του Πανινίου δεν είχε φροντίσει για να ανοίξει η εξέδρα για τους φιλοξενούμενους οπαδούς. Μετά από την ανακοίνωση που έβγαλαν οι Πάνθηρες, αλλά και την επί τόπου παρέμβασή τους, η κυανέρυθρη διοίκηση «έχασε» κάθε επιχείρημα και αναγκάστηκε να ανοίξει τη θύρα και να μπουν οι οπαδοί του Αρη στο γήπεδο. Η παρέμβαση που έκαναν οι Πάνθηρες αποκτά μεγαλύτερη αξία, αν συνυπολογιστεί και η κρισιμότητα του αγώνα. Ο Πανινίος δίνει τη μάχη για την παραμονή του στη Super League, αφού ξεκίνησε το πρωτάθλημα με -6 βαθμούς (τιμωρήθηκε γιατί δεν ήταν πλήρης ο φάκελος αδειοδότησης). Θεωρητικά, η παρουσία των οπαδών του Αρη θα δυσκόλευε την προσπάθεια των κυανέρυθρων για τη νίκη και «φυσιολογικά» οι οπαδοί του Πανινίου θα έπρεπε να συνταχθούν με τον εσμό και να πουν όχι στη μετακίνησή τους. Προς τιμήν τους δεν το έκαναν και τίμησαν την ιστορία της ομάδας τους.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Ο επιχειρηματικός πόλεμος ανάμεσα σε Σαββίδη και Μαρινάκη, όπως είναι φυσικό, πέρασε και στο χώρο του ποδοσφαίρου. Μέχρι στιγμής, έχουμε τους κολαούζους των δυο καπιταλιστών να κάνουν δηλώσεις και να ρίχνουν εκατέρωθεν τροχιοδεικτικές ριπές για να στέλνουν τα μηνύματα των αφεντικών τους. Προς το παρόν, ο Κούλης και η κυβέρνηση τηρούν στάση ουδετερότητας και παρακολουθούν τα τεκταινόμενα, αποφεύγοντας να πάρουν θέση υπέρ του ενός ή του άλλου. Οι εξελίξεις όμως τρέχουν (τελευταία εξέλιξη η κλήση σε απολογία από την Πειθαρχική Επιτροπή της ΕΠΟ του αντιπροέδρου της ερυθρόλευκης ΠΑΕ Καραπαπά) και σύντομα θα βρεθούν στη δύσκολη θέση να διαλέξουν στρατόπεδο. Προσεχώς περισσότερες λεπτομέρειες και ένας πρώτος σχολιασμός της αντιπαράθεσης των δύο πλευρών. Ολα δείχνουν ότι ΠΑΟΚ και Ολυμπιακός θα δώσουν, εκτός από τη μάχη στους αγωνιστικούς χώρους για την κατάκτηση του πρωταθλήματος, και μια μάχη δίχως αύριο εκτός γηπέδων για την κυριαρχία στην ποδοσφαιρική «παράγκα».

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Το πρώτο που επιδιώκει ο φασισμός είναι να παγιοποιήσει την εκμεταλλευτική σχέση εργοδότη και εργάτη, το πέρασμα της υπεραξίας στα χέρια των εργοδοτών. Ο εργάτης πρέπει με απάτη και με βία να γίνει αιώνιος θεληματικός ή αθέλητος σκλάβος.

Δημήτρης Γληνός: «Η φασιστική ιδεολογία»

Ντα ζντράστβουετ οκτσιάμπρσκαϊα ρεβαλιούτσιϊα!

► «Μπολσεβίκος δεν είναι εκείνος που μπαίνει στο κόμμα σε στιγμές επαναστατικής έξαρσης, μπολσεβίκος είναι εκείνος που είναι σε θέση να οικοδομεί το μπολσεβίκικο κόμμα ολόκληρα χρόνια κι αν είναι ανάγκη και δεκαετίες ολόκληρες και σε περιόδους υποχώρησης του επαναστατικού κύματος σε χρόνια αργής ανάπτυξης της επανάστασης. Αυτό δε σημαίνει ότι οι σύντροφοι που μπήκαν στο κόμμα στις στιγμές του ανερχόμενου κύματος δεν πρέπει να εξομοιωθούν με κείνους που μπήκαν πρωύτερα στο κόμμα». Σύνοδος της Εκτελεστικής Επιτροπής της Κομιντέρν, Μάρτης-Απρίλης 1925.

► Διαβατά: το γνωστό πρόσωπο του φασισμού.

► «Ζω τη δεύτερη ευκαιρία μου». Δηλαδή, απομένει η άλλη μισή Αθήνα...

► «Σκυλί» - Μάγδα Φύσσα προς Ν. Μιχαλολιάκο. Ναζιστικό σκυλί, υπηρέτης των εργοδοτών.

► Μετά το 2004 (Ολυμπιακοί Αγώνες) τώρα η Γιάννα στο rebranding («Ελλάδα 2021»). Έχει ψωμί -και όχι παντεσπάνι- η υπόθεση...

► Βουρ στον πατσά.

► Ή τον αστακό...

► Η νυχτερινή έξοδος του Τσίπρα.

► Οι «αλλαγές» στο ασφαλιστικό.

► «ΗΠΑ: το 1 τρις. δολάρια πλησιάζει το δημοσιονομικό έλλειμμα».

► Βοσνία-Ερζεγοβίνη: Γολγοθάς προσφύγων-μεταναστών.

► Η διαρροή επικίνδυνου χημικού στο Maidstone του Κεντ (Βρετανία).

► «Βαγδάτη: Οι δυνάμεις ασφαλείας διέλυσαν διαδήλωση με χρήση πραγματικών πυρών».

► Οι καλόγριες που γύρισαν έγκυες...

► Γόνιμο έργο...

► Μαραθώνιος θανάτου στο gaming: Πιγιαγουάτ Χάρικουν, Ταϊλάνδη, 17 ετών. Νεκρός μπροστά στον υπολογιστή (όχι

σε όλα τα ναρκωτικά...).

► Συνέχεια των διαδηλώσεων στη Βαρκελώνη (αυτήν τη φορά κατά της επίσκεψης του ισπανού βασιλιά Φελίπε).

► Οι βροχές που άρχισαν και τα έργα που δεν έγιναν.

► Το αεροδρόμιο του Αμστερνταμ ονομάζεται Σχίπχολ.

► Οι εκλεκτοί φίλοι του Περισού στη «Διεθνή Συνάντηση» της Σμύρνης: «Κ»Κ Κίνας (θα πείτε, βέβαια, αστικό κόμμα το κινέζικο, αστικό κόμμα και ο Περισός...).

► Αλλά το στέλεχος του Περισού Ελ. Βαγενάς μιλάει για το ότι είναι «ανάγκη η επαναστατική ανασυγκρότηση» - Ριζοσπάστης, 2-3/11/2019. Όταν οι λέξεις είναι σύμβολα, χωρίς (επαναστατικό) περιεχόμενο.

► Ο Θ. Καραόγλου ΚΑΙ αμέσως ΚΑΙ σαφώς υπέρ του φασιστικού παραληρήματος στα Διαβατά.

► Η κοπριά στα λάχανα...

► Συμμετοχή στις εκλογές του ΤΕΕ; Όπου εργαζόμενοι και εργοδότες είναι μαζί;

► «Βραχνάς για τους δανειολήπτες τα στεγαστικά δάνεια».

► Θηλιά, δηλαδή.

► 33 χρόνια κάθειρξης. Αλλά κυκλοφορούσε ελεύθερος ο «γόνος οικογένειας εφοπλιστών». Ονομα δεν έχει;

► Σχολικά λεωφορεία: νεότατα, ηλικίας 40 ετών...

► Η πτώση του τείχους του παλινωρθμένου καπιταλισμού.

► Η σπέκουλα συνεχίζεται.

► (ΚΑΙ) η κυβέρνηση Μακρόν σκληραίνει τη στάση της απέναντι στη μετανάστευση.

► Δικάζονται για απάτη συνεργάτες της Λεπέν. Μπουμπούκια...

► Όπως μπουμπούκος.

► Ο νοών καλώς εννόησε.

► Εκλεκτές συγγένειες.

► Με διαφορετικό περιτύλιγμα.

► Ανάπτυξη: 1,8%. Εκ της Κομισιόν. Ουδείς λόγος για... πανηγυρισμούς.

► «Η σιωπηλή πλειοψηφία στα αμφιθέατρα είναι ώρα να αφυπνιστεί» - ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, κύριο άρθρο 06/11/2019.

► «Γενναίοι ελληνόφρονες» οι καραφασίστες των Διαβατών, κατά τον αρθρογράφο της ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ (ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ, 06/11/2019) Τ. Θεοδωρόπουλο. Κι άλλες εκλεκτές συγγένειες...

► Της ίδιας ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ που υμνούσε τον Χίτλερ.

► Το σίριαλ Παπαγγελόπουλου.

► Ο ένας «δίνει» τον άλλον: η ηθική του νεοναζι.

► Κότες.

► Λειράτες.

► «Η σύνδεση των παρελάσεων με τον Μεταξά είναι απλοϊκή» - Μαρία Αρβανίτη-Σωτηροπούλου (www.avgi.gr, 05/11/2019). Ομιλεί ο εθνικός κορμός...

► (ΚΑΙ)... οποία σύμπτωσης: «Εθνοκοινοτική φέστα Γιάννας και Κυριάκου στη Βουλή για τα 200 χρόνια από την επανάσταση του 1821» - www.documentonews.gr, 07/11/2019.

► ΠΟΛΛΕΣ εκλεκτές συγγένειες.

► Η δολοφονική επίθεση κατά του ιρακινής καταγωγής μαθητή.

► Πολύ χρήμα από τη Novartis στο... στόμα δημοσιογράφων.

► Η προστασία της (ελληνικής) φέτας στην Κίνα δεν είναι άμεση: αφήνει οχτώ (8) χρόνια περιθώριο στις εταιρίες που πλασάρουν τη «φέτα-μαϊμού» να συνεχίσουν το... θεάρεστο έργο τους.

► Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν εμφανίστηκε στο Εφετείο (εκτός από μέλη της νεολαίας του).

► «Μεγάλα» ονόματα, δηλαδή.

► Βάρη κυβερνητικής ευθύνης, βλέπεις.

► Ο διορισμός της αδελφής της πεθεράς του Κούλη στο Εθνικό Θέατρο.

► Διότι εκτός από τους άριστους υπάρχουν και οι... άριστες.

► Σαντιάγο και Ρένκα (Χιλή): μπάτσοι πυροβολούν σε σχολείο και τραυματίζουν μαθήτριες.

► Φασισμός.

► Οπλισμένος.

► Ή καταστολή.

► Και ξαναμαναπισωπάλι διαγωνισμός για τα ηλεκτρονικά διόδια.

► Τα του θεού τω θεώ και οι δρόμοι και οι πλατείες του Ελληνικού τω Λάτση.

► Κωνσταντινόπουλος = Κιναλίτες σε κρίση...

► Μιας και στο ΚΙΝΑΛ είναι μία... ωραία ατμόσφαιρα.

► Που μυρίζει μπαρούτι.

► «Ο Καρλ Κάουτσκι, ο θεωρητικός ηγέτης της 2ης Διεθνούς... το 1925 ισχυριζόταν ότι η Σοβιετική Ενωση είναι "χειρότερη από το αίσχρό καθεστώς του Χόρτου στην Ουγγαρία και του Μουσολίνι στην Ιταλία". Ξαν θεωρητική δικαιολογία οι δεξιοί ηγέτες της σοσιαλδημοκρατίας χρησιμοποιούσαν όλο και περισσότερο το λεγόμενο δόγμα του ολοκληρωτισμού. Αυτή η αντικομμουνιστική ψευδοθεωρία, για την οποία την αφετηρία δημιούργησε ο ίδιος ο Κάουτσκι, με τη σχηματική του αντιπαράθεση "δημοκρατίας" και "δικτατορίας" και τη θέση του για την "καθαρή δημοκρατία" ακόμα στην περίοδο του πρώτου παγκοσμίου πολέμου, ξεκινά από τον ισχυρισμό ότι... "δικτατορία" και "ολοκληρωτικό καθεστώς" ταυτίζονται, άσχετα από τη διαφορά του ταξικού τους περιεχομένου». (Χορστ Σουμάχερ, «Η κομμουνιστική διεθνής», ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ, 1979).

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Δεν ξέρουμε αν ευθύνεται η τελευταία παράσταση της ανοικείωσης με τη «Ραψωδία σε Κόκκινο» για τη μετατροπή μιας φράσης της Ουλρίκε Μάινχοφ σε σύνθημα στην οδό Δροσπούλου. «Οποιος δεν οπλίζεται πεθαίνει», είχε γράψει σ' ένα άρθρο της η Μάινχοφ, αμέσως μετά τη δολοφονία του Ρούντι Ντούτσκε και αρκετά πριν η ίδια αναγκαστεί να περάσει στην παρανομία και να γίνει συνιδρύτρια της RAF. Η φράση υπήρχε στην παράσταση της ανοικείωσης (για την ακρίβεια υπήρχε ολόκληρο το σχετικό χωρίο), τοποθετημένο στο πλαίσιο της εποχής που γράφτηκε. Όταν μια φράση ενός ιστορικού προσώπου απομονώνεται από τα συμφραζόμενά της και κυρίως αποσπάται από την εποχή της και μετατρέπεται από σχετική σε απόλυτη αλήθεια, τότε -ακόμα κι αν η φράση δεν μετατραπεί στο αντίθετό της- χάνει κάθε αξία και μετατρέπεται σε δόγμα. Φανταστείτε να βγαίναμε και να γράφαμε συνθήματα με τη φράση «Όλη η εξουσία στα σοβιέτ». Κι αυτή έχει ιστορική αξία και επαναστατικό φορτίο πολύ μεγαλύτερο από τη φράση της Μάινχοφ. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως σύνθημα σήμερα;

◆ Ξαν να μην έφταναν τα «τιτίβισματα» του ίδιου του Τραμπ, στο χορό μπήκε και το γραφείο Τύπου του Λευκού Οίκου. Τις ιδέες -αν κρίνουμε από τη σύνθεση του tweet πρέπει να τις δίνει ο ίδιος ο Τραμπ, που δε θέλει... κουλτουριάρικες δηλώσεις, αλλά σλόγκαν που να τα «καταναλώνει» ο ακροδεξιός αμερικανός ψηφοφόρος και στο τελευταίο χωρίο. Από τη μια μεριά, λοιπόν, ο πρόεδρος που «έσβησε» το ISIS σκοτώνοντας τον Μπαγκντάνι και από την άλλη η ηγεσία των Δημοκρατικών στο Κογκρέσο, με επικεφαλής την Πελόζι, που δεν έκανε τίποτα. Για την ακρίβεια έκανε: άνοιξε επίσημα τη διαδικασία για την καθαίρεση του Τραμπ. Κι αυτό είναι που τον πονάει περισσότερο από κάθε τι στον κόσμο.

◆ Συμφωνούμε και επαυξάνουμε. Κι είναι θετικό το γεγονός ότι εργατόκοσμος από το χώρο του εμπορίου εξακολουθεί να κινητοποιείται. Εστω κι αν οι κινητοποιήσεις έχουν μειοψηφικό χαρακτήρα, καθώς στους χώρους δουλειάς εξακολουθεί να βασιλεύει η τρομοκρατία των καπιταλιστών, με όπλο την απειλή της απόλυσης. Και για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους, το μεγάλο όπλο των καπιταλιστών του εμπορίου είναι οι ορδές των «καταναλωτών» που ξαμολιούνται στις εμπορικές πιάτσες και τα μαγαζιά αυτές τις βρόμικες Κυριακές. Οι περισσότεροι δεν ψωνίζουν καν. Γιατί δεν τους περισσεύει φράγκο. Χαζεύουν απλά τις βιτρίνες και το εσωτερικό των μαγαζιών, υποκύπτοντας σε μια μόδα που επέβαλαν οι μεγάλοι καπιταλιστές του εμπορίου. Αδιαφορώντας για το ότι το δικό τους χάζεμα γυαλίζει τις αλυσίδες των συναδέλφων τους που εξαπαγκάζονται να δουλεύουν κυριακάτικα.

Η αλλαγή του εργασιακού καθεστώτος στη ΔΕΗ

Υπόθεση όλης της εργατικής τάξης

Επίθεση στο σύνολο της εργατικής τάξης (και όχι μόνο στους εργάτες της ΔΕΗ) εξαπολύεται με το νομοσχέδιο της κυβέρνησης Μητσοτάκη, που τέθηκε την Πέμπτη σε «διαβούλευση». Σε όσους τρίβουν χαιρέκακα τα χέρια τους, επειδή «θα μπει χέρι στα ρετιρέ», ταιριάζει το «κούνια που σας κούναγε». Οι μισθοί και οι καλύτερες εργασιακές σχέσεις που είχαν κερδίσει οι εργάτες της ΔΕΗ, με σκληρούς αγώνες δεκαετιών, που αξιοποίησαν τη «δύναμη πυρός» που διαθέτει ο συγκεκριμένος κλάδος, αποτελούσαν πάντοτε ένα μέτρο σύγκρισης για ολόκληρη την εργατική τάξη. Όταν χτυπιούνται τα λεγόμενα «ρετιρέ», δηλαδή οι εργάτες με τους καλύτερους μισθούς και τις καλύτερες εργασιακές σχέσεις, θα χτυπηθούν και τα «υπόγεια». Γιατί πάντοτε επιχειρείται μια συνολική μετατόπιση προς τα κάτω και όχι «κλείσιμο της ψαλίδας».

Θυμηθείτε τι έλεγαν όταν ξεκίνησαν τα Μνημόνια. Οτι αφορούν μόνο το δημόσιο τομέα. Αφού χτυπήθηκαν οι εργαζόμενοι στο δημόσιο τομέα, ήρθε η ώρα και των εργαζόμενων στον ιδιωτικό. Οτι αφορούν μόνο τους υψηλοσυνταξιούχους. Στη

συνέχεια χτυπήθηκαν όλοι οι συνταξιούχοι, ακόμα και αυτοί με τις συντάξεις πείνας. Όταν χτυπιούνται μισθοί και εργασιακές σχέσεις στη ΔΕΗ, σημαίνει ότι θα έχουμε παγίωση των πιο αντεργατικών εργασιακών σχέσεων. Τι αύξηση να ζητήσει ο εργάτης των 650 ευρώ (μεικτά), όταν τα ίδια (άντε λίγο παραπάνω) θα παίρνει ο εργάτης της ΔΕΗ;

Ο νεοφιλελεύθερος Χατζηδάκης δεν έκρυψε ότι πρότυπό του είναι αυτό που έγινε στον ΟΤΕ πριν από κάμποσα χρόνια. Τότε που η συνδικαλιστική γραφειοκρατία συμφώνησε την περιβόητη «εθελούσια έξοδο» (με αποζημιώσεις που φαινόταν παχυλές) και άδειασε τον ΟΤΕ από κόσμο, για ν' αρχίσουν οι προσλήψεις με νέο καθεστώς και μισθούς πείνας. Για να έρθει η «Ντόιτσε Τέλεκομ» και να πάρει αυτή την τεράστια επιχείρηση «μπιρ παρά» και με προσωπικό με μισθούς πείνας και εργασιακές σχέσεις εντατικοποίησης και υπερεκμετάλλευσης.

Τώρα καθαρίζουν το έδαφος για να πουλήσουν πρώτα τον ΔΕΔΔΗΕ (το δίκτυο διανομής, το κομβικότερο περιουσιακό στοιχείο της ΔΕΗ) και μετά να φέρουν τον «στρατηγικό επεν-

δυτή» στην ίδια τη ΔΕΗ. Χωρίς τους μισθούς και τις εργασιακές σχέσεις που έχουν κατακτήσει οι εργάτες, με νέο προσωπικό με εξευτελιστικές αμοιβές και χωρίς προστασία από απόλυση.

Το σχέδιο Χατζηδάκη είναι απλό. Θα προσπαθήσει να διώξει έναν αριθμό από τους ήδη εργαζόμενους με «εθελούσια έξοδο». Εναν άλλο αριθμό θα τον μετατάξει υποχρεωτικά στο στενό και ευρύτερο δημόσιο τομέα, όχι με το μισθό που έπαιρνε στη ΔΕΗ, αλλά με το μισθό που θα ισχύει για τη νέα του θέση. Θα κρατήσει, φυσικά, τεχνίτες στα κρίσιμα πόστα, προκειμένου αυτοί να εκπαιδεύσουν τους νέους, για τους οποίους -όπως ρητά αναφέρει το νομοσχέδιο- δε θα ισχύει ούτε η ισχύουσα στην επιχείρηση Επιχειρησιακή Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, ούτε ο Κανονισμός Κατάστασης Προσωπικού ΔΕΗ, ούτε «οποιαδήποτε άλλη επιχειρησιακή συμφωνία, ρύθμιση ή συνήθεια, ιδίως ως προς τις αποδοχές των νεοπροσλαμβανόμενων, τις άδειες, τις κάθε είδους προσαυξήσεις των αποδοχών, τα επιδόματα και λοιπές παροχές, καθώς και τους όρους και τη διαδικασία των απολύσεων»!

Η ΔΕΗ λειτουργεί σε αντα-

γωνιστικό περιβάλλον, λέει προκλητικά ο Χατζηδάκης. Τόσο... ανταγωνιστικό, που πουλάει ρεύμα σε ιδιώτες παρόχους κάτω από την τιμή κόστους, ενώ διαθέτει το δίκτυο διανομής και τους μηχανισμούς καταμέτρησης της κατανάλωσης, αποκατάστασης βλαβών κτλ. σε εξευτελιστικές τιμές. Οι περισσότεροι από τους ιδιώτες παρόχους είναι καθαροί αεριτζήδες (δεν έχουν παραγωγή ούτε μια κιλοβατώρα), ενώ και εκείνοι που έχουν κάποια παραγωγή, δε φτάνουν ούτε στο νυχάκι του παραγωγικού όγκου της ΔΕΗ. Αυτοί τρώνε το φιλέτο χωρίς κόπο και χωρίς ρίσκο και στη ΔΕΗ αφήνουν τον κατιμά, τον οποίο θέλουν να φορτώσουν στις πλάτες των εργατών της.

Εξίσου προκλητική είναι η διάταξη του νομοσχεδίου που προβλέπει ότι για τα στελέχη της ΔΕΗ δε θα ισχύει η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 28 του Ν. 4354/2015, που προβλέπει ανώτατο όριο αμοιβών ίσο με τις αποδοχές γενικού γραμματέα Υπουργείου. Οι μισθοί των εργατών στα τάρταρα, οι μισθοί των στελεχών στα ύψη, είναι το δόγμα Χατζηδάκη-Μητσοτάκη. Γι' αυτό και δεν πρέπει να τους περάσει.

Απολογήθηκε σαν κότα το νεοναζιστικό θρασίμι

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13

είναι από βίντεο με ημερομηνία 3 Μάρτη του 2012.

Όταν συνελήφθη ο Μιχαλολιάκος, για να σώσει το τομάρι του, δήλωσε ό,τι δήλωσε στους ανακριτές, γιατί ήξερε πολύ καλά ότι τα τάγματα εφόδου της ΧΑ, αντιγράφοντας τα τάγματα εφόδου των χιτλερικών, διέπραξαν (μιλώντας με νομικούς όρους) ανθρωποκτονίες και απόπειρες ανθρωποκτονιών. Η γραμμή του υπήρξε προφανής: ακόμα κι αν δεν καταφέρει να τη σκαπουλάρει, να χτίσει το ελαφρυντικό της ειλικρινούς μεταμέλειας μετά την πράξη.

Αυτές δεν ήταν οι μοναδικές επιθετικές-υστερικές δηλώσεις του φίρερ, με τις οποίες προσπαθούσε να ντοπάρει τους χρυσαυγίτες και να τους ρίξει σε δράση ενάντια στους «λαθρομετανάστες», που οι χρυσαυγίτες τους είχαν ανεβάσει στα δύο εκατομμύρια!

Αυτοδιαψεύδεται

Σ' αυτό το ρεπορτάζ δε θα αναφερθούμε στις ρατσιστικές επιθέσεις των ταγμάτων εφόδου σε μετανάστες. Επίσης, θα παραλείψουμε την αναφορά σε στοιχεία που πιστοποιούν ότι οι χρυσαυγίτες είχαν αυστηρή στρατιωτική οργάνωση και πειθαρχία και ότι εκπαιδεύονταν στρατιωτικά. Θα κλείσουμε με μια ακόμα παταγώδη αυτοδιάψευση του φίρερ.

Ενας μάρτυρας υπεράσπισης του Μιχαλολιάκου και κάποιοι κατηγορούμενοι χρυσαυ-

γίτες ισχυρίστηκαν ότι μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, ο φίρερ είχε κλείσει την Τοπική της Νίκαιας και είχε διαγράψει τον Πατέλη. Η ΕφΣυν δημοσίευσε ένα πολύ μικρό μέρος από συνέντευξη που είχε δώσει ο Μιχαλολιάκος στη «ΒΕΡΓΙΝΑ TV» στις 26 Σεπτέμβρη του 2013. Ο Μιχαλολιάκος είχε διαψεύσει το ότι έκλεισε την Τοπική της Νίκαιας. Μετά, έβαλε το μάρτυρά του να λέει στο δικαστήριο το αντίθετο, υπολογίζοντας ότι δε θα βρεθεί η αυτοδιάψυσή του!

Στην ίδια συνέντευξη αναφέρθηκε εμμέσως και στον Πατέλη, τον οποίο χαρακτήρισε στέλεχος της ΧΑ. Στη δίκη ο Πατέλης ισχυρίστηκε ότι είναι... υποστηρικτής! Αυτή είναι η απαίτηση του φίρερ και την εφαρμόζουν τυφλά όλοι. Σύμφωνα μ' αυτή τη βλακώδη υπερασπιστική γραμμή, η ΧΑ δεν είχε μέλη αλλά μόνο υποστηρικτές και επομένως ο φίρερ δεν μπορεί να ευθύνεται για εγκλήματα (όπως η δολοφονία του Π. Φύσσα) που διέπραξαν κάποιοι υποστηρικτές. Ελεγε ο Μιχαλολιάκος στη «ΒΕΡΓΙΝΑ TV»:

«Και μάλιστα χθες (σ.σ. 25 Σεπτέμβρη του 2013) βγήκε και ο διάλογος από το *enikos.gr*, απ' ό,τι ενθυμούμαι του κατηγορούμενου για το έγκλημα (σ.σ. δεν ανέφερε το όνομα του Ρουπακιά, για να δείξει ότι τάχα δεν τον γνωρίζει) με ένα στέλεχος της Χρυσής Αυγής (σ.σ. αυτός είναι ο Πατέλης, που τότε ήταν στέλεχος και τώρα απλός... υποστηρικτής), που του είπε (σ.σ. ο Πατέλης), όταν τον πήρε τηλέφωνο (σ.σ. ο Ρουπακιάς) μετά την αποτρόπαια αυτή πράξη, να πάει να πνιγεί, όπως

έστρωσε, και δεν θέλουμε εμείς να έχουμε καμία σχέση. Αυτός και μόνο ο διάλογος αποδεικνύει ότι η Χρυσή Αυγή δεν είχε καμία σχέση».

Και ως προς την ουσία του διαλόγου Πατέλη-Ρουπακιά, βέβαια, ο Μιχαλολιάκος λέει ψέματα. Αλλη είναι η πραγματικότητα για όσα διαδραματίστηκαν τη νύχτα της συγνήης δολοφονίας του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα, με τα απανωτά τηλεφωνήματα Πατέλη-Ρουπακιά και Πατέλη-Λαγού και με τις συμβουλές των Λαγού, Κασιδιάρη και Μιχαλολιάκου προς τον Δεβελέκο, να πει ότι δεν γνωρίζει τον Ρουπακιά.

Στην ίδια συνέντευξη ο φίρερ παραδέχτηκε ακόμα, ότι οι πατεράδες ανήλικων μαθητών είναι μέλη της ΧΑ. Απαντώντας σε σχετική ερώτηση είπε: «Απλά οι γονείς που είναι **μέλη μας** κοιτάνε να διαπαιδαγωγούν εθνικά τα παιδιά τους». Τότε ο φίρερ δεν είχε ακόμα σκεφτεί τον όψιμο υπερασπιστικό ισχυρισμό του περί «υποστηρικτών», γι' αυτό και μιλούσε φυσιολογικά για μέλη και στελέχη της ΧΑ.

Τον φίρερ διέψευσε πρόσφατα και ο παλαιός θεωρητικός του εγχώριου νεοναζισμού Κ. Πλεύρης, που είπε ότι η ΧΑ και στρατιωτική δομή είχε και ναζιστικά χαιρετούσαν τα μέλη της (γράφουμε αναλυτικά στη σελίδα 11). Δε νομίζουμε ότι το έκανε για να εκθέσει τον Μιχαλολιάκο και τους άλλους χρυσαυγίτες συναγωνιστές του. Πιθανόν να θέλησε να τους «τσιγκλήσει» για να βγουν και να το παραδεχτούν δημόσια.

Γεράσιμος Λιόντος

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση

βαθύ κόκκινο

Σαν έτοιμοι από καιρό

Κάτι φασισταριά στα Διαβατά αποφάσισαν να κάνουν πάρτι με χοιρινό και αλκοόλ έξω από τον εκεί καταυλισμό προσφύγων, για να προκαλέσουν τους μουσουλμάνους πρόσφυγες. Το θέμα θα είχε λήξει με μια βελούδινη αστυνομική επιχείρηση (κολλητάρια τους είναι οι μπάτσοι, θα τους έλεγαν «μαζέψτε τα» και θα τα μαζευαν), αν δεν αναλάμβανε την υπεράσπισή τους ο βουλευτής της ΝΔ Κυρανάκης, που δήλωσε ότι ο καθένας έχει δικαίωμα να ψήνει ό,τι του αρέσει και να πίνει ό,τι του γουστάρει. «Γιατί να περιοριστούν τα δικαιώματα των Ελλήνων; Με ποια λογική;», ρώτησε ο Κυρανάκης. Λες και το ζήτημα ήταν οι πανσέτες και οι ρετσίνες και όχι η χρήση τους ως εργαλείου ωμής ρατσιστικής πρόκλησης. Από κοντά κι ο Πλεύρης, που ανησύχησε μήπως χάσει το φασιστικό μονοπώλιο. Ο Κυρανάκης επανήλθε και από το Twitter, σαν γνήσιος προβοκάτορας: «Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ ζήτησε να ποινικοποιηθεί η κατανάλωση χοιρινού από έλληνες πολίτες δίπλα σε δομές μεταναστών. Απίστευτα πράγματα».

Η Μπακογιάννη έπιασε στον αέρα τι πάει να γίνει και φρόντισε να το σταματήσει εν τη γενέσει του. Πρώτα έδωσε πιστοποιητικό πνευματικής απορίας στους βουλευτές της ΝΔ («κάποιοι δικοί μας νέοι βουλευτές, πιστεύω ότι δεν κατάλαβαν για τι μιλούσαν») και μετά πέταξε τη φαρμακερή ατάκα: «Δεν υπάρχει βουλευτής της ΝΔ με αρχηγό τον Κυριάκο Μητσοτάκη που θα υποστηρίξει την έλλειψη ανθρωπιάς».

Δεν είχε στο νου μόνο τον Κυρανάκη και τον Πλεύρη, αλλά και τον πρώην υπουργό Χ. Αθανασίου που έστρωσε βούτυρο στο ψωμί του ΣΥΡΙΖΑ, δηλώνοντας ότι υπάρχει κίνδυνος «αλλοίωσης του πληθυσμού» στη Λέσβο και μετατροπής της σε «νέα Ροδόπη»! Πρώην ανώτερος δικαστής είναι ο Αθανασίου, ήξερε πολύ καλά τι έλεγε. Και είναι και άνθρωπος του Σαμαρά. Ενας λόγος παραπάνω για τη Ντόρα, να αναφερθεί στη «ΝΔ με αρχηγό τον Κυριάκο Μητσοτάκη», ρίχνοντας καρφί στον Σαμαρά με τους Μπαλτάκους και τους Αθανασίου.

Δεν την έπιασε, βέβαια, κάποιος αντιρατσιστικός οίστρος τη Μπακογιάννη. Ούτε χτύπησαν μέσα της τα... τέλια του ανθρωπισμού. Απλουστάτα, άλλαξαν οι εποχές. Όσο η ΝΔ ήταν στην αντιπολίτευση, τα στελέχη της πρωτοστατούσαν σε ρατσιστική ρητορική ενάντια στους «λαθρομετανάστες» και στον ΣΥΡΙΖΑ που «τους κουβαλάει εδώ και τους κανακεύει». Μπορεί στελέχη σαν τη Μπακογιάννη να μη χρησιμοποιούσαν αυτήν την «πεζοδρομιακή» ρατσιστική ρητορική, δεν είχαν όμως κανένα πρόβλημα με εκείνα τα στελέχη της Δεξιάς που τη χρησιμοποιούσαν. Υπήρχε βλέπετε ο διαγκωνισμός για τις ψήφους με τον Βελόπουλο και τους νεοναζιστές.

Τώρα, όμως, η ΝΔ είναι στην κυβέρνηση και πρέπει αυτή να διαχειριστεί το πρόβλημα των προσφυγικών και μεταναστευτικών ροών που τους τελευταίους μήνες γνωρίζει μια έξαρση. Ηταν αναγκασμένη να κουβαλήσει πρόσφυγες από τα νησιά στην ενδοχώρα, για να αποφύγει τα χειρότερα. Οι ρατσιστές, όμως, σαν έτοιμοι από καιρό, βγήκαν μπροστά. Είτε πρόκειται για ψηφοφόρους της ΝΔ είτε για ψηφοφόρους του Βελόπουλου και της Χρυσής Αυγής, η κυβέρνηση πρέπει να τους κόψει τη φόρα, γιατί οι υστερικές ρατσιστικές αντιδράσεις τους δημιουργούν εμπόδια στην εφαρμογή του κυβερνητικού σχεδίου.

Το μέγαρο Μαξίμου εφαρμόζει μια πολιτική χαϊδέματος των ρατσιστών. Προσπαθεί να ενεργοποιήσει τον κατά τόπους μηχανισμό του ώστε να μη γενικευτούν οι ρατσιστικές αντιδράσεις. Όχι, λοιπόν, βλέπει βουλευτές να αβαντάρουν την πιο χυδαία, την πιο επιθετική ρατσιστική δράση, είναι αναγκασμένο να τους μαζέψει, πριν κάνουν μεγαλύτερη ζημιά. Δεν πρόκειται για αντιρατσισμό και ανθρωπιστική ευαισθησία, αλλά για ψυχρό πολιτικό υπολογισμό.

Στο μεταξύ, η υπόθεση του φορτηγού ψυγείου με τους 41 μετανάστες στα όρια της ασφυξίας, πέρασε στο ντούκου. Ψευδοανθρωπιστική αρθρογραφία για μια μέρα, επίρριψη των ευθυνών στους διακινητές (ήταν και Γεωργιανός ο οδηγός του ψυγείου) και τέρμα. Για την πολιτική της «Ευρώπης φρούριο», που προκαλεί αυτά τα δράματα, ούτε λέξη.

Π.Γ.